

NOVI TALNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Pred nami je praznik, ki ga vsako leto nadvse spoštljivo praznujemo. Tako je tudi letos. Vsebina Novega tednika ni na zunaj nič lišpava, nobenih dolgih svečanih uvodnikov in posvečenih fotografij. Smo pa v uredništvu pri snovanju praznične številke hoteli doseči to, da bi predstavili čimveč obrazov, čimveč dejavnosti, čimveč vsakodnevnih dejstev, ki nam zapolnjujejo življenje in delo v naši samoupravni socialistični Jugoslaviji. Upamo, da smo vsaj malo uspeli. O svojem delu govore delavci, kmetje, intelektualci, celo najmlajši so napisali svoja doživetja. V vsakem stavku, ki je namenjen prazniku naše domovine, je navzoč tudi naš Tito, z idejami, z duhom po ustvarjalnem, revolucionarnem, po človečnosti predvsem. Praznujmo ponosno in samozavestno, kar naj tudi pomeni, da nam bo le vsak ustvarjalno izpolnjen delavnik naredil tudi praznični dan.

DRAGO MEDVED

VSEM BRALCEM OB DNEVU REPUBLIKE ISKRENO ČESTITAMO!

UREDNIŠTVO NT-RC

REPUBLIKA NAŠA - SONCE SVOBODE

Praznik vznesenih čustev je pred vrati, a tudi trenutek treznih presoj doseženih vrednot in zborna mesto za osvajanje novih. Čez nekaj mesecev bomo praznovali začetek veličastne epopeje rojevanja nove, Titove, samoupravne države pred štiridesetimi leti, ki je bila dve leti pozneje, 29. novembra 1943 na drugem zasedanju AVNOJA v Jajcu v plebiscitarnem boju izglasovana z orožjem v rokah in z močjo resnice o tem boju dobila tudi mednarodno priznanje.

Sedemindeseto obletnico zgodovinskega zasedanja AVNOJA nam kali zavest, da jo prvič praznujemo brez tvorca naše socialistične, samoupravne skupnosti - maršala Tita. Toda hkrati nas krepi zavest in spoznanje, da veličina njegove osebnosti niti za tren ne blesti. Nasprotno! Jekleni nam zavest o globini besed, ko smo mu na zadnji poti prisegali, da moramo in moremo Tita nadomestiti le vsi.

Nikoli ni bilo drugače, kot je bilo 29. novembra 1943 in nikoli tudi ne bo. Kot je bilo takrat, tako je tudi danes vse odvisno od nas samih. Resnične svobode, po kakršni smo hrepeneli takrat, nam nihče ni podaril. Le moč

gole, neizpodbitne resnice o boju in neizmernem prispevku naših narodov in narodnosti v boju proti največjemu sovražniku človeštva je izsilila priznanje nove Jugoslavije. Vsi so hoteli drugačno, odvisno, poslušno, izkoriščevalskemu ropanju odprto, da, celo razkosano Jugoslavijo. Tudi danes je tako. Ker je tu, trdna in stabilna, ker je zrasla v pomemben mednarodni dejavnik, nam od povsod zagotavljajo, da si Jugoslavijo želijo takšno, kot je. Toda ta zagotovila so iskrena le pri naših pravih prijateljih, ki so v podobnem položaju v realnosti blokavske delitve sveta. Pri drugih je prikrit pogoj; da Jugoslavija vsaj ni takšna, kot si jo želi nasprotna stran.

Nimamo si kaj obetati od diplomatskega leporečja. Edino zares zanesljivo poročilo smo mi sami, naša enotnost, bratstvo, naše delo, naša ustvarjalna moč, naš ugled, naša čvrsta začetana pot v prihodnost.

V teh zaostrenih mednarodnih odnosih, ki jim tudi naši iskreni prijatelji ne kljubujejo enako uspešno, nam je Tito predočil in zapisal v oporo dva strateška cilja. Zmagati v bitki za ekonomsko neodvisnost in boj za neutr-

ščenost ter enakopravnost v družini človeštva. Boj za ekonomsko neodvisnost moremo izbojevati le v okvirjih naše samoupravne doktrine, odstopanje v katero koli od ponujanih alternativ vodi v odvisnost, naj bo njena kapa državni etatizem ali izkoriščevalski liberalizem.

Se vedno smo na okopih. Še vedno velja geslo: Kdor ni z nami, je proti nam. Pojavi, ki rahljajo naša prizadevanja, naše ustaljene cilje in nemo ten razvoj samoupravnega socializma niso mlini na veter. Niso nevarne črke, ki sestavljajo razne izme, marveč njihovi nosilci, ki imajo imena, ki se družijo v skupine, v žarišča.

In ko bomo po tradiciji ponosno zrla na uspehe, na dosežen napredek, ne smemo pozabiti, da nismo plačali vseh računov zanje, ne med seboj in ne navzven.

Še so bunkerji, ki čakajo na jurišnike, še so vrhovi, na katere je treba ponesti zmagovalne prapore. 29. november 1943 ni le zgodovinski datum, je v svojem izročilo cilj za revolucionarno štafeto generacij.

JURE KRAŠOVEC

USMERJENO IZOBRAŽEVANJE

ŠE PREMALO!

Medobčinski svet ZK ocenil stanje

O doseženih rezultatih in o nadaljnjih nalogah komunistov pri reformi šolstva v usmerjeno izobraževanje, so razpravljali v preteklem tednu na 17. razširjeni seji Medobčinskega sveta Zveze komunistov Slovenije Celje, katere se je udeležil tudi Emil Roje, izvršni sekretar pri CK ZKS.

V osrednji točki dnevnega reda so komunisti obravnavali gradivo, ki ga je pripravila delovna skupina, zadolžena za pripravo te seje. Uvod k razpravi je podal Jože Zupančič. Dejal je, da so komunisti v celjski regiji veliko prispevali k ugodnim premikom pri preobrazbi srednjega šolstva, da so dokaj dobro delali na vseh srednjih šolah ter nekaterih regijskih institucijah kot so Zavod SRS za šolstvo, skupnosti za zaposlovanje ter v nekaterih komisijah, ki delujejo v okviru družbenopolitičnih organizacij in skupnosti. Odločno premalo pa je bilo storjenega v temeljnih organizacijah združenega dela ter v Gospodarskih zbornicah. V nadaljevanju uvodne razprave je Jože Zupančič navedel glavne razloge za takšno oceno ter poudaril predvsem subjektivne, kot so zavestno pomanjkljivo lastno informiranje, preti-

rana zaverovanost v sedanjo kadrovsko sestavo zaposlenih, določeni elementi lokalizmov itd. Tudi pristop organizacij združenega dela je bil do sedaj neresen, saj so bili vsi posveti o vlogi in nalogah OZD v usmerjenem izobraževanju slabo obiskani. Po uvodnem delu so komunisti spregovorili o nekaterih konkretnih težavah, ki zavirajo reformna prizadevanja, predvsem o problemih naložb, o zaostajanju v regiji pri razvijanju oblik celodnevne šole, o težavah pri usklajevanju interesov med občinami pri oblikovanju mreže šol, o nesmotrni študentski politiki organizacij združenega dela...

Zadnja, razširjena seja Medobčinskega sveta ZKS Celje je pokazala, da so komunisti na področju uresničevanja preobrazbe srednjega šolstva v usmerjeno izobraževanje, kljub velikim težavam, veliko naredili, opozorila pa je na tista področja in posamezne dejavnike, ki še vedno zavirajo ta celovit in medsebojno prepleten proces spreminjanja družbenoekonomskih odnosov oziroma uveljavljanja vzgoje in izobraževanja kot kvalitativnega dejavnika našega družbenoekonomskega razvoja.

M. AGREZ

V zadnjih dneh so v Celju stekle temeljite razprave o osnutku družbenega plana občine za prihodnje štiri-letno obdobje. O tem brez dvoma najpomembnejšem razvojnem dokumentu so razpravljali tudi člani Občinske konference ZK in v razpravah poudarjali predvsem naloge komunistov pri uveljavljanju stabilizacijske politike v prihodnjem srednjeročnem obdobju. Stabilizacija je namreč dolgoročen proces, so dejali na seji, zato se morajo njeni cilji zrealizirati v vseh planskih dokumentih. Le-ti morajo zato odražati prizadevanja za zmanjševanje uvoza in povečanje izvoza, težiti za doseganjem realne porabe, ki bo usklajena z rastjo dohodka, med pomembnejšimi cilji bodočega razvoja pa je tudi prestrukturiranje gospodarstva, ki ga bo moč doseči z jasnimi, strokovno utemeljenimi in ambicioznimi razvojnimi programi.

O SREDNJEROČNEM PLANU: STABILIZACIJSKI ODSEV

Tudi na petkovem predsedstvu Občinske konference SZDL v Celju so člani poudarili, da mora biti družbeni plan občine Celje realen in ambiciozen dokument, ki pa bo prežet z vsemi cilji stabilizacijske politike. Preseči je treba miselnost, da je plan zgolj formalen akt, ki nikogar ne zavezuje, ki ga sestavljajo le mrtve črke na papirju. Subjektivne sile si morajo prizadevati, da bi z akcijo presegle takšno razmišljanje ter po eni strani združile vse sile za oblikovanje realnega planskega dokumenta, po drugi strani pa zašle v odprt dialog z vsemi tistimi, ki še vedno zagovarjajo politiko čezmerna investiranja, pretirane porabe in odvisnosti od uvoza, kot da se pogoji gospodarjenja niso prav nič spremenili.

Sicer pa bo osnutku družbenega plana občine Celje še nekaj časa tekla javna razprava, ki bo nekatere elemente plana še dopolnila ali celo spremenila. Med drugim bo razprava pokazala tudi realno sliko bodoče stopnje gospodarske rasti v celjski občini, ki je v sedanjem planskem dokumentu zapisana kot 4%.

DS

● CELJE: VLAK BIE PRIHODNJE LETO!

Na zadnji seji medobčinskega koordinacijskega odbora slovenskih občin, ki sodelujejo v organizaciji vlaka »Bratstva in enotnosti« je bila sprejeta pobuda podobnega srbskega odbora, da naj bi vlak namesto leta 1982 odpeljal že prihodnje leto. Gre za to, da bi s tem vlakom prihodnje leto proslavili več pomembnih obletnic, kot 40-letnico vstaje, 40-letnico prvih izgnancev iz Slovenije v Srbijo in 20-letnico, kar je začel vlak voziti v mirnem povojnem času. Vlak »Bratstva in enotnosti« naj bi tako prihodnje leto bil ena izmed glavnih manifestacij ob pomembnih obletnicah. Predvidoma bo vlak odpeljal 11. oktobra in se vrnil 15. oktobra. Podrobnejšo informacijo o vlakcu bomo posredovali v prihodnji številki Novega tednika.

T. VRABL

● DECEMBRA PRILOGA ZA ZDOMCE V NOVEM TEDNIKU

Na medobčinskem koordinacijskem odboru SZDL so pretekli teden sklenili skupaj z občinskimi zavodi za zaposlovanje in ustreznimi občinskimi službami oskrbeti naše občane na začasnem delu v tujini z obširno, pregledno in vsebinsko bogato prilogo v Novem tedniku. Za to obliko komuniciranja z zdomci so se odločili zato, ker zagotavlja najširši možni stik, čeravno ni oseben, kot na novoletnih srečanjih, ki jih bodo ponekod vseeno poskušali organizirati.

Priloga bo izšla v 49. številki Novega tednika, ki izide 11. decembra. Obsegala bo štiri časopisne strani, časnik pa bo tudi izven priloge bolj posvečen zdomskim vprašanjem, kot sicer.

Po dogovoru z uredništvom specializirane mesečne revije »Naš delavec«, bo tedniku priložen na ogled tudi »Naš delavec«, ki ga avtomatično dobivajo tisti zdomci, ki so naročeni na časnike, ki to revijo združeno izdajajo.

Svojcem naših zdomcev, ki so kakorkoli spremenili naslov, priporočamo, da nam z dopisnico sporočijo nove adrese, ker bi bilo res škoda, da tednika s prilogo, oglednim izvidom »Našega delavca« ne bi dobili.

K.

● OBMOČJE: O PTT PROMETU

Delegati območne samoupravne interesne skupnosti za ptt promet Celje bodo na redni seji, v sredo, 3. decembra, posvetili glavno pozornost uresničevanju srednjeročnega načrta v devetih mesecih letos in še posebej osnutku samoupravnega sporazuma o temeljnih načrta razvoja ptt prometa na širšem celjskem območju v naslednjih petih letih.

Pomembna med drugim bo tudi razprava o samoupravnem sporazumu o delovnem času ptt enot.

MB

● CELJE: ZA 29. NOVEMBER KONCERT BORBENIH PESMI

Osrednja proslava v počastitev dneva republike, ki jo pripravlja Občinska konferenca SZDL, bo v Celju danes, v četrtek, ob 18. uri, v dvorani Narodnega doma. Slavnostni govornik bo predsednik Občinske konference ZSMS Darko Končan, proslavo pa bo dopolnil Moški komorni zbor s koncertom borbenih in domoljubnih pesmi.

MB

● ŽALSKI KOMUNISTI O STABILIZACIJI

Včeraj je bila v Zalcu seja občinske konference ZKS, na kateri so v glavnem govorili o uresničevanju stabilizacijske politike. Ocena je seveda temeljila na letošnjih devetmesečnih rezultatih, ki jih je doseglo gospodarstvo občine. Posebno pozornost so namenili podatkom o uvozu in izvozu, stanju v naložbeni, osebni, skupni in splošni porabi, ocenili doseženo stopnjo priprave planov za naslednje srednjeročno obdobje ter aktivnost in usposobljenost drugih družbenopolitičnih organizacij ter organov upravljanja. Sicer pa dosežanje ugotovitve pričajo, meni sekretar OK ZKS Zalec Franc Jelen, da so delavci v gospodarstvu kljub velikim problemom v preskrbi proizvodnje, dovolj jasno in odgovorno pristopili k reševanju tekoče problematike. Upravičeno zato terjajo enako odgovoren odnos od drugih.

JANEZ VEDENIK

RAZSTAVA »TITO«

Prizadevni člani kluba OZN na Poklicni šoli za kmetovalce v Sentyurju so pripravili razstavo pod naslovom »TITO«. Zbrano gradivo iz dela in življenja našega predsednika je bilo na ogled od sobote do torka in je v prostore kmetijske šole pritegnilo veliko obiskovalcev.

MP

GOSTOVANJE KOROŠCEV V VOJNIKU

Soraj polna dvorana kulturnega doma v Vojniku je bila najlepše priznanje dramski skupini iz Bilčovsa iz avstrijske Koroške, ki je prišla v goste v Vojnik z dobro pripravljeno komedijo Marjana Marinca Ad acta.

Gostje iz Bilčovsa so s člani domače kulturne skupine navezali prijateljske stike in se domeni za nadaljnje sodelovanje.

BP

DANES NA ŽALSKEM IS

O SKUPNOSTI ZA CENE

Urejala bo razmerja na področju cen

V Žalcu nameravajo ustanoviti občinsko skupnost za cene, ki bo imela več nalog. Gre za samoupravno urejanje cen proizvodov in storitev iz lastne pristojnosti, usmerjanje in razvijanje samoupravnih odnosov in usklajevanje interesov samoupravnih organizacij in skupnosti za uresničevanje njihovih pravic in dolžnosti na področju cen proizvodov in storitev, pomembnih za občino.

Cilj te skupnosti naj bi bil tudi v zagotavljanju pogojev za oblikovanje družbene kontrole cen, ki jo izvajajo samoupravne organizacije in skupnosti ter organizirani potrošniki. Skupnost bo imela pomembno vlogo pri pripravi osnov za določanje

politike cen in pri predlaganju ukrepov. Analizirala bo gibanje cen proizvodov in storitev na posameznih področjih ter ocenjevala vzroke, ki vplivajo na raven in razmerja cen. Dajala bo strokovno pomoč temeljnim in drugim organizacijam združenega dela pri samoupravnem sporazumevanju in družbenem dogovarjanju o cenah proizvodov in storitev. Prav tako bo skupnost pripravljala analize in podatke o vplivu sprememb cen na poslovne stroške organizacij združenega dela, na življenjske stroške in na razvoj družbenih proizvodnih sil. Pri izvajanju družbene kontrole cen bo ocenjevala razmere na trgu in razmerja cen. Naloga nove skupnosti bo tudi ta, da bo predlagala

izvršnemu svetu ukrepe za neposredno kontrolo cen, če bo ugotovila, da so na trgu nastopile razmere, ki onemogočajo gibanje razmerij cen v skladu z dogovorjeno politiko cen. Poleg tega bo izvršnemu svetu pripravljala analize gibanja cen, pogojev, v katerih so ta gibanja nastala in vzrokih, ki so vplivali na gibanje cen. Skupnost bo dajala tudi strokovno pomoč OZD in drugim. Sredstva za delo skupnosti bodo zagotovili v proračunu in s plačevanjem nadomestil za storitve, ki jih bo opravljala. Sicer pa bodo več o osnutku družbenega dogovora o občinski skupnosti za cene spregovorili na današnji seji izvršnega sveta žalske občinske skupščine.

JANEZ VEDENIK

29. NOVEMBER

ROJENA SREDI VOJNE VIHRE

Vsak človek ima rojstni dan. Tudi jaz ga imam. To je najlepši dan v mojem življenju.

Tudi naša domovina se ponaša z rojstnim dnevom. Sredi vojne vihre, ko so padali in krvaveli borci v bojih, se je na majhnem osvobojenem ozemlju rojevala nova Jugoslavija. Mestece Jajce sredi krvave Bosne je postalo rojstni kraj. Vso noč od 29. nov. so se trudili delegati iz vse naše domovine, da bi ustanovili tako domovino, v kateri bi v miru živeli vsi bratski narodi naše zemlje, vodil pa naj bi jih naš tovariš Tito. Zjutraj je bila rojena naša domovina. Njen oče Tito, pa je postal maršal. Nato so delegati odšli z novimi močmi v boj, v napad. Z novo odločnostjo so se zapodili nad sovražnika in ga tudi pregnali. Po vojni so na ruševinah domovine zgradili nove, bolj trdne stavbe. V njej so se združili narodi Jugoslavije pod vodstvom našega dragega maršala Tita. Žal ga zdaj ni več med nami. Med nami pa je njegovo delo, njegova misel. Ostala nam je pot, po kateri nas je vodil. Tudi najmlajši vemo, da je ta pot prava pot - Titova pot. Ne bomo skrenili z nje.

SUZANA FIJAVŽ, 4. OŠ STRANICE

TT PREBOLD ZAMENJALA »METKO«

NOVA TOZD OB MORJU

Referendum o Predilnici Biograd na moru

V sredo 3. decembra se bodo delavci TT Prebold z referendumom odločili o pripojitvi Predilnice Biograd na moru k delovni organizaciji Tekstilna tovarna Prebold. Gre za korak, ki naj bi medsebojno zagotavljal večjo socialno varnost in boljše pogoje za pridobivanje dohodka. Ob dejstvu, da je v minulem obdobju primanjkovalo preje, kar je povzročalo občasne izpade proizvodnje in zmanjševalo dohodke, je odločitev za pripojitev in ustanovitev nove TOZD Predilnice Biograd na moru, izredno pomemben in spodbuden korak.

Predilnica Biograd na moru je bila do leta 1978 v sklopu delovne organizacije Tvorica Mreža. Zaradi nedoseganja zahtevane produktivnosti in slabše kvalitete dela, je morala proizvodnjo opustiti. Predilnico je nato sanirala Metka Celje, vendar zaradi premajhne količine ter prevelikih stroškov na enoto proizvoda, ni uspela ustvariti pozitivnega poslovnega rezultata. Le-tega bo moč ustvariti z dodatnim investiranjem, povečano količino proizvodnje, znižanjem stroškov, zorenim asortimanom ter boljšo organizacijo dela. Pred nekaj meseci začetki pogovori med predstav-

niko Metke Celje in Tekstilno tovarno Prebold so privedli do soglasnega zaključka, da je smotno, če predilnico prevzame TT Prebold, ki bo lahko tehnološko, kadrovsko in finančno usposobila omenjeni obrat tako, da bo obema partnerjema v korist. Po dogovoru naj bi Metki Celje, iz te predilnice, prodali mesečno 35 ton preje.

V Tekstilni tovarni Prebold proizvedejo mesečno okoli 125 ton lastne preje, tkalnica pa potrebuje mesečno okrog 180 ton. Manjkajočo razliko kupujejo od raznih predilnic. Prav v letšnjem letu, pa je bila dobava preje zaradi usmeritev predilnic v izvoz okrenjena, kar je povzročilo izpade proizvodnje za nekatere vrste tkanin.

Nastalo situacijo so nekoliko omilili z delom ob prostih sobotah. S pripojitvijo Predilnice Biograd na moru sobotno delo ne bo več potrebno, saj bo preje iz Predilnice Biograd dovolj. V Predilnici Biograd bodo predli predvsem nižje številke preje za tkanje težkih tkanin, v Preboldu pa prejo za ves ostali asortiman. V kolikor bo referendum uspel, bodo z dobavo preje pričeli že me-

seca januarja, ko naj bi predilnico tudi prevzeli.

Predilnica zaposluje trenutno 92 delavcev, od tega 81 proizvodnih in 11 režijskih. Dnevna proizvodnja je 3300 kilogramov preje, po dodatni investiciji pa naj bi proizvodnja narasla za 100 odstotkov, število zaposlenih pa samo za 57%. To pomeni, da bi dnevno proizvedli 6600 kilogramov preje s 145 zaposlenimi. Da bo mogoče vse to doseči, bo potrebno investirati okrog 40 milijonov dinarjev. Poleg tega bodo morali prevzeti tudi obveznosti do osnovnih sredstev v vrednosti okrog 39 milijonov 300 tisoč dinarjev. Ob delovnih rezultatih, ki jih dosega ta kolektiv, ter ob zainteresiranosti Biograjčanov, splitske banke in drugih, je pričakovati uspešno sanacijo Predilnice Biograd.

K dosedanjim obratom na nerazvitih območjih, v Vinskem Vrhju in Pristavi, se bo pridružila torej še nova TOZD Predilnica Biograd na moru. S tem bo Tekstilna tovarna Prebold zabeležila nov uspeh v iskanju poti za pridobivanje dohodka, v nerazvitih območjih pa ustvarila več možnosti za zaposlitev.

DARKO NARAGLAV

PA ŠE KAKŠNA ZVEZA Z REVOLUCIJO IN MLADIMI

Slovenska nevoščljivost družni generacije. Ko so v tekmovalni mladini v kulturnem sporedu zmagali folkloristi, so se nekateri v laški občini zmrdovali, da glamočko kolo nima zveze z revolucijo in mladostjo. No, pa je območje Glamoča tisto, ki je krepko občutilo vseh sedem ofenziv, Glamočko polje je najstarejše partizansko letališče in tu je 27. novembra 1943 padel predsednik USAOJ in sekretar SKOJ Ivo Ribar-Lola. Nauk: Raje kaj preberi, dvakrat premisli in šele potlej čivkaj protestne viže. Na sliki celjska skupina med izvajanjem Glamoča, enega najbolj dinamičnih ljudskih plesov iz osrednje Bosne.

CELJE: DELEGATI O RAZVOJNIH VIDIKIH

Delegati vseh zborov celjske občinske skupščine se bodo danes, v četrtek, 27. novembra, sestali že na 27. letnih sejah. Vtem ko bodo začetek dela namenili osnutku programa dela občinske skupščine v prihodnjem letu, bodo v nadaljevanju razpravljali o osnutkih dveh pomembnih dokumentov: družbenega plana občine in resolucije o politiki izvajanja družbenega plana občine v naslednjem petletnem obdobju. Skratka, gre za vprašanja o razvojnih vidikih občine v naslednjih petih letih.

Delegati zborov združenega dela in družbenopolitičnega zbora pa čaka še ena točka - predlog usmerjenega izobraževanja in mreža šol.

Zaključni del zasedanja vseh zborov bo posvečen razpravi o osnutkih treh odlokov. Med njimi se dva nanašata na splošno prepoved prometa z zemljišči, na prepoved parcelacij, graditve in spremembe kulture zemljišč na območjih, kjer je predvidena izdelava zazidalnih načrtov za Lopoto-Gorico in Lokrovec.

MB

JAKOB ZAMERNIK

Srečal sem ga prvič pa bi ga rad še kdaj, preden bo odložil gozdarsko orodje in šel v pokoj. In ne v pisarni, kamor sva se zatekla po sili razmer, marveč sredi gozda, ki mu je že dobrih sedemintrideset let drugi dom. Vsekakor pa tisti, ki mu je dajal in mu še daje delo in kruh.

Jakob Zamernik je gozdni delavec. Pri temeljni

organizaciji nazarskega Gozdnega gospodarstva v Lučah od Savinji. V Lučah je tudi doma.

Med gozdne delavce je stopil kot mlad fant. S krepkimi rokami. Takšne ima še danes. Svojih osemindeset let skriva. Je prijeten sogovornik. Živahne oči.

»Pravzaprav se v teh letih ni zgodilo nič posebnega, če seveda pozabim, da so se razmere, v katerih delamo gozdni delavci danes in nekoč, silno spremenile. Skoraj ni primerjave. Delovni pogoji so povsem drugačni, četudi je gozd s svojim drevjem, lepoto in skrivnostmi ostal tak, kot je bil nekoč, od vsega začetka...«

Čeprav med delom ni nikoli srečal madveda, je tu in tam vendarle pospešil korak, da si je rešil kolo. »Huda goša« na Solčavskem si ni dobila imena kar tako, po naključju. Gre za predel, s katerega je tudi Jakob Zamernik nekajkrat pohitel, da bi ga ne zasul snežni plaz. Strme lege so v gozdu nevarne, ne samo pozimi,

OBRAZI

tudi sicer, kjer je delo neprimerno težje.

»Nekoč smo hodili gozdni delavci na delo v gozd ob ponedeljkih in se vračali ob koncu tedna. Danes se vozimo in se vozijo na delovišča vsak dan s kombijem. Tudi prehrana je redna, seveda glavni obrok je doma, po delu, na delovišču pa malica...«

Tedaj, ko smo podirali drevesa s sekirami in ročnimi žagami, smo posekali povprečno na dan po dva do tri kubične na delavca, zdaj, ko pojejo motorke, pride na enega delavca tudi deset do dvanajst kubičnih metrov lesa...«

Jakob Zamernik je vzljubil gozd in gozd ga ni razočaral.

M. BOŽIČ

ZAVOD ZA NAČRTOVANJE

POD OKRILJEM OBČINE?

Težave z dohodkom, neaktivni komunisti

Zavod za načrtovanje v Žalcu so ustanovili pred petimi leti in v tem času prav gotovo ne gre prezreti ogromnih nalog, ki jih je opravil. Dejstvo pa je, da je v zadnjih dveh letih prišlo do nekaterih težav v odnosih pri pridobivanju dohodka. Poraja se vrsta odprtih vprašanj, ki v mnogočem ovirajo nemoteno opravljanje nalog in opravil na področju urejanja in opremljanja stavbnih zemljišč, izdelavi urbanistične dokumentacije, pa tudi na področju opravljanja inženiring dejavnosti. O razmerah v Zavodu so spregovorili tudi na nedavni seji komiteja OK ZKS v Žalcu.

V Zavodu trdijo, da je bilo mnogo težav prav v zvezi z urejanjem in opremljanjem stavbnih zemljišč, ki je povezano z dolgotrajnim sporazumevanjem in dogovarjanjem s stavbno zemljiško skupnostjo o medsebojnem do-

hodkovnem povezovanju. Rezultat tega so bili večkrat slabi odnosi z bodočimi investitorji združenega dela, SIS in občani. Med delavci v enoti urejanja v Zavodu pa so takšni odnosi ustvarili nezaupanje. Mnogo nejasnosti je tudi v zvezi s financiranjem izdelave urbanistične dokumentacije. V začetku leta 1978 je Samoupravna stanovajska skupnost ustanovila lastno strokovno službo za izvajanje investicij in prekinila sodelovanje z Zavodom in še bi lahko naštevali. Skratka - bistvo vseh težav je verjetno prav v neurjenih osnovah za pridobivanje dohodka.

Direktor Zavoda za načrtovanje Stane Lesjak pravi, da so o težavah večkrat opozarjali tako izvršni svet kot OK SZDL in OK ZKS ter predlagali, da bi Zavod bil poslej pod okriljem občine kot Zavod občine Žalec za načrtovanje in izgradnjo. Obstoj

Zavoda vsekakor ne bi smeli biti vprašljivi, ni pa najboljši na mestu pobuda, da bi sodili v okvir občine, saj bi to pomenilo prenašanje lastne odgovornosti »navzgor«. Sicer pa o tem zaenkrat vladajo še deljena mnenja.

Ves čas, ko so se pojavljale težave in ko je prihajalo do nesoglasij v tem kolektivu, bi morala odigrati pomembno vlogo OO ZKS, vendar komunisti sami priznavajo, da so bili premalo odločni in da so premalo storili za razreševanje težav. Cesar komunisti niso storili doslej, bodo morali v prihodnje. Dejstvo je tudi to, da bo treba čim prej uskladiti odnose na relaciji SIS in družbenopolitična skupnost.

JANEZ VEDENIK

NOVI
tednik

OBISK CELJA PRI NAŠIH DELAVCIH V TUJINI

Tudi letos bo obiskala naše delavce, ki so na začasnem delu v tujini celjska delegacija. Celje že vrsto let razvija tesne prijateljske, kulturne, športne in politične stike z Društvom delavcev »Slovenija« v Guterslohu. V tem mestu v Porurju živi in dela več tisoč Jugoslovancev, ki so organizirani v dveh društvih. Društvo Slovedija ima vsako leto izredno bogat program aktivnosti.

CL Tako ne pozabijo na noben spominski dan ali praznik, ki ga praznujemo v matični domovini. Letos so med drugim pripravili proslavo za dan Osvobodilne fronte, za Praznik dela, za Dan mladosti, za Dan delavca na začasnem delu v tujini, pripravljajo pa se na proslavo za Dan republike in prireditev za njihove najmlajše, ko jih bo obiskal Dedek Mraz. V celjski delegaciji bodo predstavniki Skupnosti za zaposlovanje, predstavnik Komiteja za družbeno ekonomski razvoj občine Celje, predstavnik Socialistične zveze, predstavnik Kulturne skupnosti in ansambel Nočna izmena.

LEON MOKOTAR

PROBLEMSKA KONFERENCA OK ZKS V LAŠKEM

IZ OČI V OČI S POGOJI

O odsotnosti poživljajočih načrtov

Minulo sredo je na 19. konferenci ZK v občini Laško potekala živahna razprava o nekaterih kazalcih gospodarskih gibanj v občini in načrtih razvoja za naslednje srednjeročno obdobje. Poleg članov konference so bili navzoči nekateri, vendar ne vsi vabljeni direktorji gospodarskih organizacij.

Ob obravnavi gospodarskih rezultatov so ugotovili, da so manj ugodni, kot se kažejo v številkah, ker jim dejansko vrednost zmanjšujejo višje cene, inflacijski vplivi. Z izgubo so poslovali trije TOZD: Rudnik, Cementarna v Zidanem mostu in Kmetijska zadruga (TOZD proizvodnja in predelava mesa).

Precej kritične pozornosti so posvetili kršilcem dogovorov o dovoljenem razporejanju dohodka (beri OD). Takšnih, ki izkazujejo preokračitev od 4 do 32 odstotkov je bilo v občini petnajst. Zagovori in ugovori na seji; da so podatki o tem »suhi« in preskopi za presojo, so sicer po svoje razumljivi, upravičeni pa manj.

Razprava o srednjeročnem načrtovanju je izpostavila predvsem naslednje ugotovitve:

● Da so razvojna hotenja mnogo večja od predvidljivih možnosti.

● Da ob tem dejstvu še ni izkazana dovolj čvrsta volja za solidarno in ob teži razumne ocene pogoje razvrščanje v prednostni vrstni red, ki je mogoč le z zapovrstnimi številkami.

● Da to razvrščanje otežuje tudi pomanjkanje oživljajočih (rekli so propulzivnih) investicijskih programov.

● Da je še vse preveč lokalističnih in tozovskih tendenc, izvensistemskih odločitev itd.

Na seji je bil na temelju povzetka razprave narejen spisek zaključkov, ki bo zaposlil komuniste v naslednjih desetih dneh, ko naj bi ponovno temeljito pretresli srednjeročne projekte, anali-

zirali produktivnost in ustreznost politike nagrajevanja, se posvetili izhodiščem bitke proti dragi režiji, se temeljito pomenili o odgovornosti in ob tem tudi kadrovske problematiki, ponovno pretehtali investicije, ugotovili žarišča nestabilnosti in jim poiskali tudi zdravilo. Na teh razpravah bodo sodelovali tudi člani občinske konference.

Ob vsem tem naj bi na naslednji seji občinske konference ZKS ponovno razpravljali in sprejeli zaključke ob pričakovanju vidnega kvalitetskega skoka.

V tej točki dnevnega reda, ki je trajala polne tri ure, so sodelovali: A. Mavri, C. Knez, S. Brilej, J. Stanič, M. Mavri, J. Rajh, J. Sadar, B. Sola in R. Grosar.

J. KRAŠOVEC

ŠENTJUR: ZA DAN REPUBLIKE

Jutri zvečer ob 19. uri bo v dvorani kulturnega doma v Šentjurju osrednja proslava v počastitev Dneva republike.

Kulturni program bo stekel pod skupnim naslovom: Jugoslavija v pesmi in besedi. Nastopili pa bodo: moški pevski zbor Skladateljev Ipavec, ženski pevski zbor, folklorna skupina in člani dramske skupine prosvetnega društva Skladateljev Ipavec.

MP

29. NOVEMBER

SE BO V STAROSTNEM ZAVAROVANJU KMETOV KAJ SPREMEMILO?

POKOJNINA - OSEBNOSTNA PRAVICA

Jože Pratengrazer govori o slabostih sedanjega sistema

Čeprav je starostno zavarovanje kmetov le ena od ploščic, ki sestavljajo mozaik celotne socialne varnosti kmečkih ljudi, je vendarle med nosilnimi. Kajti kljub slabostim, ki jih sedanji sistem starostnega zavarovanja kmetov še vedno nosi za seboj, je vendarle še kako res, da daje največjo oporo predvsem ostarelim kmečkim ljudem, torej tistim, ki so socialne varnosti najbolj potrebni.

Zakon o starostnem zavarovanju kmetov je bil v Sloveniji sprejet leta 1972 iz dveh razlogov: prvič, da bi - kot že rečeno - družba zagotovila skozi sprejet sistem zavarovanja starejšim kmečkim ljudem socialno varnost in drugič, da bi tudi mlajše generacije kmetov dobile spodbudo za to, da bi ostajale na kmetijah. Ko danes, po osmih letih veljave tega zakona, ocenjujemo njegove učinke, lahko rečemo, da je prvemu razlogu vsaj v večji meri zadostil, da pa ni kaj dosti pripomogel k temu, da bi mlajši ljudje ostajali na kmetijah. Zakaj? Na vprašanja nam je odgovoril Jože Pratengrazer, predsednik izvršilnega odbora skupščine skupnosti starostnega zavarovanja kmetov Slovenije, sicer doma iz Kunšperk ob Bistrici ob Sotli.

»Vprašali ste, zakaj sedaj veljavni zakon ni stimulativen za mlade kmete? Sistem namreč uvaja pravico do pokojnine na minimalni krog upravičencev z minimalnimi pravicami. To pomeni, da je starostno pokojnino zavarovan lastnik, z njim je izenačen tudi njegov zakonec in bivši lastnik, če je preužitkar. Zavarovanje se izvaja torej po načelu ena kmetija - ena pokojnina. Če je na kmetiji več upravičencev, si ti

pokojnino med seboj delijo,« je pojasnil Jože Pratengrazer. »To pa pomeni, da pokojnina ni osebnostna pravica, ne izhaja kot pravica iz dela, ampak kot pravica na podlagi lastništva. Menim, da je to ena največjih pomanjkljivosti sedanjega sistema.«

Ali je pričakovati, da se bo to določilo menjalo?

»Prav sedaj, ko pripravljamo planske dokumente za naslednje obdobje, je naša skupščina veliko razpravljala o teh rečeh. Delegati so bili mnenja, da bi morali brezpogojno odpraviti načelo ena kmetija - ena pokojnina, da bi moral sistem zagotoviti, da bi bila pokojnina osebnostna pravica, ki naj izhaja iz dela. To pa pomeni, da bi vsakdo, ki je na kmetiji delal ali še dela in mu je bilo to delo osnovni vir preživljanja, pač imel pravico do pokojnine. Dalje so delegati menili, da bi moral sistem zagotoviti tudi invalidsko

varstvo za delo nezmožnim kmetom, da bi morali znižati starostno mejo, po kateri lahko kmetje prejmejo pokojnino (65 let) in da bi morali dokončno rešiti vprašanje socialne varnosti kmetov - borcev NOV po 9. 9. in 13. 10. 1943.« je odgovoril Jože Pratengrazer. »Vse te pripombe, ki so izrednega pomena za bodoči razvoj sistema starostnega zavarovanja kmetov, smo kot načela vključili v vse naše planske dokumente in o njih bo v združenem delu tekla naslednja razprava.«

Zakaj ste zapisali zgolj načela?

»Veste, sklad starostnega zavarovanja kmetov financira s trideset odstotki združeno delo, trideset odstotkov pa kmetje sami. Ker se zavedamo stabilizacijskih prizadevanj v naši družbi in dejstva, da združeno delo nima dovolj denarja, da bi pokrilo vse potrebe, smo v predlog sporazuma o temeljih plana zapisali zgolj načela,« je povedal Jože Pratengrazer. »Ta načela bodo dobila konkretno podobo šele tedaj, če jih bo združeno delo sprejelo, če se bo izkazalo, da lahko združeno delo nosi breme razširitve pravic iz starostnega zavarovanja kmetov, da torej lahko finančno pokrije razširitev programa naše skupnosti. Če to ne bo mogoče, bomo pač posamezne pravice pričeli uveljavljati postopoma.«

Kolikšno pa je število kmetov, ki uveljavljajo pravico do starostnega zavarovanja?

»V Sloveniji imamo evidentiranih okoli 69.000 zavezancev. To so čisti kmetje, tisti torej, ki jim je kmetijstvo edini vir za preživljanje. Iz zavarovanja so namreč izpadli tako imenovani polkmetje in kmetje kooperan-

ti, ki imajo status delavca. Sicer pa je prav pred kratkim poslalo Ustavno sodišče Slovenije poseben sklep, ki terja od republiške skupščine oceno ustavnosti nekaterih členov Zakona o starostnem zavarovanju kmetov, ki se nanašajo ravno na vprašanje upravičenosti do zavarovanja. Med drugim tudi tiste določbe, ki pravi, da kmet, katerega zakonec je v delovnem razmerju, ne more uživati pravic iz tega zakona. Pa še je nekaj pripomb Ustavnega sodišča, ki se nanašajo na to področje zavarovanja.«

Kmete-upokojevanje bo gotovo zanimalo, ali kanite ob koncu leta kaj povečati pokojnine?

»Seveda, tudi o tem se pogovarjamo,« je povedal Jože Pratengrazer. »Ravno na decembrski seji skupščine bomo dokončno sklepali o tem, kolikšna bo nova vrednost pokojnine za kmete. Doslej je pokojnina znašala okoli 1280 dinarjev, posledaj pa se bo povečala po vsej verjetnosti na 1800 dinarjev. To je kar precejšen porast glede na dosedanje pokojninske prejemke kmetov. Tako zvišane pokojnine pa bodo kmetje dobivali od 1. januarja prihodnje leto dalje.«

DAMJANA STAMEJČIČ

DEŽURSTVA:

ZDRAVSTVENI DOM:

Med tednom dežurstva: Pomožni zdravnik od 14. do 20. ure in glavni zdravnik od 15. do 6. ure naslednjega dne. Ob sobotah dežura en zdravnik od 15. do 12. ure naslednjega dne, ob nedeljah od 12. ure do naslednjega dne od 6. ure zjutraj, ob praznikih pa je dežurstvo od 7. ure do naslednjega dne od 6. ure zjutraj.

POGLEJMO NAOBKROG

SREDA, 19. NOVEMBRA

Predsedstvo SFRJ razpravljalo o mobilizacijskem sistemu oboroženih sil in družbe... Med Irakom in Iranom še naprej ogorčeni boji, mirovni odposlanec OZN Palme pa je pripotoval v Teheran... V Krškem so uspešno izvedli »vroči« preizkus nove jedrske elektrarne, ki nas bo prihodnje leto končno le razveselila z novimi količinami električne energije... Moskva spet poziva in svari bodočo Reaganovo administracijo, češ da je ravnovesje v vojaški moči že doseženo... Na problemski konferenci ZK v Sloveniji so obravnavali idejnopolitična vprašanja samoupravne preobrazbe bank in gospodarjenja z denarjem... Huda zamera na račun IMV, proizvajalca popularnih »katrc« zaradi podražitve in sicer nemorale(?) do kupcev... Lepše vreme pospešuje spravilo pridelkov...

ČETRTEK, 20. NOVEMBRA

»V Evropi je preveč orožja,« je opozoril naš delegat na KVSE v Madridu... Naš zvezni sekretar za zunanje zadeve Vrhovec se je po 4-dnevnem uradnem in prijateljskem obisku v Bolgariji vrnil domov. Pogovori so potekali o odprtih vprašanjih odkrito in stvarno... Mirovna pobuda za mir na Srednjem vzhodu to pot iz Alžira... V Beogradu: izmenjava izkušenj s poljskimi poslanci... V Pekingu se je začel proces desetorici... Pokojnina naj bi v prihodnje usklajevali z rastjo osebnega dohodka v tekočem in ne več v prejšnjem letu, so sklenili na seji sveta zveze jugoslovanskih skupnosti za pokojninsko in invalidsko zavarovanje... Koruzo in peso bomo, kot vse kaže pospravili, vendar sladkorja ne bomo proizvedli dovolj...

PETEK, 21. NOVEMBRA

V Jugoslavijo je na dvodnevni obisk prišel nepalski kralj Birendra, jugoslovanska državna delegacija pa se z obiska v Latinski Ameriki vrača domov... V Madridu kanček optimizma zaradi »zmernih tonov«... Predsedstvo republiške konference SZDL: nevarni veliki apetiti, ki nastajajo v pisarnah - pomen domače pameti... Tudi za Afganistan poseben odposlanec za rešitev krize... V Amanu so se sestali zunanji ministri arabskih držav kljub sirski »abstinenca«... Kancler Schmidt obiskal Belo hišo... Ostre razprave v poljskem parlamentu na račun vladne politike... V Železni Kapli so se sestali predstavniki manjšin štirih sosednjih dežel...

SOBOTA, 22. IN NEDELJA 23. NOVEMBRA

Beograd: Pogovori med Mijatovićem in nepalskim kraljem o vlogi nevrščenih držav in sodelovanju... V Madridu se je na KVSE začela nova etapa: delo bodo nadaljevali v petih komisijah... V Kampučiji se je spet začelo - najbrž gre za novo ofenzivo Vietnamu proti »rdečim Khmerom«... V Jugoslaviji preinalo izkoriščamo svoje vode,« je ena od ugotovitev, gozdarji in lesarji Slovenije pa so na zanimivem posvetovanju v Brezicah tudi ugotovili, da »z ljubjem zametavamo tudi energijo«... Waldheim o Titu: »Vedno sem našel ohrabritev v pogovorih z njim, s tem izrednim človekom, ki je imel enkratno in usodno vlogo ne le v Jugoslaviji, temveč v vsem svetu...« Katastrofalni potres v južni Italiji smo čutili tudi pri nas...

PONEDELJEK, 24. NOVEMBRA:

Centralni komite ZKS: Kritičen obračun s problemi družbenoekonomskega razvoja. Razvojni načrti morajo sloneti samo na ustvarjenem dohodku, ne zgolj na željah, saj se življenje nanje ne ozira. Smotno, gospodarno in stvarno planiranje ni le naloga ZK, ampak vseh samoupravnih objektov, podprtih z dosežki znanosti. Ostreje je treba potegniti ločnico med kvalitetnim delom - ga tudi bolje nagraditi - in nedelom... Katastrofalni potres v južni Italiji je terjal blizu 800 žrtev, najhujše je bilo med Neapljem in Potenzo... Po neuradnih podatkih med žrtvami ni bilo Jugoslovancev - Med prvimi: sožalna brzojavka Predsedstva SFRJ sosednji Italiji. Pomoč prihaja, tudi naš Rdeči križ je začel s solidarnostno akcijo pomoči sosedom... Nepalski kralj Birendra je odpotoval iz Jugoslavije, k nam v Slovenijo pa je pripotovala delegacija vlade avstrijske Štajerske, ki jo vodi štajerski deželni glavar dr. Josef Krainer... Z bojišč med Irakom in Iranom nič novega, čeprav je odposlanec OZN Palme »ne optimist, ne pesimist«, prav tako meni, da so »objektivni razlogi za mir zelo močni«... Republikanci v ZDA so že začeli s poiskami in novim političnim »vetrom«, ki naj Reaganu da več maneverskega prostora... Poljedeljska opravila v glavnem že končana, izkazala pa se je tudi solidarnost pri spravilu pridelkov... Ustanovili smo Svet zvezne skupnosti za cene, da bi uspešneje uredničili družbeno kontrolo cen... V Republiški skupščini Slovenije smo se zavzeli za večjo varčnost v energetiki, oprti na domače vire... V energetske »kaos« sodijo tudi prizadevanja za boljše gospodarjenje z gozdovi...

VETERINARSKA POSTAJA:

Neprekinjeno dežurstvo.

CELJSKE LEKARNE:

Do sobote, do 12. ure dežura Nova lekarna na Tomsčičevem trgu, od sobote pa dežura lekarna Center v Stanetovi ulici.

DEŽURSTVA TRGOVIN MED PRAZNIKI

V nedeljo, 30. novembra od 7. do 10. ure bodo odprte: Merx - prodajalna na tržnici, - Lava.

Merx - prodajalna kruha na tržnici, Merx - kiosk pri bolnici pa od 12.30 do 15. ure.

V ponedeljek, 1. decembra od 7. do 10. ure bodo odprte: Merx - Vitanje, Merx market - Ljubljanska cesta, Merx market - Dolgo polje, Merx market - Vojnik, Merx sp. Soča - Stanetova ulica, Merx sp. Gaberje, Center sp. Cankarjeva ulica, Center sp. Rio, Prešernova ulica, Center sp. Otok, Center sp. Kersnikova ulica, Center sp. Solidarnost - Lava.

CELJE

VSE BLIŽE K SOZD MERX

Včeraj prva seja delavskega sveta SOZD

Tudi za pretekle dni značilna ugotovitev: silna razgibanost v pripravah na formiranje in oživitve dela nove sestavljene organizacije združenega dela Merx.

Zlasti je bilo delovno v vseh starih novih delovnih organizacijah, ki so nastale s povezovanjem temeljnih organizacij Merxa. Prvič so se sestali člani novih delavskih svetov delovnih organizacij, ki so se ne samo konstituirali ter potrdili rezultate nedavnega referenduma o ustanovitvi novih delovnih organizacij ter o povezovanju v SOZD Merx, marveč so tudi imenovali vršilce dolžnosti direktorjev ter sklepali o postopkih za sprejem samoupravnih aktov.

Tako so na prvi seja delavskega sveta delovne organizacije Potrošnik izvolili za predsednika delavskega sve-

ta **Karla Planka** ter imenovali **Staneta Meleta** za vršilca dolžnosti direktorja.

Na seja delavskega sveta Mlinsko predelovalne industrije so najodgovornejše mesto v samoupravnem organu zaupali **Rajku Čížku**, medtem ko so za vršilca dolžnosti direktorja imenovali **Eda Stepišnika**.

Na zasedanju delavskega sveta delovne organizacije, ki združuje gostinsko in turistično dejavnost, so za predsednika delavskega sveta izvolili **Antona Vedenika**, za vršilca dolžnosti direktorja pa **Eda Podpečana**.

In končno se je sestel še delavski svet delovne organizacije Blagovni center. Tu so predsedniško mesto v delavskem svetu zaupali **Aloju Šolincu**, položaj vršilca dolžnosti direktorja pa **Slavku Zagoričniku**.

Včeraj popoldne, torej že po zaključku redakcije za to številko NT, zato o sklepih še ne poročamo, pa je bila prva seja delavskega sveta SOZD Merx. Na njej so izvolili predsednika in namestnika predsednika delavskega sveta sestavljene organizacije ter imenovali vršilca dolžnosti predsednika in člane kolegijškega poslovnega odbora SOZD. Vrh tega so imenovali vršilca dolžnosti direktorja delovne skupnosti skupnih služb SOZD Merx.

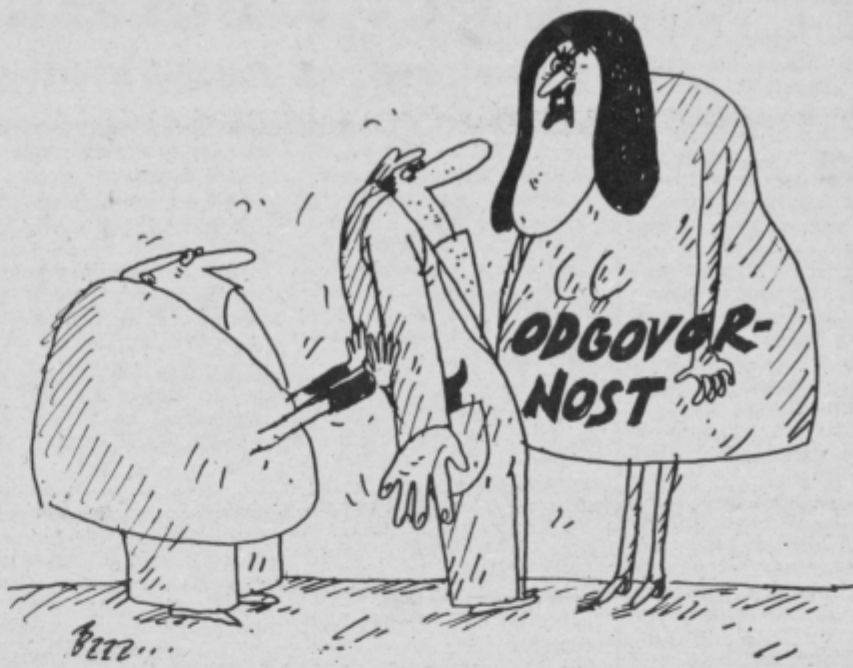
Razprava se je razvila še o razvojnih usmeritvah SOZD Merx v prihodnjih petih letih, zatem o organiziranosti delovne skupnosti skupnih služb SOZD in drugem.

Takoj po tej svečanosti je bil še podpis samoupravnega sporazuma o združitvi v SOZD Merx.

M. BOŽIČ

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

MOZIRJE: SIS ZA POSPEŠEVANJE KMETIJSTVA

V sredo, 4. decembra, z začetkom ob 14. uri, čaka delegate vseh zborov občinske skupščine Mozirje zahtevno delo. Najprej se bodo sestali na skupni seji in razpravljali o družbenem dogovoru o izgradnji nove stavbe Muzeja ljudske revolucije v Ljubljani. Takoj za tem bo skupna seja zbora združenega dela in zbora krajevskih skupnosti ter ločena seja delegatov družbenopolitičnega zbora. Zdej bo razprava usmerjena v oceno uresničevanja srednjeročnega plana, ki se pravkar izteka ter obravnavo samoupravnih sporazumov o temeljnih planov samoupravnih interesnih skupnosti za izobraževanje, raziskovanje, kulturo, zdravstvo, socialno skrbstvo, otroško varstvo, zaposlovanje in stanovanjska vprašanja v prihodnjem petletnem obdobju.

Delegati bodo odločali še o temeljnih družbenega plana občine za obdobje 1981-1985.

Na dnevni red pa so uvrstili še samoupravni sporazum o delovanju skupnosti za pospeševanje kmetijstva v občini in ne nazadnje sporazum o ustanovitvi območne skupnosti za pospeševanje proizvodnje hrane in preskrbo prebivalcev v občinah celjskega območja.

MB

NAGRAJEVANJE V DEKORJU

KDOR DELA - TUDI DOBI

Produktivnost dela se je povečala za 25%

Pravilnik o oblikovanju, razporejanju in delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo, ki je v veljavi v temeljni organizaciji Dekor Kozje, so pred nekaj meseci strokovnjaki označili za enega najbolj učinkovitih tovrstnih samoupravnih aktov v Sloveniji. Seveda nas je zanimalo, zakaj? Vodja tega tozda v „Kozjem Jože Božiček nam je rad odgovoril na zastavljena vprašanja.

Kateri razlogi so vas vodili k pripravi novega pravilnika o nagrajevanju?

»V naši temeljni organizaciji smo se za novim načinom nagrajevanja ozirali že tam od leta 1976 dalje. Čeprav smo sorazmerno mlada temeljna organizacija, smo dedovali star način nagrajevanja, tako imenovane tarifne osebne dohodke v brigadi. Pri tem načinu nagrajevanja je bil nekako odločilen faktor mojster. Zato je nujno prevladala subjektivna ocena, ki ni bila stimulativna za delavce. Mojster je težil za uravnilovko v nagrajevanju, da le ne bi prihajalo do trenj ali nasprotij v brigadi. Tako so res dobri delavci dobili le dva, morda tri odstotke boljše osebne dohodke od slabih in neučinkovitih delavcev. To nas je torej vodilo k temu, da smo začeli pripravljati nov sistem nagrajevanja.«

Kateri so bistvene novosti tega sistema?

»Najprej smo opredelili vse elemente nagrajevanja: od časovnih normativov, do celotnega spleta znanja in kvalitete dela. Najboljše pa je bilo brez dvoma to, da smo uspeli povezati vsa dela v temeljni organizaciji. Od režijskih, do vodstvenih in proizvodnih del.« je dejal Jože Božiček.

Kako vam je to uspelo?
»Naj še enkrat poudarim, da si pri nas prizadevamo nagrajevati delo, ne pa ljudi. Zato smo se dogovorili za prednostne delokroge, ki jih

dosegajo delavci, ko opravljajo dela, ki zahtevajo višjo raven znanja, kvalitete dela in izkušenj. Tako prednostni delokrogi služijo za to, da delavca, ki je razvrščen v nek delokrog, stimulirajo za bolj kakovostno delo. Kdor pride v prednostni delokrog, si pridobi pravico do višje ocene za kakovost dela. Toliko o tem. Drugo pa je vprašanje tako imenovanih osebnih dohodkov režijskih delavcev.« je dejal Jože Božiček. »Takih plač smo se z novim sistemom nagrajevanja znebili. Kajti poslovodni in režijski delavci so po eni strani nagrajeni glede na kvalitete dosežke celotne delovne enote, po drugi strani pa skozi osebni učinek pri opravljanju del pri vodenju ali pripravi dela. To pomeni, da je sleherni od teh delavcev stimuliran za to, da bi dosegel boljši osebni rezultat dela in hkrati tudi boljši rezultat dela v skupini, ki jo vodi.«

Kateri je torej skupni imenovalac v nagrajevanju?

»Seveda smo v našem tozdu vsi zainteresirani, da dosežemo zastavljen proizvodni plan, ki pomeni pravzaprav splet vseh uspešnosti v temeljni organizaciji. Če torej dosežemo planiran rezultat, potem je tudi planska točka visoka. To pa pomeni, da smo uvedli kolektivno odgovornost pri oblikovanju vrednosti točke. Če je torej delo uspešno, če dosežemo plan in torej pričakovan dohodek, potem so tudi naši osebni dohodki dobri. Skupni imenovalac v nagrajevanju je torej planirani dohodek, za katerim vsi stremimo, da bi ga dosegli.«

Tako je torej pojasnil nekatere osnovne elemente nagrajevanja v tozdu Dekor Kozje Jože Božiček. Ob tem pa velja še pristaviti, da se je ob 25% povečanju produktivnosti dela z uvedbo tega sistema nagrajevanja močno zmanjšala tudi fluktuacija delavcev v tem tozdu. Še pred nekaj leti je bila izredno visoka, tam okoli 35% je znašala, sedaj pa so se odhodi delavcev močno zmanjšali, fluktuacija je le še 3%. Vse to pa priča, da je sistem nagrajevanja, ki so ga sprejeli v Dekorju, res učinkovit in soodvisen od dela slehernega člana tega kolektiva.

DAMJANA STAMEJČIČ

PREDSTAVLJAMO ORGANIZATORJE OBVEŠČANJA V ZDRUŽENEM DELU

MILAN BRECL - LJUBEČNA

Prihodnje leto bo že dvanajsto, odkar smo se v LJUBEČNI, industriji keramičnih, kislinoodpornih in opečnih izdelkov, spoprijeli z učinkovitejšim obveščanjem zaposlenih. Začeli smo izdajati glasilo OPEKAR. Večje pozornosti pa so bile deležne tudi druge oblike obveščanja. Tako smo prizadevanja usmerili v kvalitetnejšo pripravo materialov za seje samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij. Vedno več informacij smo predstavili tudi po oglašnih deskah.

Sadovi takega dela se nam kažejo iz dneva v dan. Dobro obveščanje pomeni tudi hitrejši in učinkovitejši razvoj delovne organizacije, saj se zavedamo, da je obveščanje pomemben vzvod za hitrejši napredek in motivacijo za posamezne pomembne naloge.

Da bi bili čim bolj razumljivi, ob tem pa tudi kakovostni in strokovni, si prizadevamo ves čas. Seveda je v teh vprašanjih še vedno največ nedorečenega. Vendar so tudi uspehi mnogokrat nad pričakovanji. Tako od časa do časa izdamo informacije zapisane tudi v srbohrvaškem jeziku. To pa

ni čudno, saj v naši delovni organizaciji združujejo delo številni delavci iz tega jezikovnega področja. Taka oblika obveščanja je nadvse ugodno sprejeta. Vsi zaposleni so tako na najbolj razumljiv način hitro obveščeni o zadevah, ki so pomembne za odločanje in delo v obeh TOZD in delovni skupnosti skupnih služb.

Seveda moram ob tem zapisati tudi to da smo vrsto uspehov dosegli kljub temu, da nimamo nikogar, ki bi se poklicno ukvarjal z opravlili in na-

logami organizatorja obveščanja. Vendar pa to ni ovira. Večina se nas namreč zaveda, da je obveščanje naloga vseh zaposlenih. Seveda se tega zavedajo eni bolj, drugi manj. Še najslabše je v TOZD. Od tu šele po številnih »prošnjah« prihajajo informacije, ki so pomembne za celotno delovno organizacijo. To pa ni zaradi »nepisnosti« ampak bolj zaradi tega, ker se mnogi še ne zavedajo, da je odprt sitem medsebojnega obveščanja med temeljnimi sestavinami samoupravljanja.

V »LJUBEČNI« se teh problemov zavedamo, zato težimo k čim hitrejšemu in kvalitetnejšemu reševanju odprtih vprašanj. Prav zato smo tudi v načrtu za naslednje srednjeročno obdobje, informacijski dejavnosti določili vrsto konkretnih nalog, obveščanje še kvalitetnejše. Če bomo v tem uspeli, bomo zagotovo še bolj uveljavili položaj delavca kot samoupravljalca.

Seveda bomo tudi kvalitetnejši, če bomo povsod, tudi izven delovne organizacije dosegli, da je sistem obveščanja v OZD vpet v družbeno komuniciranje kot njegov samostojen in drugim enakovreden sestavni del.

ELEKTROSIGNAL CELJE

NAČRT BO URESNIČEN!

V prihodnje še bolj stabilizacijsko obnašanje

Ko so v celjskem Elektrosignalu sprejemali letni načrt, so nekateri med delavci zmajevali z rameni, češ, ne bo šlo, načrt je preveč napet. Toda devetmesečni poslovni rezultati, pa tudi že zbrani podatki za oktober, pričajo, da bo letni načrt v glavnem izpolnjen. Res bo prišlo do določenih odstopanj v nekaterih delih, vendar je pomanjkanje osnovnega inštalacijskega materiala, kot je na primer PVC kabel, pač postavka, ki je ni bilo mogoče predvideti v kasnejšem dejanskem ob-

segu. Vendar so nekateri kazalci poslovanja v delovni organizaciji Elektrosignal Celje dokaj spodbudni: tako se je na primer celotni prihodek v primerjavi z lanskim letom povečal za 50 odstotkov, dohodek za dobrih 40, čeprav so se istočasno zelo povečala tudi porabljeni sredstva - kar za 56 in pol odstotka.

Kljub vsemu pa v Elektrosignalu, to smo razbrali tudi iz njihovih dveh prvih izvodov glasila Novice, ne zapirajo oči pred dejstvom, da so kljub dobrim indeksnim ka-

zalcem v svoji panogi še vedno pod poprečjem, kar bo od vseh delavcev Elektrosignala še v tem letu in zlasti v prihodnje, zahtevalo še več stabilizacijskega obnašanja.

Glede osebnih dohodkov so v Elektrosignalu sicer »prebili« družbeno dogovorjeni okvir in so se znašli med kršitelji, saj so maso za osebne dohodke prekoračili za 7 odstotkov. Spraviti osebne dohodke v dogovorjen okvir, pa bo prav gotovo zahtevalo od delavcev Elektrosignala še večje napore za doseganje boljših poslovnih rezultatov.

DOM

29. NOVEMBER

V GLAŽARSTVU JE TUDI UMETNOST

Zalostna življenjska pot je pripeljala Franca Stančina v Rogasko Slatino. Rodil se je v vasi Martjanec pri Varaždinu in že njegovo prvo srečanje z vnanjim svetom je bilo - čeprav se tega še ni zavedal - tragično. Ob porodu mu je umrla mama. Tako je živel skupaj z očetom pri dedu na kmetih. Prišla je vojna. Prvih let se je Franc ne spominja jasno, saj je imel šele štiri leta. Zadnja leta vojne vohre pa so se mu globoko vtisnila v spomin. Živi so spomini na divjanja Nemcev in ustašev, na streljanja, na žrtve. Najstrašnejši spomin pa je vezan na dan, ko je komaj sedemleten izvedel, da je v partizanih padel njegov oče. Ostal je sam, brez staršev. Po vojni so ga dali v internat v Varaždin, kjer je obiskoval šolo. Ko pa je bil v sedmem razredu, so otroke izselili iz internata. Moral se je odločiti, kam bo šel.

Povedali so mi, da grem lahko naprej v šolo v Rogasko Slatino, kjer se bom učil za steklopihalca,« pripoveduje Franc Stančin. »Šel sem k dedu in ga vprašal, kakšen poklic je to. Povedal mi je, da je to težak poklic, naj pa se kljub temu odločim zanj. Storil sem, kot je rekel ded. Odšel sem v Steklarsko šolo v Rogasko Slatino, ko pa sem šolanje po treh letih končal, sem se zaposlil v Steklarni.«

Štiriindvajset let je steklopihalca Franc Stančin pustil ob pečeh slatinske Steklarne. Začel je kot kvalificirani steklopihalca, sedaj pa je mojster, vodja steklopihalске brigade desetih delavcev. Francu še zdaleč ni žal, ker se je odločil za ta poklic,

čeprav mu je težko delo neshetokrat orosilo utrujeno čelo. Kajti -v glažarstvu je tudi umetnost«, pravi Franc in prav težko fizično delo je znal zavidljivo združiti s svojo umetniško žilico.

«Veste, moja družina je bila že od nekdaj glasbeniška,« pripoveduje Franc Stančin. «Glasbenik je bil oče, pa ded, strici, bratranci. Tako sem to nagnjenost do glasbe nosil v sebi tudi jaz. Ko sem bil že nekaj let zaposlen tu v Steklarni, sem se odločil, da bom svoj glasbeni talent oplodil z znanjem. Vpisal sem se v Glasbeno šolo v Celju in jo tudi uspešno končal.

Začel sem v Steklarni organizirati glasbeno dejavnost, ustanovil Godbo na pihala, se kot organizator uveljavil tudi v krajevni skupnosti. Glasba je vedno izpolnjevala moje življenje, potrebna mi je bila kot kruh. In ne boste verjeli, toda glasba mi je bila v veliko pomoč tudi pri težkem delu steklopihalca. Vse lépo, umetniško, estetsko, kar je značilno za glasbo, sem znal zlititi tudi v svoje delo. In prepričan sem, da tega ne bi zmož, če ne bi imel v sebi tega nagnjenja do glasbe.»

Za Franca Stančina v Steklarni pravijo, da je priden in

prizadeven delavec, dober organizator dela. Njegova steklopihalška brigada je med najboljšimi in najbolj učinkovitimi brigadami v Steklarni.

«Za naše delo je pomembno to, da smo enotni pri delu in da smo med seboj prijatelji,« pravi Franc Stančin. «Kajti naše delo je soodvisno. To pa pomeni, da brigada ne more dobro delati, če so v njej delavci, ki jim ni do dela, ki so lenuhi. Tudi nagrajeni smo po kolektivnem učinku. Če brigada izpolni plan in če so izdelki kakovostno narejeni, potem je uspešna. To pa ne bi mogla biti, če bi bili delavci med seboj skregani, če si vsi ne bi prizadevali za tem, da bi bilo delo kakovostno opravljeno. Nam je uspelo urediti kolektivno zavest v brigadi in zato smo uspešni.»

Delo steklopihalca je težko, prežno delo. Pa bi ga še enkrat izbral, če bi imel znova možnost izbire poklica?

«Ni mi žal, da sem se odločil za ta poklic,« pripoveduje Franc Stančin. «Morda prav zato ne, ker je delo ustvarjalno, saj vanj lahko vložim vse svoje znanje in ves svoj estetski navdih. Navadil sem se na to delo, zato menim, da bi ga še enkrat izbral, če bi se znova odločal za poklic.»

Franc Stančin je srečen, zadovoljen človek. Opravlja delo, ki ga veseli, svoja občutja pa lahko zliva v glasbi, ki izpolnjuje velik del njegovega življenja. V Rogaski Slatini si je postavil hišo, v kateri srečno živi z ženo in dvema sinovoma.

«Nisem zahteven človek in nikdar življenja ne ocenjujem s plati želja, ki so nerealne. Zato tudi pravim, da sem srečen. Vse imam, kar zmorem in kar sem si ustvaril z lastnimi rokami. In kaj bi si potlej še želel?»

DAMJANA STAMEJČIĆ

29. NOVEMBER

PRVI PORTRET TOVARIŠA TITA

Čeprav je bilo zapisano že v mnogih dokumentih, zgodovinskih knjigah in v drugih publikacijah, kako je partizanski fotograf Žorž Skrigin fotografiral Tita, smo vendarle njegovo nedavno bivanje v Celju izkoristili, tudi zato, da nam je še enkrat pripovedoval o tistih veličastnih dneh naše revolucije in zgodovine. Tovariš Skrigin se takole spominja prvega portretiranja tovariša Tita.

«Preko osvobojenega ozemlja Hrvatske in Bosanske Krajine smo prispeli v Glamoč. V gozdu pri Mliništu nas je takoj sprejel tovariš Tito. Zvečer smo imeli gledališni predstavo, dobro se spominjam, da sem plesal kazačok. Po predstavi nas je tovariš Tito povabil na večerjo. Sedel sem v njegovo bližino, da bi ga bolje videl in da bi lažje proučeval njegov obraz. Najbolj so me pritegnile njegove modre oči. V nekem trenutku sem ga prosil, če mi dovoli napraviti nekaj posnetkov. Vprašal me je, kakšno kamero imam in kako bom to delal, saj nisem imel na voljo ateljeja. Tisto noč nisem skoraj nič spal. Razmišljal sem samo o vremenu in če mi bo uspelo napraviti posnetek kot sem si ga želel.

Kurir me je zbudil že ob 6. uri zjutraj, prosil sem tovariša Tita, da mi pozira tako zgodaj dokler je sonce še nizko. V ozadju je bil gozd, to sem si izbral zato, da bo Titov obraz na temnem ozadju bolje izstopal. Tito je bil v temno modri uniformi, bil je zelo potrpečljiv. Tako sem napravil njegov prvi portret, leta 1942, ki je potem obšel skoraj vse naše republike, povsod so ga razmnoževali in na ta način so prišli partizanski borci do slike svojega vrhovnega komandanta pa tudi sicer ljudje v vaseh pa tudi v mestih do slike voditelja upora.

Še en najljubši portret mi vzbuja več kot prijetne spomine na tovariša Tita. To je bilo 29. novembra 1943 v Jajcu na drugem zasedanju AVNOJ. Spominjam se, kako je zjutraj prišel kurir in mi sporočil, da me kliče Čiča Janko. Tako smo namreč klicali Mošo Pijade. Dobro se tudi spominjam, da je tisto jutro deževalo in bilo je malce megleno. Čiča Janko pa mi pravi: Žorž, pripravi se za jutrišnji veliki dogodek. Tovariša Tita moraš posneti. Ugovarjal sem mu, češ da dežuje, da ni prave svetlobe, pa me je zavrnil - češ kaj boš sedaj z umetniškimi zgodbicami! Slikati ga moraš, kadar je to potrebno in ne kadar sije sonce, me je zavrnil.

Kaj sem hotel. Odšel sem k stolpu nad Jajcem in sem pričel snemati vrhovnega komandanta v vojaškem plašču, v uniformi s kapo na glavi. Prosil sem ga tudi, naj se razpne. Snel je kapo, si odpel gumbe na vojaški bluzi pod vratom, pri tem pa dodal: «Tudi ti si povečal zahteve. Lani na Mliništu mi ni bilo treba sneti kape...»

Film sem takoj razvil. Nekaj portretov je dobro uspelo. Začelo se je drugo zasedanje AVNOJ in tam so tovariša Tita proglasili za maršala Jugoslavije. Takrat se mi je posvetilo, zakaj je Moša Pijade tako vztrajal, da ravno ta deževni dan posnamem tovariša Tita.»

Mnogo prijetnih spominov veže tovariša Skrigina na srečanja s svojim vrhovnim komandantom. Za današnjo priložnost smo izbrali dogodek, ki je najbolj tesno vezan na rojstni dan naše domovine.

D. M.

SLOVENSKE KONJICE: KRITIČNE RAZPRAVE

V krajevnih organizacijah socialistične zveze v konjiški občini so v času od 6. novembra dalje imeli programske volilne konference. Na njih so ocenili družbenopolitične razmere v posameznih krajevnih skupnostih, delovanje delegatskega sistema, obrambne priprave, posebno pozornost pa so namenili tudi delu sekcij, vaških in uličnih odborov, potrošniških svetov, hišnih svetov... Obravnave so bile kritične, saj so si tudi na dosedanjih izkušnjah zastavili plane za naprej.

Na konferencah so sodelovali člani predsedstva občinske konference SZDL kot tudi ZK. Le-ti so zadolženi,

da bodo še naprej spremljali delo in sodelovali s krajevnimi organizacijami. To so z veseljem sprejeli tudi krajanji, saj so redne stike pogrešali.

Udeležba na zborih občanov in na konferencah, ki so oblikovane v osmih krajevnih skupnostih, je bila dobra. Ugotavljajo pa, da je delo lažje tam, kjer so konference, zato jih bodo do pomladi oblikovali v vseh krajevnih skupnostih. Tudi zaradi pomanjkanja prostorov za zbere občanov bo tako bolje. Sočasno s tem pa namestavajo ustanoviti povsod skupščine krajevnih skupnosti.

Ko so si na konferencah

krajanji zastavljali programe dela za naprej, so se pogovarjali tudi o referendumu za samoprispevek. Čeprav se bo sedanj izteklet šele leta 1982, je le bilo potrebno oceniti, kako se bodo občani odločali takrat, saj je treba sredstva samoprispevka že sedaj predvideti v srednjeročnih plan-skih dokumentih. Dosedanji razgovori dokazujejo, da so občani samoprispevek sprejeli za svoja in da ga žele obdržati še v naprej.

MILENA B. POKLIČ

NAROČITE
NOVI
tednik
NA DOM

VIŠKI ŽALSKIH SIS

Izvršni svet žalske občinske skupščine ugotavlja, da bodo presežki prihodkov iz prispevnih stopenj za samoupravne interesne skupnosti družbenih dejavnosti v tem letu nad dovoljeno vrednostjo programa. Po oceni bodo znašali okrog devet milijonov 657.000 dinarjev. To pa pomeni, da se lahko prispevna stopnja za mesec december v globalu zmanjša za približno 5,25. Sicer pa bodo poročilo o realizaciji finančnih načrtov samoupravnih interesnih skupnosti občine Žalec za obdobje od 1. januarja do 30. septembra 1980 obravnavali tudi na seji vseh treh zborov žalske občinske skupščine, ki bo v petek, 5. decembra.

V zvezi z viški, ki jih imajo SIS bi bilo seveda prav, ko bi sprejeli odlok o določitvi prispevkov za zadovoljevanje skupnih potreb na področju otroškega varstva, izobraževanja, kulture, telesne kulture, socialnega skrbstva, zdravstvenega varstva in zaposlovanja, ki bo določal zmanjšanje prispevnih stopenj za mesec december.

JANEZ VEDENIK

stanja upokojil kot kape-tan I. razreda. Toda ostal je aktiven v raznih organizacijah na terenu in še vedno ga mnogi na terenu poznajo kot prizadevnega sodelavca in kra-jana.

Za svoje delo je bil Ilija Knežević, ki je tudi nosilec partizanske spomenice iz leta 1941, mnogokrat odlikovan za svoja prizadevanja pri izgradnji porušene domovine.

Prejel je medaljo za

60 LET ILIJE KNEŽEVIĆA-DUŠANA

boja so mu soborci zaupali vrsto pomembnih vojaških in političnih funkcij, ki jih je znal združevati kot vojak, borec in predvsem človek, kakršnega so zahtevali tisti težki časi. Štirikrat je bil težko ra-

njen, zato je zdaj 80 odstotni vojaški vojni invalid. Toda to ga ni strlo in ko je posijala svoboda je ostal zvest naši armiji. Ostal je aktiven oficir JLA. Leta 1956 se je zaradi slabega zdravstvenega

hrabrost, red za hrabrost, red zaslug za narod s srebrnimi žarki in red bratstva in enotnosti s srebrnim vencem. Predlagan je tudi za odlikovanje z redom republike s srebrnim vencem.

OB DNEVU
REPUBLIKE -
29. NOVEMBRU
ISKRENO ČESTITAMO
VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČANOM

29. NOVEMBER

RASTI S SONCEM OBSIJANA, DOMOVINA MOJA DRAGA!

V mesecu juliju je v slovenski javnosti vzbudilo nemalo zanimanja pisanje znanega slovenskega pasnikarja Bogdana Pogačnika o vsem dobro znani in priljubljeni pesmi Jugoslavija, za katero je glasbo napisal Danilo Živković, besedilo pa Milutin Popović-Zahar. Pisanje je vzbudilo zanimanje zato, ker se je avtor dotaknil te pesmi z več zornih kotov, nato pa smo bili pozorni tudi zaradi tega, ker pesem vsi dobro poznamo in ga najbrž ni bilo kraja v Jugoslaviji, kjer je ne bi prepevali. V tem članku, ki je bil objavljen v številki 30 slovenske revije Teleks, je bilo omenjeno tudi ime Franca Černelča, učitelja glasbenega pouka v osnovni šoli v Kozjem. Franc Černelč je namreč pesem prevedel v slovenščino. Ko je Bogdan Pogačnik omenjal njegov prevod, je izpostavil tudi kitico, v kateri pa je bila tiskovna napaka in je hudo popačila vsebinski pomen.

Poglejmo jo:

Ljubim tvoje hoste in gore,
ljubim tvoja polja in morje,
tod ponosni hodijo ljudje,
kjer na večer pesem tiha,
domačije vsem zaniha,
Jugoslavija, Jugoslavija...

Napaka je v peti vrsti te kitice, kjer seveda nikomur ne more na večer tiha pesem zanihati domačije in se pravzaprav človek ob tem branju čudi, da avtor članka v Teleksu

sam ni podvomil v pravilnost takšnega teksta. Pravilno se tekst glasi takole:

...kjer na večer pesem tiha,
domačije v sen zaniha...

No, pustimo to. Bistveno je to, da se je med nami našel glasbenik, ki nam je dal to priljubljeno pesem tudi v slovenskem jeziku. Svoj prevod je poslal Zavodu SR Slovenije za šolstvo že letošnjo pomlad, zdaj pa je že prepevalo vsi pevski zbori v šmarnski občini. Prvi jo je pel moški pevski zbor v Kozjem, kjer je prevzel vodstvo Franc Černelč pred dvema letoma, in zdaj kozjanski pevci pripravljajo v mesecu decembru po dveh letih dela svoj prvi samostojni koncert.

Da je ljubezen do glasbe pri Francu Černelču nad vsem, potrjuje tudi dejstvo, da je iz osnovnošolskih klopi krenil najprej v steklarstvo v Rogoški Slatini, od tam v staklarstvo šolo, po končanem šolanju pa je bil zaposlen kot brusilec v kozjanski tovarni Dekor. Ni pa seveda za hip pozabil na glasbo, zapustil je brusilnico in se odpravil na Pedagoško akademijo v Maribor, kjer jo je tudi uspešno končal - seveda smer za glasbeni pouk. Zdaj je tudi predsednik prosvetnega društva v Kozjem, kjer se srečuje tudi z mnogimi drugimi problemi, vendar ostaja ljubezen do glasbe na prvem mestu, ta pa nam je dala tudi slovenski prevod pesmi Jugoslavija.

DRAGO MEDVED

JUGOSLAVIJA

Od Triglava tja do vardarja,
od Djerdapa vse do Jadrana,
kakor polje žita zlatega,
rasti s soncem obsijana,
domovina moja draga,
Jugoslavija, Jugoslavija.

Pot usode me je gnala v svet,
s srcem vedno nate sem pripet
zaželel si v tvoje gaje spet;
kje na svetu je dežela,
ki kot ti bi me prevzela,
Jugoslavija, Jugoslavija.

Ljubim tvoje hoste in gore,
tvoja polja, reke in morje,
tod ponosni hodijo ljudje,
kjer na večer pesem tiha
domačije v sen zaniha,
Jugoslavija, Jugoslavija.

V rojstvu zate je prelita kri,
borba ti je dala lepše dni,
dom si varen delovnih ljudi,
živi srečno in v svobodi,
misel Tita naj te vodi,
Jugoslavija, Jugoslavija.

29. NOVEMBER

»NAJMLAJŠI« TUDI MED NAJBOLJŠIMI

Najmanj dva razloga sta, zaradi katerih smo te dni obiskali železarno Štore, še posebej delavce v valjarni II: pred desetimi leti, točno 24. novembra, je tedaj nova valjarna II začela obratovati; drugi razlog pa je ta, da je v izredne uspehe valjarjev vtikan mladostni zanos poprečno najmlajših članov delovnega kolektiva štorskih železarjev.

Torej nikakršno naključje, da smo od vseh samoupravnih delovnih skupin izbrali najmlajšo - armaturno delavnico v valjarni II, ki jo tudi bide glas (upam, da ne bo zavisti pri ostalih!), da je mad najboljšimi. In smo sedli skupaj za mizo, za katero

pozorno pretehtali osnutek pravilnika o usmerjenem izobraževanju delavcev v tozdu in delovnih skupnostih skupnih služb, je pritrtil MIRKO PAJEK, 23 let, strugar, ki se ob delu izobražuje za delovodjo valjarskih prog.

Na istem je tudi njegov delovni tovariš LEOPOLD SEBIC, 23 let, strojni ključavničar, oba s 4-letnim delovnim stažem in oba izredna študenta delovodske šole. Leopold je še dodal: »Najbolj vneto razpravo smo imeli ob sprejemanju gospodarskega načrta, s katerim smo začrtali usmeritev v kvalitetnejši asortiman. Poudarek ni bil toliko na količini,

mi, zato smo pogovor zasukali na to temo. V pogovor smo pritegnili še ing. Mirka Gajška: »Čeprav sem predsednik stanovanjske komisije v tozdu, mislim, da imamo premalo neposrednih možnosti za reševanje naših tozdoških stanovanjskih problemov, saj sredstva pa tudi prednostno listo oblikujemo na ravni delovne organizacije. Konkretno so možnosti naše komisije zgolj formalnega značaja, zato tudi ni čudno, če je bila stanovanjska razprava zelo vroča. Mimogrede: prepozno v tozdu tudi dobimo prečiščena besedila, roki za samoupravno odločanje so pa tudi skoraj praviloma prekratki.«

Poleg značaja kadrovske baze so delovni pogoji v armaturni delavnici drugi razlog za fluktuacijo kadra, čeprav se je le-ta v zadnjem času umirila. Prav zato »armaturci« razmišljajo o novi pralnici, čeprav pranje z detergenti lahko poškoduje ležaje, vendar menijo, da bi pralnica in več prostora v delavnici (no, pravkar so se prostorsko povečali za več kot še enkrat!) bistveno izboljšali delovne pogoje. Želje pa se raztegujejo še v rekonstruiranje strojnega parka, posodobitev, saj so nekateri stroji že zastareli, čeprav se dobro zavedajo, da se samo s poslovnimi rezultati, večjo produktivnostjo in kakovostnim proizvodnim programom, lahko pokrijejo s pravnjo oedejo. Delež armaturne samoupravne delovne skupine pa je še kako pomemben za večji izplen valjarne in tozda ter manjši izmeček. Da dobro delajo, potrjujejo tudi naslednji skopi, a zelo zgovorni podatki: valjarna II železarne Štore se pa tehnoloških in vzdrževalnih delih vztrajno približuje evropskim normam, medtem ko je glede izplena z več kot 91 odstotki že v okvirih svetovnih norm. Da pa domače znanje in tehnologijo štorski valjarji uspešno uporabljajo tudi v Libiji - gre za devizni prihodek, je logičen odraz uspešnosti »najmlajših« v kolektivu železarne Štore.

MITJA UMNIK

tudi sicer ponavadi »sejejo« člani te samoupravne delovne skupnosti, 38 po številu.

Vodja skupine, sicer delovodja FRANC KAPEL, 29 let, poročen, oče 4 otrok, je s svojim 10-letnim delovnim stažem že med »starejšimi«: »Smo kadrovska baza za valjarno, kar je včasih po svoje hudo, čeprav razumljivo, saj imajo naši kvalificirani delavci še velike načrte s seboj.«

»To je res, zato smo na eni od zadnjih sej naše samoupravne delovne skupnosti

kot na specialnih valjarnih profilih, ki jih končno tudi tržišče bolje vrednoti.«

Takšna usmeritev pa je zahtevala prav od armaturne delavnice tudi boljše in natančnejše delo, saj so končno poslovni rezultati še kako odvisni od dobre in natančne ter hitre priprave orodij za potrebe valjarne.

Naš najmlajši sogovornik - delovni staž 3 leta, SLAVIŠA DŽORDŽIĆ, strojni ključavničar, se trenutno bolj otepa s stanovanjskim problemom kot z izobraževalni-

MOZIRJE: POMLADITEV V VRSTAH ZK

Člane občinske konference, prav tako komiteja, Zveze komunistov v Mozirju čaka do konca leta še nekaj pomembnih delovnih sej. To ne velja samo za razpravo o združevanju dela in sredstev v predelavi lesa ter o doseganju skupnih razvojnih ciljev, marveč tudi o oceni razvoja in kadrovske krepitvi organizacij ZK, o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka in nagrajevanja po delu itd.

Sicer pa so na ponedeljkovi seji občinske konference razpravljali tudi o uresničevanju vloge osnovne in občinske organizacije ZK, o gospodarskih gibanjih, predvsem v luči devetmesečnih periodičnih obračunov in drugem.

Poročilo o sprejemanju novih članov v organizacijo ZK je opozorilo, da je bila letos na tem področju nekoliko večja aktivnost kot prejšnja leta. V desetih mesecih letos so osnovne organizacije sprejele v svoje vrste 27 novih članov. Pomembna je ugotovitev, da je bilo med njimi petdeset odstotkov članov iz vrst delavcev v neposredni proizvodnji in nadalje, da je šlo med novimi kar za 74% takih, ki so bili mlajši od 27 let. Torej, pomladitev! In nadalje, prav tako ugoden pokazatelj - med novoprijetimi je bilo 30% žensk.

Toda, te številke govorijo tudi o tem, da pri sprejemanju novih članov niso uspešne vse osnovne organizacije, da jih je celo pet, ki že dve leti niso sprejele nobenega in da je med novimi premalo delavcev s področja vzgoje in izobraževanja, vodilnih delavcev ter strokovnjakov.

STE ŽE
NAROČILI
NOVI TEDNIK?

V BESEDI IN SLIKI

NEREDNO ODVAŽAJO SMETI

Takšna je podoba nerednega odvoza smeti v Trubarjevi ulici. Za 222 stanovanj sta na voljo samo dva kontejnerja za smeti, kar je ob nenehnem naraščanju prebivalcev na tem območju očitno premalo. Čudi nas, da odgovorni pri Komunalnem podjetju in krajevni skupnosti ne poskrbijo zato, da bi smeti odvažali redno, ali pa, da bi namestili en kontejner. Tudi to nas zanima zakaj ob takšnih »prilicah« ne pride »naokoli« občinska straža in, da bi tudi ustrezno ukrepala. Občinske stražarje vidimo samo takrat, ko je kje nepravilno parkiran avtomobil. Vemo pa vsi, da za zdravje doslej še ni bil nikoli nevaren nepravilno parkiran avtomobil. Smeti razmetane ob kontejnerju kajti v njem ni vedno prostora, kjer se pasejo golobci, mačke in psi pa verjetno so. Sreča je samo, da je zima prebrati in da je zunaj hladno, kajti drugače bi okoli stanovanjskih blokov še bolj zaudarjalo.

G. F.

DELA VLADA NOVAKA

Med mnogimi likovnimi amaterji, ki jih v žalski občini ne manjka, ne gre prezreti mladega Vlada Novaka iz Ljubljane. Večkrat je že razstavljal svoja dela na skupnih razstavah likovnikov amaterjev v žalski Nami. Dela mu ne manjka, saj ljudje njegove stvari radi kupujejo. Najbolj pogosti so motivi iz vsakdanjega življenja, iz Savinjske doline, privlači pa ga tudi preteklost, zato upodobi kakšen grb.

Na sliki vidimo Vlada Novaka ob razstavi, ki jo je imel v Nami v Zalcu.

JANEZ VEDENEC

ZREČE

DOGOVOR DRŽI

Poživiti delo uličnih odborov

Krajani Zreče so na petkovi programski volilni konferenci krajevne organizacije SZDL naredili inventuro delovanja organizacije v preteklem obdobju in temeljito pregledali tudi dejavnost krajevne skupnosti.

Iz precej obsežne razprave, v kateri so občani posegali tudi na zelo ozka področja svojega življenjskega okolja, so prisotni lahko zaključili naslednje: ob uspešnem razvoju materialne osnove izgradnje kraja (rast industrije, izgradnja stanovanj, cest in drugih objektov) zaostajajo nekatere oblike samoupravne urejanja odnosov in usklajevanja interesov. Doslej le en skupen hišni svet ne deluje, zaživeli niso niti ulični odbori, ustanovljeni pred dobrim letom. In ob teh ugotovitvah je bil predlagan seveda lahko le en cilj: poživiti delo uličnih odborov, neučinkoviti hišni svet pa reorganizirati v več manjših, ki bodo obsegali posamezna, strnjena področja.

Ob pregledu uresničevanja referendumskega programa so prisotni soglasno ugotovili, da izgradnja objektov poteka dovolj uspešno. Poleg tistih, ki so v zaključni fazi, so te dni pričeli izgradnjo prepotrebne beninske črpalke, še v tem letu pa bodo bagri zaorali tudi na ploščadi ob hotelu, kjer bo zrasla veleblagovnica. Ob nenehnih podražitvah in drugih investicijskih težavah uspeva krajevna skupnost uresničiti program le ob vsestranski podpori kolektivov Uniorja in Cometa.

Ob vsem tem še lepa gesta v zreški krajevni skupnosti zbrana sredstva zrečani solidarnostno namenijo tudi za sofinanciranje nekaterih programov sosednjih krajevnih skupnosti.

Po pregledu dejavnosti društev, ki vsa uspešno uresničujejo svoje programe, je bila konferenca zaključena z delnimi nadomestnimi volitvami, in s sprejemom izhodišč programa dela za naslednje obdobje.

ZDRAVKO IVACIČ

29. NOVEMBER

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM OK ZKS LAŠKO

NIČ SE NE PREMAKNE PO SEBI

Andrej Mavri o zaostrovanju odgovornosti komunistov

Je med mlajšimi na tako odgovornem položaju, čeravno bi v času oborožene revolucije pri 32 letih sodil že med staroste v vrstah vodilnega kadra. Je vrstnik velikega dela članstva, razvrščenega po starostni strukturi v občini. Sodi v kategorijo neposrednih delavcev. Kot strojni tehnik je šele kratek čas direktor TOZD TIE v laškem TIMU, čeprav raje pravi, da je vodja te temeljne organizacije. Širši javnosti je znan kot dolgoletni komandant laške mladinske pohodne enote in je vsaj dvakrat prehodil traso XIV. na Štajerskem.

Tršat, nekako robot spričo svoje preprostosti in neposrednosti tudi navzven kaže svoj delavski značaj. Čeprav se zares ne trudi, da bi ugajal, je med poštenjaki priljubljen. Predvsem zato, ker mu desetletje, polno družbenih dolžnosti in tudi obe najodgovornejši nista stopili v glavo.

Zal v tem močno skrajšanem intervjuju ni bilo mogoče odslikati vseh ilustrativnih podkrepitev njegovih misli in stališč, pa tudi bolj hudomušnih kot pikrih prebliskov v njih. Vendar upamo, da bo mogoče skozi ta razgovor spoznati, kaj misli, kako misli in predvsem, da presneto resno misli, kar misli.

SEM ZA OBRAVNAVANJE ODGOVORNOSTI

- Si prvi predsednik konference ZK v občini. Kako razumeš to svojo dolžnost?

- Funkcija je na novo uvedena kot metoda dela v ZK v tem smislu, da poveča kolektivno delo konference, kolektivnost odločanja in odgovornosti. Do sedaj je komite izvajal politiko ZK, konferenca pa je bila bolj poslušalec.

- Pol leta mandata je preteklo. So spremembe opazne?

- So. Člani konference vse redkeje prihajajo na sejo z zaprtimi ovojnicami z materiali, vse bolj izoblikovanimi stališči ter vse manj ob odhodu med vrati pozabijo na sklepe.

- S kakšnimi občitki si ocenil razsežnosti te funkcije?

- Ob tem, da vodim TOZD in opravljam še precej drugih funkcij, sem imel pomisleke. Nočem biti ime, s katerim bi manipulirali.

- Kako usklajuješ položaj direktorja TOZD in predsednika konference?

- Čeravno teoretično ne bi smelo biti težav, vendarle so.

- Si že naletel na kaj takšnega?

- Sem. Na zboru delavcev sem se upiral povečanju osebnega dohodka; zlasti ker je bil dober poslovni uspeh predvsem rezultat tržnih razmer, mi je bilo očitano, da bi povišanje OD bilo mogoče, če bi ne bil predsednik.

- Član ZK si dobrih deset let. Si med tem nabral dovolj izkušenj?

- Doraščal sem ob očetu, ki je bil komunist od leta 1943. Bil bi član ZK že prej, vendar ponujati se nisem hotel. Sprejet sem bil šele po odsluženju kadrovskega roka v tovarni EMO. Kdaj ima človek zadosti izkušenj? Nekaj jih gotovo imam. Sicer pa sem ob kandidaturi opozoril na svoja leta in relativno kratek partijski staž?

- Kaj praviš na to, da te imajo po stališčih, metodah dela in po značaju za radikalnega?

- Sodim, da ni radikalizem, če misliš in delaš tako, da je najbolj pošteno, v soglasju z likom komunista ter s programsko usmeritvijo ZK. Če nekateri, ki ravnajo drugače, smatrajo to za radikalnost, potem pravim, da bi moralo biti v ZK čim več radikalistov. Če besedo omejimo na odločnost, udarnost, potem nimam nič proti njej.

UGAJATI NA VSAK NAČIN JE KRATKOROČNA STVAR

- Zveza komunistov je idejna sila delavskega razreda in vendar se je včasih treba konfrontirati tudi z delavci. Sam si tak primer omenil?

- Rekel si delavski razred. Menda si mislil na celoto, ne na posameznike, skupnice, na zgodovinski in ne trenutni interes. Tu je vprašanje osveščenosti, družbenih pogojev. Pogledi komunistov so uprti tudi v jutrišnji dan, v prihodnost.

- Imajo delavci vedno prav?

- Velika večina trezno in preudarno, razsoja. To je odvisno od tega, kako so za svoja stališča obveščeni in osveščeni o danih družbenih, predvsem ekonomskih zakonitostih. Žal se med komunisti najdejo taki, tudi med vodilnimi, ki se bojijo za svojo popularnost, kadar je treba povedati manj prijetno resnico. To

je dvočelnost. Ugajati na vsak način je kratkoročna politika.

VODSTVENI »FILTER« ZA MISELNOST IN STALIŠČA DELAVCEV

- Kateri tokovi vplivajo na miselnost, zaključke in odločitve med delavci?

- Žal je moč vpliva vodstvenih struktur dostikrat močnejša kot vpliv organizacij ZK in drugih organizacij. Razpolagajo s podatki, z elementi za odločitve. In kjer kot vodstveni delavci in člani ZK, ne uresničujemo stališč partije, čeprav na besedah nanje prisegamo, spuščajo v kolektiv tiste informacije, ki so zanje ugodne. Od tod razni pojavi skupinsko lastniške miselnosti, odpora proti dohodkovnemu povezovanju, tozdovske omejenosti in tako naprej.

- Je to hote ali nehote?

- Rekel bi nehote hote. Spreminjanje terja napor. Tveganje, odgovornost, poglobljanje namesto rutine. Delavec je vpet v normo, v ritem tehnološkega procesa. Pri vodenju in organizaciji dela je neizpodbitno več možnosti za napake. Poslovne odločitve so lahko take in drugačne. Brez dvoma je odgovornost vodstvenih delavcev večja, večji je zato tudi njihov osebni dohodek. Jaz bi izpostavil še vprašanje sposobnosti.

IZMI, KI SO DRUGJE - NE V LASTNI HIŠI?

- Borba je nedavno zapisala, da imajo »nekateri« imena in priimke, da zamolčati imena pravih krivcev pomeni nevarno obtoževanje sistema?

- Tako je. Izme, kot so birokratizem, tehnokratizem, lokalizem in kaj vse še, smo videli navadno vedno pri drugih, ne doma. Zahteva po pometanju pred lastnim pragom je odkrila dve skupini osnovnih organizacij. V eni so o sposobnosti in odgovornosti vodilnih kadrov zatrjevali, da so le-ti dobri, drugi pa so »modro« molčali, da ne bo zamere, ker že niso hoteli lagati.

NIČ SE NE PREMAKNE SAMO PO SEBI...

- Si se osebno pripravil v takih primerih spopasti. Kaj svetuješ delavcem, predvsem komunistom, ki pravijo, »kaj pa posledice«?

- Zase pravim, da je to moja dolžnost. Tudi do sedaj nisem podlegel pomislekom o ceni tveganja, kakšni uri nespečnosti, zamerljivim pogledom in besedam. Nič se ne prema-

kne samo od sebe. Teza, da revolucija traja, menda ni publicna. Seveda moramo biti v Zvezi komunistov v bodoče bolj odločni in občutljivi na napake, stranpoti in krivice tudi kaznovati. Usmeritev, da bodo člani konference prisotni na sestankih osnovnih organizacij, ima tudi ta cilj, da bo konferenca kot najvišji organ neposredno seznanjena z razpoloženjem, problemi, ocenami in tudi kritiko. Brez retuše.

- Zakaj delegatski sistem ni dovolj učinkovit in da po nekaterih ocenah celo peša?

- Odločitve prepogosto nastajajo izven sistema. Primeri, ko odločitve, ki so predmet služb, kopičimo na skupščine delegatov; bistvene, ki jih bodo delovni ljudje nosili na svojih plečih pa sprejemamo v ozkih krogih, po bankah, forumih, nekaterih centrih moči, delajo samoupravljaje v očeh delegatov brezpredmetno.

- Zakaj so delegati zbora krajevnih skupnosti zgovornejši od delegatov združenega dela?

- Krajevne skupnosti zastopajo interes porabe, zahtevati pa je vedno lažje kot dajati. V zboru združenega dela pa skupinsko-lastniška miselnost, poleg neobveščeniosti, povzroča molk, prepričanje, da se drugih ne tičejo razmere pri njih, da je na primer dohodek samo njihova stvar. Drugo je seveda, če pride do izgube, takrat je skupščina veja, za katero se grabijo.

UČINKOVITOST IN STRUKTURA NE USTREZA ŠTEVILČNOSTI ZK

- V laški občini se je število članov ZK v nekaj letih podvojilo. Se je tudi njihova učinkovitost?

- O podvojenju učinkovitosti ni mogoče govoriti, kar seveda škodi ugledu Zveze komunistov, ki ne potrebuje podpornih članov, ki plačujejo članarino. Kriteriji za sprejem so bili preohlapni. Nekoč smo sprejemali udarnike, potem pa kampanjsko vsevprek, največkrat v škodo socialne strukture v ZK.

- Misliš na neustrezni delež neposrednih proizvajalcev?

- Mislim na delež delavcev, tudi umskih, z omejitvijo, da vsak »kanclist« še ni umski delavec.

- Je preveč takomenovanih uslužbencev v ZK?

- Ne. Odveč so tisti, ki niso v resnici komunisti, ki so člani iz spekulativnih pobud. Ti so navadno lahki plen, oziroma glasovalni stroj nosilcev raznih tehnokratskih, nesamoupravnih, in če hočeš, delavcem in družbi škodljivih odločitev.

- Si pobornik bitke proti režiji?

- Proti prekomerni, neučinkoviti in zato veliko predragi režiji bi moral biti vsak, zlasti v teh resnih razmerah. Na primer. Pet tisoč zaposlenih v »sisih« po Sloveniji ni zmanjšalo niti ene občinske uprave. Ne izmišljamo si le novih papirnatih vojn, še bolj hudo je, da enemu nesposobnemu dodajamo v pomoč še enega; da polovično učinkovitost dela zdravimo s podvojitvijo zaposlenih.

OStrejše ocene terjajo ostrejše vzgojne ukrepe

- Slišal sem te že, ko si rekel, če kdo ni kos ali noče opravljati dolžnosti, ki jo je sprejel, naj bo pošten in odstopi. Povezuješ to tudi s partijsko kaznijo, z izključitvijo na primer?

- Kdor je navzkriž z ustavo, zakonom o združenem delu, s temeljnimi vrednotami naše samoupravne ureditve, ne more biti na odgovornem položaju. Če tega sam ne uvidi, mu je treba povedati.

- Bi rad še kaj dodal?

- Samo to, da najin kritičen razgovor ne bi izzvenel komu kot kriza partije. Zgodovinska izkušnja ZKJ je, da je najmočnejša ravno takrat, ko se kritično zazre vase in stopi v akcijo.

JURE KRAŠOVEC

ŠOLSTVO V LAŠKI OBČINI

VEČ POZORNOSTI

Zboljšati materialni položaj

Preobrazba našega šolstva sodi med temeljne pogoje uveljavljanja vzgoje in izobraževanja kot kvalitativnega dejavnika našega družbenoekonomskega razvoja.

V letih sedanjega srednjeročnega obdobja se je v občini Laško občutno izboljšalo materialno stanje šolstva. Lahko bi dejali, da so bili vsi naporji v preteklih letih vse do letošnjega, osredotočeni v zagotovitev normalnih pogojev za delo in izvajanje dosedanjih oblik učno-vzgojnih programov. Problemi so bili v glavnem prostorske narave. Stanje se je, kot smo že uvodoma dejali, sedaj izboljšalo, zato v laški občini v tem trenutku temeljito pripravljajo programe na področju vzgoje in izobraževanja v luči Zakona o usmerjenem izobraževanju.

V občini Laško še nimajo osnovne šole, kjer bi se odvijal celodnevni pouk. Dosedanja aktivnost je bila usmerjena predvsem v zagotovitev osnovnih pogojev, v izgradnjo prepotrebniških šolskih prostorov, ki so, na primer v Laškem, omogočili prehod na enozimski pouk. V ta namen so bila izkoriščena praktično vsa sredstva zadnjih dveh samoprispevkov in dodatna sredstva združenega dela.

Neustrezni materialni položaj šolstva v laški občini je

vplival tudi na hitrejši razcvet oddelkov podaljšanega bivanja kot prehodne oblike celodnevne šole. Kljub tem in še drugim težavam pa so vse šole vendarle uspešno izvajale temeljne smotne učnovzgojnega dela, kar dokazuje tudi učni uspeh, ki se je v zadnjih letih občutno izboljšal.

Ob vseh teh prizadevanjih in rezultatih, ki jih ne velja zanikati, pa je treba povedati, da v občini Laško iz leta v leto pada delež družbenega proizvoda, ki je namenjen vzgoji in izobraževanju. Tako je v letu 1976 znašal 4,04%, v letu 1978 2,80%, v letu 1979 pa se je le neznatno dvignil. Prav tako je iz leta v leto padala prispevna stopnja iz bruto osebnih dohodkov, od 6,46% v letu 1976 do 5,63 v letu 1979. Spremenil se je tudi koncept financiranja iz tako imenovane republiške solidarnosti. Tako so sredstva republiške izobraževalne skupnosti v letu 1977 znašala 677 starih milijonov, letos pa le še 108. V naslednjih letih bo v občini Laško treba za izpeljavo tako pomembnih nalog, kot izhajajo iz preobrazbe šolstva, zagotoviti ugodnejši materialni položaj s povečanjem deleža sredstev družbenega proizvoda, marsikaj pa se bo dalo uresničiti tudi z ustreznijo porabo v šolstvu.

MARJELA AGREŽ

29. NOVEMBER

ŽUPNIK NIKO MAROVT SODOBNI ČEDERMAC

Zibel mu je tekla v Šmartnem v Rožni dolini. Danes govori s prižnice v Bučah in v Kozjem. Deset let je že v službi krščanskega nauka in marsikatera beseda, izrečena na cesti ali v božjem hramu, trdno stoji sredi današnje stvarnosti. Zato tudi ni čudno, če ljudje, ki jih srečaš poreko: »Naš župnik so sila dober človek, res, kot človek so dobri!« Potem si seveda nehote pri sebi moraš priznati, da kako bi sicer bilo mogoče, da bi bil kot človek slab, pa dober župnik? Tega ni nikjer na svetu.

Zakaj pravzaprav te besede. Preprosto zaradi tega, ker je ob rojstnem dnevu naše Jugoslavije treba in je vredno spregovoriti o ljudeh, ki so sestavni del naše družbe, ki jo pomagajo graditi in utrjevati, ki ji dajejo vse kar morejo in znajo, da bi bili ljudje te družbe pravi ljudje in da se nam ne bi bilo treba sramovati besedice - človek. Mednje sodi prav gotovo Niko Marovt. Če bi ga srečali takole na cesti brez službene oprave, bi mu ne rekli, da se je odločil v življenju nositi mašni plašč. Tudi po drugem ravnanju ne bi sodili tako, saj ga je dostikrat videti s smučmi na rami, pa ob žogi, poleti v bazenu. Tudi pri gasilcih v Bučah in v Kozjem ga poznajo, pri pevskem zboru je pel. Skratka, človek iz krvi in mesa.

Dve leti je kaplanoval v vasi nad Dravogradom. Čeprav je še zelo mlad, je že marsikaj skusil. Imaš pač opravka z ljudmi. Do skrajnosti pošten do svojega dela, v odnosu do vere. Zato tudi sam pravi, da ravnajo napak tisti, ki hočejo verouk spraviti v šole. Po njegovem župnik nima kaj opraviti v zbornici, saj je vera področje intimnega odnosa vsakega posameznika do njene vsebine, ne pa šolski predmet, ki se ga je treba učiti. Še eno zanimivo misel je izrekel pred dnevi: »Najbolj hudo mi je,

če s kom govorim, pa mi pravi, da mu je edini spomin na verouk iz mladosti ostal v obliki hudega kateheta, ki ni štedil udarcev s šibo po roki...«

Moti ga to, da ga pri vseh stvareh tudi v kraju še vedno

vidijo samo v vlogi župnika in ne kot krajana. Sicer pa je Niko Marovt poudaril, da je v obeh krajevnih skupnostih veliko razumevanja, posebno še v Kozjem in da se edino z medsebojnim dogovarjanjem da kaj doseči. Moti ga, ker nekateri njegovi kolegi še niso spoznali nekaterih vrednot socialističnega samoupravljanja, prav tako pa ga moti kratkovidnost nekaterih dejanj občanov, ki bi morali stati v prvih vrstah v bitki za naprednost, pa s svojim ravnanjem delujejo ravno obratno.

Sodobni Čedermac se danes sicer ne ukvarja z neposredno problematiko obstoja nekega naroda, ker mu to ni treba, je pa trdno odločen hoditi po poti, ki jo hoče hoditi sodobna in neodvisna Jugoslavija, ne da bi pri tem za hip pozabil na prvine dušnega pastirstva. Svojo vlogo vidi kot duhovnik ravno v sodelovanju z vsemi, ki želijo svobodnega in srečnega človeka.

DRAGO MEDVED

JAKI IN GORAN RAZSTAVLJATA

Medtem ko v Mestni galeriji v Ljubljani razstavlja svoje grafike in litografije Jože Horvat-Jaki, so v ponedeljek, 24. novembra odprli razstavo Gorana Horvatia, v avli Ljubljanske banke na Trgu revolucije 2. Razstavo je organiziral likovni svet Ljubljanske banke, ki ima že sicer tradicijo organiziranja likovnih del.

PESEM ZA OSKRBOVANCE DOMA

Pred tednom dni so člani kulturno prosvetnega društva France Prešeren iz Vojnika nastopili v domu upokojencev v Celju, kjer so jih oskrbovanci toplo pozdravili in si zaželeli še več tovrstnih prireditvev. Nastopili so: moški kvintet, mešani vokalni oktet Lokvanj, člani recitacijske skupine in harmonikar Rudi Sakelšek.

Oskrbovanci doma in nastopajoči so si rekli »na svidenje« v prihodnjem letu.

VIDA MAJČEN

POLJSKO LJUBITELJSKO SLIKARSTVO

V okviru poljsko-jugoslovskega kulturnega sodelovanja je v avli Razvojnega centra Celje še jutri odprta razstava pod naslovom Poljsko ljubiteljsko slikarstvo, ki pomeni izmenjavo razstav rudarskega mesta in njegovega področja iz Poljske in članov iz likovni deli iz Slovenije, ki so vključeni v Združenje likovnih skupin Slovenije. Posebnost te izmenjave je tudi v tem, da se tudi sloven-

ski likovni amaterji prav v tem času s svojimi deli predstavljajo Poljakom. Ta razstava je v rudarskem mestu Bytomiu v Vojvodini Katowice - Slask na Poljskem. To medsebojno sodelovanje traja že nepretrganih 15 let, začeli pa sta ga leta 1965 »Woko« (Wojevodski osrodek kulturalno oswiatowy) in tedaj ZKPOS. Socialistična republika Poljska in SFRJ gledata na to sodelovanje tako, da ga vsakokrat vnovič vpi-

šeta v meddržavno pogodbo o kulturnem sodelovanju kot njen poseben samoumeven del, brez sicer običajnih podrobnosti, kajti zaupata v tehtnost in živahnost interesa, ki je to sodelovanje vzbudil ga oblikoval in ga še danes širi in bogati.

Tako kot pri nas, se tudi na Poljskem del ljubiteljskih slikarjev pri svojem delu navezuje na tradicionalna stilna gibanja kot so realizem, nadrealizem, barvni ekspresionizem, fantastično slikarstvo in tako dalje. Tudi naiva je v amaterski likovnosti na Poljskem močno prisotna, čeprav slikarji te smeri nimajo lastne organizacije in nastopajo skupaj z ostalimi likovniki. Motivni svet razstave slikarstvo šlezjskih rudarjev je izredno raznolik. V pisani vrsti slikarskih upodobitev se srečujemo z življenjem rudarjev, njihovimi navadami, običaji in praznovanji, z mogočnimi rudniškimi napravami, z upodobitvami naselij in arhitekture, pa tudi s prizori, ki nas vodijo v svet najbolj razgibane domišljije.

Dr. Cene Avguštin je v spremni katalog ob razstavi zapisal: »Ob obeh slikarskih ciklih, ki so ju pripravili Poljaki, se lahko marsičesa naučimo tudi mi, v prvi vrsti pripravljajta tematskih razstav in njihovega vrednotenja, ki je drugačno kot pri svobodnih temah in za razumevanje in raziskovanje ljubiteljskega načina slikarskega izražanja pomembno in poučno«.

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

V zbirki starih grafik celjskega muzeja je list malega formata, na katerem je prikazan motiv žene z otrokom. Napis pod prizorom pojasnjuje, da gre za »noriško ženo iz Rogatca«.

Vse kaže, da je bila ta grafika prvotno vključena kot ilustracija v publikacijo, ki je predvidoma izšla sredi preteklega stoletja in je propagirala zanimivosti iz nekdanih časov.

Po napisu in likovni upodobitvi vemo, da predstavlja grafika motiv,

ZANIMIVA GRAFIKA IN RELIEF IZ ROGATCA

ki je upodobljen na reliefu iz apnena pečenca velikosti 127 x 53/cm in je znan pod omenjenim naslovom. Relief se je že leta 1844 nahajal v graškem Joanneumu, saj navaja literatura iz tega leta, da je bil že tedaj vzidan v tem muzeju in da je znan pod imenom, ki ga je določil prof. Zupančič. Relief je bil že ob tedanjem opisu zelo poškodovan, vendar je bila še vidna žena, ki drži z levico za nogo otroka, kateri je obrnjen navzdol in ima glavo pa tudi roke na tleh. Bilo je opazno, da drži žena v desnici bodalo. Prof. Zupančič je relief verjetno poimenoval po rimskem pisarju Florusu, ki je poročal, da so noriške žene v času osvajanja dežele pod cesarjem Avgustom svoje lastne otroke obračale na glavo in jih nato metale proti rimskim vojakom... Že takrat so bili mnenja, da ta razlaga ni najbolj točna in da gre za predstavitev prizora iz grške zgodbe o Medeji in to samo za detalj pripovedi, ki je bila verjetno izklesana na večjem kamnitem spomeniku. Postavili so tudi domnevo, da je relief morda v zvezi z zgodbo o begu Jazona in Medeje iz Črnege morja v Donavo in potem po Savi vse tja do Emone. V resničnost te poti so bili namreč prepričani ljubljanski humanisti 18. stoletja, ki so mislili celo, da so argonavti prenesli svojo ladjo na Jadransko morje čez naš Kras.

Kasneje so motiv »noriške žene« razlagali z zgodbo, ki pravi, da je Tetis potopila svojega sina Ahila v vodovju Stiksa,

da bi postal neranljiv - znano je, da je takrat ostala ranljiva samo njegova peta, za katero ga je mati držala.

Ob preverjanju različnih upodobitev omenjenih dveh mitoloških motivov bi se odločili, da je na reliefu iz Rogatca prikazan motiv iz zgodbe o Medeji, ki je iz ljubosumnosti ob Jazonovi poroki s Kreontovo hčerjo (v želji, da bi si s to zvezo utrdil položaj v Korintu) umorila svoje sinove, katerih oče je bil Jazon. V zvezi s tem prizorom je Medeja v ohranjenih likovnih upodobitvah prikazana kot žena z enim ali dvema otrokoma in z bodalom v roki. Seveda pa tega atributa ne opazimo na likovnih upodobitvah, ki obravnavajo mitološko ikonografsko motiviko iz življenja matere najslavnjšega grškega junaka Ahila, zato figura na reliefu ne more predstavljati Tetis.

Ob primerjanju prezentacije Medejeine zgodbe na grafiki z reliefno iz Rogatca opazimo, da ni linearna interpretacija verjen prepis kamnitega originala, ker je kamnoseško delo izrazito provincialnega značaja. Na grafiki je namreč dokaj neodvisno obravnavana kompozicija in pa seveda ženina obleka, ki je prilagojena fantazijski predstavi in ne antični modni predlogi.

Obstoja podatek, da je bil relief Medeje nekoč vključen v pokopališko obzidje v Rogatcu in da je zdaj stalno razstavljen v lapidariju v gradu Eggenberg pri Gradcu.

MILENA MOŠKON

REVIJA PEVSKIH ZBOROV NA DOBRNI

NAPREDEK TUDI V KAKOVOSTI

Nastopilo je preko 500 pevcev - Za medobčinsko revijo 8 zborov

Zveza kulturnih organizacij v Celju je priredila v povezavi z zdraviliščem Dobrna in z domačinom, KUD »Kajuh« občinsko revijo amaterskih pevskih zborov. V soboto, 22. novembra je nastopilo v zdraviliški dvorani ob 17. uri 10 zborov, ob 19.30 pa osem. Skupaj je prepevalo preko 500 pevcev.

Prireditelji so poskrbeli, da je bila dvorana pripravljena ter sta oba dela revije potekala brez zaobjev. Po končani reviji so posedli zborovodje za mizo k posvetovanju. Zbore je ocenjevala strokovna žirija v sestavi profesorjev Radovana Gobca, Marka Muniha in Cirila Vertačnika. Žirija sicer ni imela naloge točkovati dosežke zborov v tekmovalnem smislu, pač pa naj bi strokovno ugotovila kvalitete in morebitne pomanjkljivosti zborov in zborovodij. Končno naj bi določila, kateri zbori so sposobni zastopati celjsko občino na medobčinski reviji. Hkrati je to že neka kvalifikacija, ki lahko služi kot temelj za razporeditev zborov po kvalitetni stopnji.

Strokovna žirija je soglasno ugotovila, da je število zborov v celjski občini razveseljivo naraslo, obenem pa tudi kvaliteta. Komaj bi mogli trditi, da kak zbor ni spadal na revijo, pač pa je obratno - opazno je stremenje za čedalje boljše kvaliteto, za lepše petje. Sorazmerno veliko število mladih pevcev daje slutiti, da bo petje pomlajeno z mladimi, svežimi grli, poleg tega se pojavljajo celi zbori z izključno mladimi pevci, npr. mešani zbor KD »Kač« iz Hudinje. Mimo pozitivnih dosežkov je žirija opozorila še na nekatere pomanjkljivosti, ki so vidne v večji ali manjši meri pri večini zborov: pesmi niso dovolj doživljive - pevci pojejo mehanično, ne dajejo pravega izraza z glasom, pa tudi z mimiko. Tehnika dihanja je marsikje pomanjkljiva ali je sploh ni, zato so fraze raztrgane, konci melodičnih lokov in skladb niso izdržani. Posledica slabega dihanja je tudi nečista intonacija, ki ima sicer

tudi drugé vzroke. Izgovorjava je na sploh dobra, vendar bi kazalo posvetiti večjo pozornost vokalizaciji, ki je eden od osnovnih pogojev za plemenito zborovsko petje.

Obvezne pesmi niso bile najbolj izbrane: Srebotnjakova »Nagelj« je primerna za manjši moški ansambel ter v izvedbi večjega moškega zbora ne pride toliko do izraza. Obratno je Vrabčeva »Udar na udar« ustrezna za velik mešan zbor, medtem ko v manjšem sestavu ne zveni. Izbira obvezne pesmi je občutljiva naloga, kajti potrebno je poiskati za različne sestave literaturo, ki ustreza velikosti zborov.

Dinamika daje pesmi lepoto in izraznost, ki ugodno vpliva na poslušalca, zato naj bi bila diferencirana, bolj pestra. Kitične pesmi naj ne bodo monotono odpete, ampak naj se razlikujejo po njih vsebini tako po dinamičnem razponu kot po tempu. Žirija

ugotavlja, da je tiskani program površno sestavljen, v njem je kar 14 napak.

Končno je žirija predlagala 8 zborov (od 18 nastopajočih) za udeležbo na medobčinski reviji in sicer: mešani zbor KD »Kač-Hudinja, zborovodja Dragica Zvar, moški zbor »Ivan Cankar«, Celje, zborovodja Marjan Lebič, moški zbor »Svoboda«, Celje, zborovodja Vid Marcen, moški zbor »T. Tomšič«, Strmec, zborovodja Peter Selčan, mešani zbor Kovinotehna, Celje, zborovodja Milan Kasesnik, moški zbor »Frankolovo« zborovodja Marjan Lebič, moški komorni zbor, Celje, zborovodja Vid Marcen, in mešani zbor »France Prešeren«, Celje, zborovodja Edvard Goršič.

Zadnja dva zbora prednjačita z glasovno kvaliteto in s tehnično dospelostjo. Komorni moški zbor ima izjemen pevski material s katerim zmore najzahtevnejše

skladbe, »Prešeren« zveni mogočno v zvonečih akordih, ima široko dimamično paletu do finega pianissima. Omeniti velja še zborove društva upokojencev, ki so v primerjavi z drugimi tovrstnimi zbori na lepi kvalitetni stopnji. Glasovi seveda niso več sveži, kljub temu je program solidno našuširan in zvočno ugodno obdelan.

Nekateri zbori bi se smeli lotevati zahtevnejše literature, npr. ženski zbor invalidov z zborovodjo Alenko Koželj. Nasprotno so nekateri precenili svoje moči ter se lotili skladb, ki jih tehnično ne zmorejo. Od zborov, ki niso naštet med »Izbranimi« pa je še treba omeniti moškega iz Smartna v Rožni dolini pod vodstvom Jožeta Dimca. Na poslušalce je naredil zelo ugoden vtis z ubranim petjem, s solidno zborovsko tehniko, dobro dinamiko in pristnim izrazom.

EGON KUNEJ

PRIREDITVE ZA PRAZNIK V LAŠKI OBČINI

Za Dan republike bodo v mnogih krajevnih skupnostih v laški občini priredili svečane prireditve in akademije.

V PRENOVLJENEM KULTURNEM DOMU V RADEČAH bo prireditev še posebno svečana, saj je adaptirani in prenovljeni kulturni dom ob prispevku kulturne skupnosti občine predvsem rezultat združenih sredstev v kraju. Prireditve v petek bo zaokročila tudi otvoritev novega mostu čez Savo, kar je ena najboljših pridobitev na področju infrastrukture v Radečah.

VEČER GLASBE, NARODNIH PLESOV IN PESMI V LAŠKEM bo skupna prireditev ob prazniku za krajane krajevnih skupnosti Laško, Rečica in Marijagradec v domu v petek »Dušana Poženela«. Gre za ponovitev kulturnega programa, ki je požel velik uspeh na gostovanju v pobratenih občinah v Srbiji: Trsteniku in Mionici.

AKADEMIJA V RIMSKIH TOPLICAH v dvorani zdravilišča bo, kot je že tradicija, potekala v sodelovanju kulturnih skupin društva in osnovne šole. Poleg mladih recitatorjev bosta sodelovala moški in šolski pevski zbor. Prireditve bo vse predvečer praznika.

Podobne prireditve bodo tudi v nekaterih drugih krajevnih skupnostih, po šolah in najbrž tudi v delovnih kolektivih.

EC.

»POZORIŠTE NA TOČKOVIMA« V GOSTEH

Prejšnji teden nas je obiskalo »Pozorišče na točkovima« iz Beograda. V SLG Celje so člani te skupine odigrali dve predstavi duhovite, z ostro satiro prežete komedije Radivoja Lole Dukića z naslovom Človek na štiri noge.

»Pozorišče na točkovima« je bilo ustanovljeno v začetku leta 1978. Njihov repertoar obsega izključno sodobna dela domačih avtorjev, predvsem komedije. Do sedaj so člani tega ansambla obiskali preko sto mest in vasi v vseh naših republikah in pokrajinah, kjer si je njihove predstave ogledalo že preko 80.000 gledalcev.

Celjski predstavi, ki ju je organiziral celjski garnizon JLA skupaj z Občinskim sindikatnim svetom, sta bili dobro obiskani, saj je bilo v prepolni dvorani celjske gledališke hiše smeha kot že dolgo ne.

M.A.

FOTOKRONIKA 8. TEDNA DOMAČEGA FILMA CELJE 1980

NOVI TEDNIK IN RADIO CELJE sta prejela Badjurovo nagrado, priznanje, ki nekaj pomeni. Po osmih letih vztrajanja v ljubezni do domačega filma in nemalo truda za njegovo popularizacijo in razumevanje. Iz rok predsednika letošnje žirije Boštjana Hladnika je priznanje prevzel predsednik organizacijskega odbora Branko Stamejčič.

SLOBODAN ŠLJAN (na desni) je režiser debutant in je s filmom *Kdo tam prepeva* na mah osvojil jugoslovansko občinstvo. Na posnetku je skupaj s predstavnikom Zavarovalne skupnosti Triglav območne skupnosti Celje Romanom Lesjakom.

POLONA KOMPAN - dijakinja celjske gimnazije, je podarila sliko igralki Olgi Kacjanovi. Ekipa filma *Splav meduze* si je ogledala razstavo likovnih del celjskih srednješolcev in bila navdušena. Epilog je na fotografiji s svečanega zaključka v kinu Union.

KARPO GODINA IN FRANO LASIČ v prijetnem pomenku. Karpo Godina je že star znanec Tedna domačega filma, saj je bil pri nas prvič pred dvema letoma kot direktor fotografije v filmu *Okupacija* v 26 slikah. Tedaj ni mogel priti v Celje glavni junak tega filma Frano Lasič, ki se je tokrat ljubeznivo odzval vabilu in s svojim nastopom navdušil vse tiste, ki so ga videli in slišali.

DRAGOCEN ODZIV GLEDALCEV - Med vsebinske novosti 8. tedna domačega filma sodijo pogovori gledalcev s filmskimi ekipami neposredno po ogledu filma. Prvi večer je bilo 30 sogovornikov, drugi večer 50, tretji večer pa je že zmanjkalo stolov. To je tudi edina tovrstna oblika stikov med gledalci in filmskimi delavci v Jugoslaviji v takšnem obsegu. Vsi pogovori so bili posneti tudi na magnetofonski trak in so dokumentirani. Pogovore so vodili Slavko Pezdir, Jože Volfand in Drago Medved.

GORAN PASKALJEVIČ, režiser tako imenovane praške šole, je bil že večkrat povabljen v Celje, saj smo videli njegove filme *Čuvaj plažo* v zimskem času in *Pes, ki je ljubil vlake*. Letos se nam je predstavil s filmom *Poseben postopek*, ki tudi kandidira za oskarja in je prejel na Cannesem festivalu lep uspeh. Na sliki je z igralcem Milanom Srdočem, ki je pri gledalcih požel nemalo simpatij.

MILKA BADJURA OBISKALA CELJE - Ob zaključku 8. Tedna domačega filma je v ponedeljek, 17. novembra, obiskala tiskovni center in si ogledala zadnjo premierno filmsko predstavo tudi vdova Metoda Badjura - Milka Badjura. Naš posnetek jo prikazuje v pomenku s predsednikom Društva slovenskih filmskih delavcev Janetom Kavčičem, ki ga javnost bolj pozna kot režiserja filma *Sreča* na vrhovi.

MICA TOMIČ je igralec, ki ga vidimo v skoraj vseh filmih, da o malem ekranu ne govorimo. Tudi v Celju se je predstavil v dveh filmih in sicer v Petrijinem vencu in *Kdo tam prepeva*.

PETRIJIN VENEČ je bil po prvem otvoritvenem filmu pravi balzam za gledalce, ki so ga seveda burno pozdravili. Pravo predavanje o filmu in njegovih značilnostih pa je na pogovoru pripravil režiser filma *Srdan Karanović*, ki je bil v Celju že pred dvema letoma s filmom *Vonj poljskega cvetja*. Večer z njim je bil pravi praznik za vse tiste, ki so hoteli kaj zvedeti o filmu.

SKRIVNOST NIKOLE TESLE je naslov filma, ki je vzbudil precej zanimiv pogovor z gledalci. V pogovoru so sodelovali (od leve proti desni) režiser Krsto Papič, voditelj pogovora Jože Volfand in igralec Boris Buzančič, ki je bil tokrat v Celju že tretjič.

PRESTOP je med gledalci vzbudil precej zanimanja, žal s tiste manj simpatične strani: večina gledalcev ni bila zadovoljna s filmom, kar so tudi izrazili na pogovoru, ki sta se ga udeležila dramaturg Goran Schmidt in igralka Lili Brajer, na levi pa je voditelj pogovora Slavko Pezdir.

29. NOVEMBER

KO BI BILO VEČ JUGOSLAVIJ

Zbrani so na eni časopisni strani. Tako malo prostora za toliko misli in za tako veliko srce naše Jugoslavije. Vsak uvod je odveč. Vse so povedali sami: predstavniki vseh narodov in narodnosti. Novinarji Tone Vrabi, Damjana Stamejčić, Milena B. Poklič, Milan Božič, Jure Krašovec in Mitja Umnik so le zapisali tisto, kar so govorila srca.

RIZVAN IBRAIMOVIĆ: »Postal sem Celjan, tu tudi mislim ostati. Naj govorijo dejstva o tem, kako se kot Albanec počutim v Celju, v Gaberju. V Sloveniji sem že 22 let. Ko sem zapustil domači kraj, Gostivar, v katerem nisem imel najboljših pogojev za delo in šolanje, sem se odpravil v Maribor, kjer sem se na gostinski šoli izučil za slaščičarja. Pred trinajstimi leti me je pot zanesla v Celje. Tu, v Gaberju, sem odprl slaščičarsko delavnico in tu živim in delam še zdaj. Pa ne samo v svojem poklicu. Že sedem let sem aktiven delavec v krajevni skupnosti. Zdaj sem sekretar osnovne organizacije Zveze komunistov v gabski krajevni skupnosti, predsednik komiteja za splošni ljudski odpor, mentor mladinske organizacije, vodja delegacije... Kaj bi še našteval.

Okolje, ljudje, kjer živim in delam, me je sprejelo kot enakopravnega, kot svojega člana, in jaz se tu dobro počutim. Postal sem Celjan, Gaberčan. Čeprav mi misli velikokrat uhajajo v Gostivar, kjer imam ženo in tri otroke, se mi vendarle vedno stoji po Celju, kadar sem v rojstnem kraju,« je pripovedoval v lepi slovensčini Rizvan Ibrahimović, slaščičarski mojster na Mariborski cesti.

»Tu tudi mislim ostati. Ker bodo hišo, v kateri delam, zaradi preureditve tega predela podrli, že razmišljam, kje si bom uredil novo delavnico.«

ANDRIJA GLOBLEK, Hrvat, delavec v celjskem tozdu Gradisa: »V Celje sem prišel nekako pred dvanajstimi leti iz Panlova pri Bijelovarju. Takrat mi je bilo 32 let in od doma sem šel zaradi hudih osebnih stisk, ki sem jih doživljal v družini. Hotel sem začeti novo življenje. Zaposlil sem se v Gradisu, dobil sem dobro delo. Vendar se nekako nisem znal izkoptati iz problemov, ki so me težili. Zato sem začel veliko

piti, zahajal sem v družbo, zapravljal sem vse, kar sem zaslužil. To je trajalo kakih sedem let. V tistem času sem se čutil nekoliko odrinjenega, zdela se mi je, da me ljudje ne marajo. Seveda so bili to le izgovori samemu sebi zato, da sem lahko še več pil.

Potem pa sem nenadoma spregledal. Hotel sem začeti živeti na novo, želel sem postati nov človek. Odločil sem se za zdravljenje. Ko so me odpustili iz bolnišnice - sedaj je oddleč že več kot štiri leta - sem se dejansko na novo rodil. Z družino, ki sem si jo ustvaril v Celju, sem se ujel, pri delu sem pokazal, da znam tudi bolj pridno delati, pil nisem več. V Celju mi je postalo lepo, sedaj se tu počutim res tako, kot da je tu moj pravi dom. Poudariti moram, da so mi Slovenci kot ljudje zelo všeč, da se dobro razumem z njimi. Nikoli se mi ni zgodilo, da bi me kdo odrinil, češ, ti si pa Hrvat, ti nisi naš. Vedno so mi ljudje ponudili roko v pomoč, če sem jo potreboval. In zato sem tu doma.«

NIKO KERESTEŠ, Madžar, prometnik in kontrolor kršitev delovnih obveznosti v Prevozništvu Celje

Ko se je odpravil iz domačega Sombora na služenje vojaškega roka v Makedonijo, ni pričakoval, da ga bo to privedlo v Slovenijo. Pa je bilo tako preprosto. Spoznal je Slovenca iz Škofje vasi, z njim prebiral Delo in ko je prečital razpis za miličnika, je poslal prošnjo. Potem je šlo kar samo naprej. Bil je sprejet in ker mu je bilo Celje všeč, se je odločil za delo v njem. Spoznal je Slovenko, se z njo poročil in ustvaril družino.

Zdaj je že vrsto let v Prevozništvu Celje. Prejšnje delo je zahtevalo celega človeka in je za družino ostalo bore malo. Tako je postal prometnik in kontrolor kršitev delovnih obveznosti. Delo prometnika ni lahko, saj je potrebno vedno usklajevati potrebe delovne organizacije in želje delavcev. Od razporeditve je odvisen tudi osebni dohodek delavcev voznikov. Še človeško težje je drugo delo. Kontrolor težko dosega popolno objektivnost, pri tem pa Niko Keresteš ugotavlja, da se vsi še preveč zavedamo pravic, ne pa tudi dolžnosti, iz katerih pravice izhajajo.

Z njegovim delom se lahko srečujemo tudi v krajevni skupnosti Dečkovo naselje. Tam je načelnik narodne zaščite in član sveta krajevne skupnosti. »Hiter razvoj je ljudi razdvojil. Pri delu v KS se vedno srečujemo isti. Drugi so bolj pripravljeni na kritiziranje kot na delo, tako da z rezultati ne moremo biti zadovoljni. «Z zapiranjem v stanovanja ne bomo veliko dosegli,« iz izkušnje ugotavlja Niko Keresteš.

NENA MOJOVIĆ, 25 let, ekonomistkin, Zlatarne Celje, Črnogorka - Celjanka od 2. maja 1978

»Ne počutim se doseljenka,« je Nena že na začetku pogovora posebej poudarila, s čimer je dokaj jasno izrazila svoj pogled na našo jugoslovansko skupnost, saj republiške meje niso nikakršne meje. »Po značaju sem dovolj komunikativna in tudi prilagodljiva, čeprav ne zanikam, da me je v začetku tudi mučilo domotožje. Pa še to je bolj povezano z mojim prvim domom, mamino in očetovo, pa bratovo in sestro, ki živijo v Titogradu. Ljudje in Celje so mi bili takoj všeč, saj Celje tudi nekako spominja na Titograd, še posebej simpatična mi je Kersnikova ulica,« je hitela pripovedovati, čeprav sva kmalu lahko ugotovila, da se celjski zrak le ne da primerjati s titograjskim.

S slovenskim jezikom ali razumevanjem Nena nima več težav, čeprav meni, da bo sin Sašo to kmalu bolj znal kot njegova mati ali oče. Mali nadbudnež je bil že letos poleti na črnogorskem Primorju za svoje vrstnike »Slovenac«. Delovne izkušnje v Zlatarnah Celje so tudi Nenine prve, saj »delovnega staža« - 3 leta je bila iskalec zaposlitve, na zavodu za zaposlovanje in preko 50 razposlanih prošenj za sprejem na delo pač ne more vsteti v minulo delo. »Jasno je, da nudi republika Slovenija več možnosti za mlade in predvsem za njihovo delovno vključitev, pa to je samo ena izmed glavnih mojih najugodnejših vtisov, ko sem postala Celjanka,« je še dodala. Najbrž ne bo jezna, če izdamo, da je v Slovenijo prišla še posebno vznesena, da ne rečemo kar z rožnatimi pogledi, saj je po usodnem »DA« na titograjskem matičnem uradu, svoje poročno potovanje namerila proti Bledu. Učinkovite posledice tega potovanja so sedaj utelešene v malem hlačmanu Saši, ki je najbolj Celjan.

IVAN TRPKOV, Makedonec, ekonomist v Konusu

Skupaj s svojimi sodelavci v razvojno-investicijskem sektorju že šesto leto gradi prihodnost delovne organizacije Konus v Slovenskih Konjicah. S svojim osebnim delom kot vodja oddelka za nabavo investicijske opreme in osnovnih sredstev prispeva k preusmeritvi Konusa. Njegovo delo je zanimivo, dinamično in zahtevno, tako da ostane le malo časa za aktivnosti izven delovnega mesta.

V tem času sodeluje pri zaključni fazi investicij, za katere so se odločili zaradi preusmeritve usnjarske proizvodnje

Iz Makedonije, iz Kavadarcev je prišel Ivan Trpkov. »Razlog je bil kaj preprost: na nekem seminarju v Rogaski Slatini je spoznal svojo bodočo ženo Jožico, poročila sta se v Kavadarcih, žena pa tam ni našla dela. Pa sta se leta 1968 preselila najprej v Slovensko Bistrico. Vozila sta se na delo v Slovenske Konjice - najprej samo on v Konus, nato še žena, prav tako v Konus. Leta 1970 so se preselili v Konjice. »Hitro sem se navadil na novo sredino in drugačen način življenja. Počutim se popolnoma enako, kot če bi živel v Makedoniji ali drugače, kot če bi bil tu doma. Drugih razlik kot vremenskih tako ni.«

SAFET PLIVAC, Musliman, delavec v tozdu TiO₂ v Cinkarni: »Doma sem iz Bosanskega Kobasja, v Slovenijo pa sem prišel leta 1970. Najprej sem se zaposlil v Železarni na Jesenicah, ker pa je bilo delo pretežno, sem odšel v Lesce, v tovarno Gorenjka. Tam mi je bilo zelo všeč, zadovoljen sem bil z delom, pa tudi ljudje so mi bili všeč. Kmalu sem moral v JLA, znova sem odšel v Železarno na Jesenice, kjer sem se poročil in dobil stanovanje. Toda zadovoljen nisem bil. Delo je bilo izredno težko, prizadelo me je, ker je moj brat tam doživel delovno nezgodo. Odločil sem se in odšel v Celje, v Cinkarno. Tu sem v tozdu TiO₂ zaposlen od leta 1976. Delal sem najprej kot žerjavist, sedaj

pa delam pri pripravi kalli. V začetku sem imel velike probleme zaradi stanovanja, z ženo in šestmesečnim otrokom sem ostal skorajda na cesti. Moram pa povedati, da so se v delovni organizaciji zelo potegnili zame, razumeli so me in mi pomagali, da sem sedaj prišel do kolikortoliko primernega stanovanja. Tudi sodelavci so dobri. Pri nas smo zbrani iz vseh vetrov, toda nikoli ni prišlo med nami delavci do kakšne nacionalne nestrpnosti, nikoli se še ni zgodilo - in prepričan sem, da se tudi ne bo - da bi kdo rekel: kaj boš ti, ki nisi Slovenec! Res, počutim se kot doma, kot da sem Celjan, zato bom tu tudi ostal.«

RAJKO MOJOVIĆ, 25 let, geometer, Geodetski zavod Celje, Srb po očetu in po materi Črnogorec - Celjan od 8. februarja 1978;

»Veš, da sem generacija, ki je ponosna na svoje očete, saj se včasih v pogovorih z vrstniki izkaže, kako je imel »prateči bataljon« vrhovnega štaba med NOB, kar večkratno število borcev od dejanskega,« je duhovito komentiral kakšne drobne laži svoje generacije na račun očetov. V Celje je Rajko pripeljal razpis v Politiki. »Dobro se spominjam, 7. februarja sem v Politiki prebral razpis za geometre in še isti večer sem sedel na vlak, naslednji dan sem se že pozanimal za delo v geodetskem zavodu in 10. februarja sem nastopil svojo prvo službo. Torej je bil sprejem fantastičen, Jezika sicer nisem znal, ampak čez kakšne tri mesece nisem imel z njim nobenih problemov. Največ sem pridobil pri delu na terenu, ki sem ga po šestih mesecih pripravništva začel opravljati tudi samostojno.«

Če povemo še to, da je Rajko v istem letu osnoval že družino in se tik pred koncem leta tudi vselil v novo stanovanje v Novi vasi, potem je razumljivo tudi njegovo vzhicenje, s katerim govori o sprejemu v kolektivu in Celju na splošno. Sicer pa misli, da prilagoditev pomeni predvsem pošteno opravljati svoje delo in živeti način naroda in republike, kjer poganjaš nove korenine...

»Čvrstost Jugoslavije bomo morali dokazati prav v prihodnjem obdobju in to z delom, vsak na svojem in s polno odgovornostjo. Lažje pa seveda bo, če bo manj Šurđilovićev in krapov, pa več škuc,« sva se razšla v enotnih pogledih na našo stvarnost.

BOŽO ŠOLA, vodja kadrovske splošne službe v laški »Predilnici«, mi je odnesel pete na bratovo »ohcet« tja nekam na jug, kamor koli so se že razpeljali Solovi fantje iz bosanske Dervente. Nič zato, saj sva o njegovih občutkih vraščanja v slovensko okolje dostikrat govorila.

Pri tridesetih letih jih je polovico preživel v Sloveniji. Najprej v šoli za tekstilnega tehnika v Kranju, potem pa je kot stipendist prišel v Laško, v tekstilno tovarno. Če bi se ne bil vživel in če ne bi bil dovolj znan, bi ga gotovo ne izvolili za predsednika občinske konference mladine. Po dveh letih se je vrnil v star kolektiv, ob delu končal višjo pravno šolo in postal »kadrovik« v tovarni, kakor smo temu včasih rekli. Za ženo ima Slovenko, krepkega otročička imata, hodi ženinih staršem pomagati na »grunt«. Počuti se Laščan, nikoli mu niso skuhalo kake neprijetnosti. Sicer pa se je tu naučil bosanskega kola, ki ga prav tako z veseljem pleše kot kozjanske plese v domači folklorni skupini.

ZORKA GODLER je znana družbenopolitična delavka, nosilka številnih priznanj in zaposlena v Keramični industriji Ljuboje. Stalno živi v prizadevanju, da bi dodala kamenček v naše današnje in predvsem jutrišnje bogastvo ter srečo. Slovenka je in ob našem najljubšem prazniku takole razmišlja o Jugoslaviji:

»Jugoslavija je moj dom, ki ga ne želim nikoli zapustiti!

Jugoslavija je za mene pojem enotnosti, bratstva in solidarnosti!

Jugoslavija mi daje občutek varnosti in zaupanja v bodočnost naših generacij!

Jugoslavija je za mene pojem moči, slave in ponosa!

Jugoslavija so za mene naša mesta, gore, travniki, zlata polja ter čudoviti gozdovi, ki nam šepčejo o junaštvu naših borcev.

Jugoslavija smo mi vsi prekaljeni v borbi, izgradnji in obnovi naše domovine.

Jugoslavija je Tito - tako močna, uporna pri obrambi svoje domovine in borbi za mir v svetu, Jugoslavija je »svoboda«!

Jugoslavija je moj ponos in srečna sem, ker je Jugoslavija moja domovina. Skoda, da ni več Jugoslavij na tem svetu, ker potem ne bi poznali nasilnih smrti, lakote, vojn in vseh grozot, ki jih ta pri naša.«

MARIJA IVANČIČ, MATI SLOVENIJA

»DOBRO JE, ČE ČLOVEK PRISLUHNE SEBI...«

Zbor odposlancev slovenskega naroda v Kočevju, sobota, drugega oktobra 1943. Sredi navdušenja, razgretosti, ko se je v skromni dvorani snovala prvič v zgodovini slovenska državnost na trdnih, iz zavesti bojujočega se naroda porojenih temeljih, se je dvignila preprosta ženica, kmetica z Gore pri Sodražici in spregovorila:

«Ne morem si kaj, da tudi jaz ne povem nekaj stavkov. Moža sem izgubila v prvi svetovni vojni. Pustil mi je nepreskrbljene otroke. S trpljenjem in muko sem jih spravila, da so zrastle v zveste državljane, zveste podanike slovenske domovine. Letos poleti pa se je nad njimi izvršil zločin. Štiri sinove so mi okupatorji pobili. In ko bi jih vsaj samo ustrelili. Mučili so jih, odrezali so jim nosove, roke, tako so jih izmalčili, da niso bili več podobni človeškim telesom. Enega so tako pokončali pred mojimi očmi.

To so dokazi, kaj so storili naši izdajalci, naši okupatorji. Ne morem si drugega, kakor da predlagam za te ljudi smrt, ne smrt, temveč pečat za vse življenje. Naj bodo opečateni za vse življenje, kajti smrt je predobra in prehitra. Razumeli me boste, s kakšno žalostjo sem spremljala štiri rakve. Razumeli me boste zato, ker sem vedela, da sem dala svoje otroke v dar domovini, za osvoboditev slovenskega naroda.

Povem svetu in vsem narodom, da za osvoboditev domovine ni prevelika nobena žrtve. Sinovi in hčere Slovenije! Pojdite z veseljem za klicem svoje domovine. Kaj boste pustili brez maščevanja kri, ki se je po nedolžnem prelila? Ali hočete dopustiti, da nam naši sovražniki, tujci, uničujejo še to, kar nam je hudobni Lah še pustil? Vsi in vsi žrtvujemo do popolne svobode svoje moči, da bo naša domovina čista, da ostane čista!»

Navdušenje je pregnalo grozo, bučanje človeškega panja je pozdravilo mater Ivančičevo, ki je nosila v sebi veliko, nezaceljeno, razrvano rano.

ZASULI SO JO S CVETJEM

O dogodku je pozneje pisal tudi Josip Vidmar, ki ga je prav tako kot druge, močno pretresla izpoved preproste ženske:

«Ko se je dvorana umirila, sem predlagal Marijo Ivančičevo v častno predsedstvo. To je bilo sprejeto z navdušenjem in preprosta kmečka ženica v črni ruti, ki je poprej skoraj nihče med navzočimi še ni poznal, je zasedla častno mesto na odru.»

Kmalu po Kočevskem zboru je svoje dodal tudi Slovenski poročevalec:

«Čutili smo: slovenska mati govori svojo veliko besedo. Vedeli smo: spregovorila je v imenu slovenskih mater, ki so v tej borbi toliko trpele in prenašale neizmerno žrtve. Spoznali smo: svojemu trpljenju navkljub poziva slovenska mati k borbenosti, doslednosti in junaštvu.»

Življenje se rado igra z ljudmi, nepotrpežljivo in grobo premika gmoto igralcev po velikanskem odru, jo odrija pa spet spravlja v ospredje posameznik. In vendar zna biti to življenje tudi dobrotno usmiljeno, vseodpuščajoče, čestokrat v trenutkih, ko to najmanj pričakujemo. Razritost in razbrzdanzost vsega tistega, kar s skupnim imenovalcem poimenujemo z pojmom usoda, se v poznih letih rado pomakne

nazaj, spomini posežejo v mladost, sedanjost poplavi megla pozabe, odrešujoča megla, kjer ni videti gorja in kjer ostaja vse trpko v nežnih obrisih.

Ivančičeva Marija, tudi mati Slovenija so ji rekli, ženica devet desetih let z Gore pri Sodražici, ki je s črno ruto na glavi pogumno zakorakala v slovensko zgodovino, posebljajoč trpljenje naroda, odrekanje slovenske matere, se je že zdavnaj umaknila v odrešenje usmiljenega spomina. Danes se vrača njeno

pomnjenje, vednost o življenju daleč nazaj, prek vseh tragedij, v mladost. Dnevi, ko je narodu darovala otroke in z odločno besedo, preporno odrekanja in žalosti pozvala na neizprosno boj, se le še tu in tam prikažejo v zavesti, rahla lučka, vsak hip pripravljena, da se utrne. Mati Ivančičeva se le redko srečuje z zgodovino.

V kuhinji skromne hišice na Gori mirno čemi, drhte obrača liste časopisov, brez očal begajo živahne oči med stavki. Toplota štedilnika jo boža, po oknu škrapa dež, dobrota lije v potokih z ostarelega obraza, nasmeh poudarjajo gube in gubice in vse tisto je moč razbrati, kar je zgodovina v globokih plasteh nanesla na ženico, ki je že v petdesetih letih svojega življenja postala simbol odločnosti in upornosti majhnega naroda na Balkanu.

»NISI SAM NA SVETU...«

Kmalu po svobodi je prišla Marija, »mami Slovenija«, v Beograd. Jugoslovansko glavno mesto, razbičano in razrušeno v vojni vihri, je našlo toplo besedo za skromno ženico. Ljudje so jo zasuli s cvetjem, glas o njeni odločnosti in predanosti je dosegel tudi širne srbske ravnine. Šopki in venčki rož, največje priznanje, so padali po njej in skušali celiti presveže rane.

Ždi mati Ivančičeva za pečjo, nemir sije iz njenih oči. Nič kaj ne govori, a kar se utrne, ima svojo težo.

«Ni ga, ki bi mi lahko očital, da sem kdajkoli v življenju gledala le nase, reče jekleno prepričljivo, razdajala sem se in nisem preveč izbirala. Ni dobro, če je človek izbirčen. Veste, še to: dobro je, če najprej zvesto prisluhneš sebi, potem šele drugim... Na vrat na nos planiti v nekaj se zna maščevati. Premislek je zlata vreden...»

Mati je znala prisluhniti sebi.

Njeni bratje so zgodaj odrinili čez lužo, v Ameriko. Odrajžala je v Loški potok, se poročila s človekom,

ki je že imel štiri otroke in vedela, da ne bo lahko. Mož je po prvi svetovni vojni prišel domov bolan, na smrt utrujen, da bi doma zatisnil oči. Mati je ostala sama, pet drobščancev ji je delalo družbo. Ko se je obzorju začelo svitati hudo, so v hišo na Gori, kamor se je po moževi smrti znova vrnila, začeli prihajati uporniki. Šesko, Smeli, dolenski in notranjski partizani... Najmlajši sin Ivan, je bil v Notranjskem odredu, Ciril in Slavko terenca, med partizani je bil tudi Stanko, za katerega še danes ne vedo, kje je padel, kje počiva.

Sredi italijanske ofenzive je prišel nekdo povedat, naj se umaknejo in odšli so, fantje Ivančičeve mame, nazaj v Lužo-Kamengrič, kjer so jih dobili, zverinsko mučili in pozneje odvlekli nekam pod Travno goro. Zaradi Slovenskega poročevalca, ki so ga našli pri njih, pri fantih. Mati jih ni spoznala, le lasje in obleka so izdajali njene korenjake. Groza je zatemnila najnesrečnejši dan in mati se je utrnula v temo. A le za kratek čas: fante je bilo treba pokopati. Skupaj z vaščani je mati uboga trupla pokrila z zemljo, zgoraj nad vasjo, na pokopališču. Svoje junake, trpine...

»TRDEN MORAŠ BITI, DA PRENESEŠ!«

In spet so bili na potezi črnorokci, ki so za vsako ceno hoteli dobiti mater Ivančičevo. To jih je žrlo kot trn, zabit v zavest. Marija pa je bežala, bežala... V gozd, senošet, stran od morilskih rok. Bežala do svobode, polna bolečine in groze. Bolno so odpeljali naši tja preko luže, v Bari, razbičano, razcefranih živcev, vendar ne strto. Marije Ivančičeve ni bilo moč streti.

Sedi mati in skopo odmerja stavke.

«Človek mora biti odločen, trd, veste, niti za ped nisem popustila, a kako naj bi človek popustil pri tem. Nekoč se je oglašil pri nas narodni heroj Slavko Kovačič-Smeli s skupnico borcev. Pomolila sem jim hlebec kruha, kaj več še sami nismo imeli. Smeli je sredi globoke tišine, kot duhovnik pred oltarjem, razrezal hlebec na natanko toliko kosov, kolikor je bilo fantov. Vse je bilo srhljivo tiho, nekakšen posvečen obred. S takšnimi ljudmi moraš korakati vstric, sem rekla.»

Hčerka Pavla Uhan bedi nad mamo, pomaga ji, skupaj se izogibamo groze, ničesar ne rečemo o njej, mama se nenehno vrača k svojim, očetu, možu in materi, bliže spomin skoraj ne seže. Smeje se, kar naprej se ljubo smeje, kazalec pleše pred obrazom, vse to sem dobila pokaže na pisano zbirko odličij na mizi, visokih priznanj...

Le poredko se opre na palico, pred šestimi leti si je zlomila kolke in noge, zakorači na sonce, pred hišo, zamežika v toplo dobroto in utone vase. Nič več ni sama. Pavla jo čuva, pogovarja se z njo, skupaj bajata o devetdesetih letih, o neki dolgi, bogati dobi.

Dolgo je že, kar je bila zadnjič pri svojih fantih, zgoraj na pokopališču nad vasjo, pri Cirilu, Ivanu, Slaku in Stanku. Med krizi.

Tudi je že nekaj let, odkar so iz kuhinje prestavili v shrambo Cirilovo omaro, ki jo je sam zmizaril. Hudo se je otepala tej spremembi Ivančičeva mama.

Ivančičeva mama, »mami Slovenije«.

MILENKO STRAŠEK

AVTO CELJE: PONOSNI NA DOBREGA DELAVCA

Na proslavi ob 29. novembru, dnevu republike, so se kot vsa leta doslej zbrali tudi letos delavci Avto Celja, da kar na najbolj svečan način proslavijo veliki praznik.

Poleg tega, da so pripravili kulturni program, so tudi najzaslužnejšim v kolektivu podelili jubilejne nagrade. Posebno nagrado so vodstvo in samoupravni organi pri Avto Celje podelili 28-letnemu avtomehaniku Adolfu Bidermanu za dosežen uspeh - kot najboljši avtomehanik v državi za benziške motorje (otto motorji), na nedavnem zvenem tekmovanju v Ljubljani najboljših kovinarjev in avtomehanicov.

Adolf Biderman po rodu Laščan, se je že kot mlad fantič zanimal za avtomobile, zato ni imel težav, ko se je bilo treba odločiti za poklic. Pred dvanajstimi leti se je napotil v Celje v mehanične delavnice Avto Celja, da bi se izučil. Zaposlil se je, vendar s tem še ni bil zadovoljen, stalno se je strokovno izpopolnjeval. Pozneje se je vpisal tudi v delovodsko šolo, ki jo je uspešno končal. Sedaj je zaposlen v motornem oddelku v servisu Avto Celja in skrbi za generalna popravila motorjev in menjalnikov za osebna vozila. S sodelavci se dobro razume, oni pa so ponosni, da imajo v svoji sredini ne samo dobrega tovariša, temveč tudi najboljšega avtomehanika v državi. V prostem času posveča največ časa svoji družini in svojemu hobiju - avtomobilskemu športu. Tekmuje v voznjah avto rallyja in v cest-

no in gorsko hitrostnih dirkah uspešno že šest let. Pravi, da je bil najbolj vesel uspeha pred dvema letoma na tekmovanju v avto rallyju »Loka«, ki je štel za državno prvenstvo. Zasedel je odlično drugo mesto.

Seveda je pa najbolj ponosen na letošnjo uvrstitev med poklicnimi kolegi v

Ljubljani, ne samo da je prejel kot najboljši avtomehanic v dar od predsednika Tita zlato uro temveč da je uspel pustiti za sabo tudi najboljše avtomehanike iz Tovarne motorjev 21. maj iz Rakovice, ki slovi kot najboljši pri nas. Pravi, da se ima zahvaliti za dosežene uspehe tudi delovni organizaciji Avto Celje, ki mu je omogočila, da se je lahko vedno za vsako tekmovanje temeljito pripravil. Rezultat pa je odlična uvrstitev.

G.F.

V ŠMARJU SO ZA RAZVOJ

Delegati vseh treh zborov šmarske občinske skupščine so pretekli teden razpravljali o predlogu za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pospeševanju skladnejšega regionalnega razvoja v Sloveniji. Na seji so soglašali, da je predlog v vsebinskem smislu dober in da daje podlago bodočemu hitrejšemu razvoju manj razvitih območij in občin v Sloveniji. Kljub temu pa so delegati za republiško skupščino priporočili, naj zastopa v zvezi s tem stališče, da je treba v srednjeročnih planih republiških interesnih skupnosti in v dokumentu o prihodnjem srednjeročnem razvoju republike vendarle konkretizirati nekatera splošna stališča tega zakona.

Delegati so na zasedanju opozorili tudi na dejstvo, da je predložen družbeni dogovor o kadrovski politiki naletel na premajhen odziv v šmarnskih delovnih organizacijah, zato ga mnoge še niso podpisale. Razpravljali so tudi o škodi, ki sta jo na območju šmarske občine povzročili toča in poplava, ki pa še ni dokončno izračunana ter soglašali, da je potrebno pričeti z melioracijami in komasacijami na Imenskem polju.

DS

ZA 53 MILIJONOV ŠKODE V CELJU

V celjski občini so nedavne poplave povzročile za 53 milijonov in 400 tisoč dinarjev škode. Tako znaša nastala škoda v krajevnih skupnostih 7,8 milijona dinarjev, v prometni in vodni infrastrukturi 15 milijonov, v komunalnem gospodarstvu je škoda za 1,7 milijona dinarjev, v stanovanjskem gospodarstvu za 3,6 milijona, v trgovini in industriji za 15 milijonov, v kmetijstvu in gozdarstvu je škoda za 1,8 milijona dinarjev ter v drugih dejavnostih 8,5 milijona dinarjev. Pri teh podatkih pa ni všteta škoda, ki so jo poplave povzročile na kmetijskih pridelkih in škoda, ki so jo povzročili zemeljski plazovi. Povedati pa velja, da so ponekod škodo ocenili nerealno, zato te podatke znova preverja Komisija za ugotavljanje škode po poplavah.

O navedenih podatkih so pred dnevi razpravljali tudi člani koordinacijskega odbora za razvijanje socialistične solidarnosti pri OK SZDL Celje. Kritično so ocenili ravnanje občinskega štaba civilne zaščite in štaba civilne zaščite v Medlogu, še posebej pa v celjski Mlekarni, ki bi lahko z odgovornim in doslednim ravnanjem vsaj deloma preprečili nastalo škodo. Tudi prebivalstvo na ogroženem področju ni ravnalo prav, so menili člani odbora, ker bi moralo neodvisno od alarma občinskega štaba izvajati samozaščitne ukrepe (izprazniti kleti, obveščati sosedo in drugo). Na seji pa so še poudarili, da je ugotovljena škoda velika tudi zaradi tega, ker so občani že spravili v kleti ozimnico, ki pa je bila ob poplavi uničena. Zato bi veljalo opredeliti konkretno pomoč družinam z nižjimi dohodki, o čemer bo razpravljal tudi svet za socialno politiko pri občinskem svetu ZSS Celje.

DS

OBČANI ŠENTJURSKE OBČINE O III. SAMOPRISPEVKU

POMEMBNA
ODLOČITEV

Delovni ljudje in občani občine Šentjur smo v tem letu pred pomembno odločitvijo. Izteka se obdobje 1976-1980, v katerem smo mnoge, za občane neposredne naloge uresničevali tudi s sredstvi samoprispevka, referendumsko sprejetega pred petimi leti. Za takšno odločitev je prav gotovo potrebno dvoje:

1. Imeti začrtane cilje in naloge pa naj si bo v občini, krajevni skupnosti pa vse do vaške ali ulične sredine, torej neposredne sredine, kjer delavec in občan uresničujeta velik del svojih življenjskih nalog;

2. Potrebno je veliko razumevanja in spoznanje, da je z dodatnimi skupnimi naporji možno premagovati tudi množico problemov in nalog, kar je družbeno potrebno in koristno tako za delovnega človeka in občana sama; hkrati pa je takšna odločitev tehten prispevek k razvoju krajevne skupnosti in občine.

Odločitev za samoprispevek pred petimi leti se je bogato obrestovala. Uresničenih je mnogo nalog tako na področju komunalnega gospodarstva, izgradnje šolskega prostora in še mnogo drugih pomembnih nalog.

Ta delovni zanos v vseh krajevni skupnostih v občini je soustvarjal bogate temelje za odpiranje naših krajev – izgradnjo cestnega omrežja – za šolanje otrok, razvoj kulturne dediščine in kulturnih vrednot, za delovanje društev in družbenih organizacij, za tesnejše povezovanje človekove delovne in življenjske sredine. To so pa tudi danes tista vsebinska vprašanja, ki stopajo v ospredje zavesti in razmišljanja ob postavljanju ciljev in nalog za naslednje srednjeročno obdobje. Dosedanja programska naravnost tako po krajevni kot drugih skupnostih je odprto nakazala potrebo po nadaljšanju samoprispevka za naslednje srednjeročno obdobje. Takšna načrtovanja so potrdila tudi bogate razprave po svetih krajevni skupnosti in na zborih občanov, v katerih je bila nakazana množica nalog, ki bodo opredeljene med drugim tudi kot referendumski program. V takšnih razpravah je lahko ugotoviti veliko pripravljenost delovnih ljudi in občanov po krajevni skupnosti in njihovo odločenost graditi svojo in našo skupno lepšo prihodnost, ne čakajoč samo na pomoč, marveč z lastno aktivnostjo se lotiti razreševanja skupnih nalog in ciljev in ob tem je tudi upravičena družbene podpore in pomoči. Dosedanja praksa je takšen pristop v celoti potrdila in nagradila samoiniciativnost občanov. Občanova odločitev za samoprispevek bo tudi neposredno omogočala uresničitev vseh tistih njihovih (občanovih) interesov in potreb, ki so dobili svojo potrditev v samoupravni in družbenopolitični aktivnosti po krajevni skupnosti, ta odločitev pa bo prispevala izredno pomemben delež za uresničitev vrste nalog, ki jih po krajevni skupnosti načrtujejo samoupravne interesne in druge skupnosti.

Tudi tokrat pričakujemo polno razumevanje občanov in njihovo pozitivno odločitev za samoprispevek za naslednje petletno obdobje.

L. M.

V KORAK
Z RAZVITEJŠIMI

Z boljšimi cestami, šolami, vrtci, večnamenskimi objekti...

V 11 krajevni skupnostih, ki sestavljajo šentjursko občino, se bodo krajanje v nedeljo, 7. decembra z referendumom odločali o tretjem samoprispevku. Zdajšnji se bo namreč s 1. januarjem prihodnjega leta iztekel in čeprav so bile domala vse začrtane naloge iz tega obdobja uresničene, še vedno ostajajo vrzeli na mnogih področjih, zlasti na komunalnem. Manj prašne in blatne ceste si želijo občani, zdravo pitno vodo, ki bo v njihove domove pritekla po vodovodnih ceveh, urejeno kanalizacijo, prostor, kjer bi se lahko sestajali, električno napeljavno, javno razsvetlavo, telefon in še kaj. O vsem tem so krajanje razpravljali po svojih krajevni skupnostih ali vaških odborih že v preteklem mesecu in v vseh 11 krajevni skupnostih so se odločili za svoj program del, ki naj bi ga uresničili s sredstvi iz III. samoprispevka. Vedo, da se je le na tak način moč izviti iz repa nerazvitosti in zaživeti lepše in bolje. Potem se bo tudi ta predel Kozjanskega s svojimi naravnimi lepotami in znamenitostmi bolj odprl in zaživel na področju gospodarstva, kmetijstva, turizma in zlasti kmečkega turizma.

Vsaka izmed 11 krajevni skupnosti se v šentjurski občini lahko ponaša z mnogimi lepotami in znamenitostmi. V vsaki od teh krajevni skupnosti žive občani, ki so trdno odločeni, da združijo vse svoje sile za hitrejši napredek kraja kjer živijo. To so doslej že mnogokrat dokazali. Pa ne samo takrat, ko je šlo za zbiranje sredstev. Več tisoč prostovoljnih delovnih ur je vloženi v prenekateri objekt, ki je zrasel v tem ali v onem kraju. V novozgrajeni objektih je veliko materialnih sredstev s katerimi so občani pripomogli do novih pridobitev. V vsem tem se zrcali tudi sodelovanje med delovnimi ljudmi in

Alojz Arlič

Oto Jelenko

Alojz Oprešnik

Ivan Pinter

občani. O pristnosti takih odnosov vedo veliko povedati tudi brigadirji iz vseh koncev naše domovine, kadar v poletnih mesecih prihajajo v šentjursko občino.

O svoji krajevni skupnosti in o načrtih so nam pripovedovali občani.

ALOJZ ARLIČ iz krajevne skupnosti ŠENTJUR-OKOLICA: »3864 prebivalcev sestavlja našo krajevno skupnost, ki tvori nekak obroč okrog krajevne skupnosti center, na katero je vezana gospodarsko in telekomunikacijsko. Industrijsko proizvodnjo v krajevni skupnosti predstavlja TOZD cvarna v Novi vasi. Med znamenitosti, ki jih velja omeniti, sodi predvsem Rifnik, znan po arheoloških najdbah. Lepa izletniška točka je Resevna, znana po težkih bojih iz NOB. Makadamska cesta na Resevno je rezultat sodelovanja med KS in Zvezno MDA Kozjansko.

S sredstvi III. samoprispevka moramo v naši KS predvsem urediti ceste, vodovodno kanalizacijsko omrežje, urediti avtobusna postajališča, javno razsvetlavo, igrišče in večnamen-

ska prostora v Novi vasi in na Grobelnem.

MARIJA RATEJ iz krajevne skupnosti ŠENTJUR-CENTER: »Naša krajevna skupnost ima 2630 prebivalcev. Večina je zaposlena v industriji in v dejavnostih družbenega pomena. Jedro Šentjurja obsega dva med seboj zraščena dela: na severu stoji na vzpetini srednjeveški Zgornji trg, ki ima v glavnem stanovanjsko in kulturno-spomeniško funkcijo. Pod njim je Spodnji trg, ki sega do železniške postaje. V centru je več delovnih organizacij: Alpos, Bohor, Kmetijski kombinat, Moda, Elegant, Tolo, Merx, POZD orodje-oprema in sedež tovarne plastičnih izdelkov. S samoprispevkom smo zgradili nov prizidek k osnovni šoli Franja Malgaja, kar je za nas velika pridobitev. Zdaj smo si začrtali nove naloge in v naslednjih petih letih moramo urediti preskrbo z vodo in nekatere komunalne objekte, v katere sodijo tudi asfaltiranje in vzdrževanja krajevni cest. Predvsem pa moramo (skupaj s KS okolice) urediti šolsko kuhinjo v Šentjurju, saj je prav ta problem prve vrste v naši KS. Problematično postaja tudi

otroško varstvo, zato namestavamo na Pešnici zgraditi otroški vrtec.

ALOJZ OPREŠNIK iz krajevne skupnosti PREVORJE: »Živimo na zelo nerazvitem področju, kjer ni nobenega industrijskega obrata. Krajanje se ukvarjajo s kmetijstvom, predvsem z živinorejjo, mnogi pa se vozijo na delo v Šentjur, Store in Celje. Pot po slabih cestah v dolino je težka in vsak dinar težko prislužen. Ko bo zgrajeno boljše cestno omrežje, bo lahko naša krajevna skupnost mična izletniška točka. Pa tudi mladi tedaj ne bodo več v tolikšni meri odhajali iz kmetij v dolino, v industrijske kraje.

700 ljudi živi v krajevni skupnosti Prevorje in ko smo se pogovarjali o investicijah v naslednjem petletnem obdobju, smo sklenili, da je treba v prvi vrsti urediti cestne povezave in del sredstev nameniti za vzdrževanje cest. Predvsem pa želimo pridobiti večnamenski dom, ki nas bi, krajane, tudi med seboj bolje povezoval, kjer bi se tudi odvijale številne dejavnosti za katere sedaj, zaradi razdrobljenosti vasi in zasolkov, nimamo možnosti.

IVAN PINTER iz krajevne skupnosti DRAMLJE: »Sredstva iz II. samoprispevka smo namenili za izgradnjo nove šole v Dramljah, saj je bila stara, s stebri podprta premajhna in nevarna za učence in učitelje. Iz sredstev III. samoprispevka, tako smo se odločili, pa bomo dogradili še telovadnico in uredili šolsko okolico. Poskrbeli bomo za ureditev in modernizacijo cest, avtobusnih postajališč in javne razsvetljave.

Bližina avtoceste s priljučkom v Dramljah lahko v veliki meri še bolj približa našo krajevno skupnost izletnikom, saj je vseh 16 naselij v krajevni skupnosti po svojih lepotah vredno ogleda. Tudi zato je velikega pomena, da složno poprimemo za ureditev lokalnih cest, ki se vijejo ob vznožju vinogradiških Slemen. Na drugi strani pa bodo bolj urejene ceste olajšale pot do delovnega mesta tistim delavcem, ki se vozijo v Šentjur, Celje ali Store.

ELICA VODEB iz krajevne skupnosti KALOBJE: »Sodimo med najmanjše krajevne skupnosti v šent-

GORICA PRI SLIVNICI – Šola v kraju je postala veliko premajhna, zato bodo ob njej zgradili prizidek.

ŠENTJUR – Prizidek k osnovni šoli je zrasel iz sredstev II. samoprispevka. Nemogoče razmere v kuhinji, ki je v starem delu, pa terjajo takojšnjo sanacijo.

OBČANI ŠENTJURSKÉ OBČINE O III. SAMOPRISPEVKU

PLANINA - Za večnamenski dom in boljše ceste bodo krajan Planine namenili zbrana sredstva.

DOBJE PRI PLANINI - Staro in nefunkcionalno šolo bo čez nekaj let zamenjala nova. Tega se otroci vesele že vnaprej.

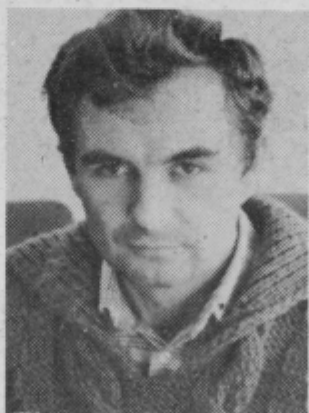
Marija Ratej

Elica Vodeb

Vinko Žlender

Jože Žnidar

jurski občini in tudi med najmanj razvite. Skoraj vse, s čimer se lahko ponašamo, so naravne lepote in znamenitosti in še te le malokdo pozna. KS Kalobje leži južno od Šentjurja vrh Slemenca, s katerega se ob lepem vremenu vidijo Savinjske Alpe, Peca, Uršlja gora, Slovenske gorice, Krapinska gora, Sljeme, Gorjanci, Lisca in Kum. Mnogi krajan, ki se vsak dan vozijo na delo v dolino, najbolj pogrešajo dobro urejene ceste, saj so prav slabe ceste tiste, ki nam zavirajo pot k hitrejšemu napredku. Hud problem je oskrba z vodo, mnogo gospodinjstev je še brez električnega toka. Zato želimo v naslednjih letih te probleme urediti. Zgradili pa bi radi še stanovanjski objekt, napeljali telefonsko omrežje ter uredili mrliško vežico in javno razsvetljavo.

OTO JELENKO iz krajevne skupnosti **PONIKVA**: "Področje krajevne skupnosti Ponikva zajema 16 vasi. Pretežni del prebivalstva se ukvarja z živinorejo in sadjarstvom, na severnem delu je precej razvito vinogra-

dništvo. Zаметke industrije pa predstavlja obrat Alposa. Na Slomu je obrat Kmetijskega kombinata Šentjur. Središče krajevne skupnosti je Ponikva, kjer stojijo nova osnovna šola z otroškim vrtecem, pošta in kjer so tudi prostori za delovanje prosvetnega društva, družbeno-političnih organizacij in samoupravnih organov.

Stevilnih delovnih akcij se krajan lotevamo družno.

Veliko delovnih ur in sredstev smo vložili v izgradnjo nekaterih objektov. Prepričan sem, da bo tudi v prihodnje tako. Ko bomo 7. decembra na referendumu glasovali za III. samoprispevek, bomo imeli predvsem v mislih, da je treba asfaltirati cesto Ponikva-Lipoglav, zgraditi mrliško vežico in dobro vzdrževati ceste II. kategorije.

VINKO ŽLENDER iz krajevne skupnosti **LOKA PRI ŽUSMU**: "Živimo in delamo na južnem delu občine. To pa je obrobno območje vinogradniškega Virštajna. Pretežni del prebivalstva se ukvarja s kmetijstvom. Mnogo

jih je zaposlenih v delovnih organizacijah v šentjurju, Celju in v Storah, nekaj pa tudi v novem obratu Aera v Loki. Nov obrat pomeni za kraj veliko pridobitev in ponosni smo nanj. Mnogo je tudi kulturno-zgodovinskih znamenitosti, ki jih želimo v prihodnje bolj odpreti izletnikom in turistom. Seveda pa je razvoj vsakršnega turizma in industrije tesno povezan s cestami. Modernizaciji, gradnji in vzdrževanju cest bomo namenili sredstva iz samoprispevka. Razširiti želimo PTT omrežje in električno omrežje. V kraju imamo celodnevno šolo - plod solidarnosti, vendar le-ta nima telovadnice. Zato smo se odločili, da se bomo lotili tudi začetnih del pri izgradnji telovadnice."

JOŽE ŽNIDAR iz krajevne skupnosti **BLAGOVNA**: "V osmih vaseh živi 800 prebivalcev. Na območju naše KS nimamo nobenega industrijskega obrata; nobene trgovine in tudi ne gostinskega obrata. Tako se uvrščamo med manj razvite krajevne skupnosti v občini. Prebivalstvo se ukvarja s kmetijstvom. Mnogi se vozijo na

delo v industrijske kraje. V neposredni bližini šole raste novo stanovanjsko naselje, ki bo v prihodnje središče krajevne skupnosti. Ponašamo se z mnogimi kulturnimi znamenitostmi iz daljnega in bližnjega obdobja. Sedem ribnikov na območju KS naj bi v bodoče predstavljalo izhodišče turizma.

Sredstva iz II. samoprispevka smo namenili za izgradnjo ceste Sele-Proseniško. Kljub temu bomo modernizaciji cest namenili precejšen del sredstev tudi v prihodnje. Krajan pa se najbolj zavzemajo za izgradnjo gasilskega doma in trgovine."

Krajevna skupnost PLANINA PRI SEVNICI je po površini druga največja krajevna skupnost v šentjurski občini. Leži na skrajnem južnem delu, njeno središče je trg Planina. Še do pred nedavnega se je zlasti mlajše prebivalstvo odseljevalo, kar je v zadnjem času ustavila razvijajoča se industrija. Tukaj sta delovni organizaciji Tajfun in obrat Tola. Kmetijsko prebivalstvo se pretežno ukvarja z gozdarstvom in ži-

vinorejo. Izletniki radi obiskujejo razvaline starega gradu, kakor tudi obeležja in spomenike iz NOB.

Za hitrejši napredek manj razvitega Kozjanskega območja so prišle leta 1973 na pomoč prve mladinske delovne brigade. Najpomembnejši objekt, ki so ga zgradili brigadirji, je cesta Gračnica-Ledinsčica. Pobudnik te gradnje je bil Jože Perčič, po katerem se zdaj imenuje brigadirsko naselje v Šentvidu pri Planini. Brigadirji radi prihajajo v Šentvid in to dokazujejo vsako leto znova s preseženimi normami in zgrajenimi objekti, ki ostajajo za njimi. Moč solidarnosti pa poznajo tudi krajan sami, kadar gre za skupne naloge in akcije. To so znova pokazali tudi pri izgradnji kulturnega doma v Šentvidu.

Iz sredstev III. samoprispevka bodo modernizirali in vzdrževali ceste v KS in z združenimi močmi skušali tudi v sami Planini zgraditi večnamenski dom. Tako bo partizanska Planina postala lepša in bolj urejena.

Krajevna skupnost GORICA PRI SLIVNICI je po asfaltne traku odmaknjena od občinskega središča dobrih 5 km. V glavnem jo sestavljajo delavci, ki se v popoldanskem času ukvarjajo še s kmetijstvom. Nekaj je tudi čistih in zelo perspektivnih kmetij. Skozi center krajevne skupnosti, to je naselje Gorica, poteka pomembna prometna cesta iz Šentjurja proti Prevorju in Kozjem ter proti Loki in Sodni vasi. V krajevni skupnosti je dislocirani obrat Šentjur, v gradnji pa je tudi obrat Auree iz Celja. Največja pridobitev zadnjih let je brez dvoma večnamenski dom. Turistična dejavnost v kraju še ni dovolj razvita, vendar bodo v prihodnjih letih tudi

razvoju turizma namenili več pozornosti.

Kraj se vse bolj širi, zato je tudi tamkajšnja osnovna šola postala pretesna. Problem bodo rešili s prizidkom k šoli in del sredstev iz III. samoprispevka namenili še za modernizacijo cest, za vodovodno omrežje, javno razsvetljavo ter telefonsko omrežje.

Krajevna skupnost DOBJE leži ob cesti Planina-Sentjur in ima štiri vaške skupnosti, ki združujejo po več vasi. V pretežni meri se prebivalstvo preživlja s kmetijstvom. Na območju te krajevne skupnosti ni nobenega industrijskega obrata, je le nekaj obrtnikov, zato je veliko krajanov zaposlenih v Šentjurju in Celju.

Začetek šolstva sega v leto 1854. Danes je tu štirirazredna osnovna šola. Učenci višjih razredov se vozijo v šolo na Planino. Šolska zgradba je stara in nefunkcionalna in že vrsto let je med krajan prisotna misel, da bo treba zgraditi novo. Zanj bodo namenili sredstva iz samoprispevka. Tudi na novo trgovino mislijo, saj je zdajšnja, ki je tudi edina, mnogo premajhna za vse potrebe krajanov in povsem nefunkcionalna. Vzdrževanje in asfaltiranje vaških cest bo tudi odslej stalna naloga krajanov, o čemer se bodo odločali na referendumu. Ko bo pod streho še novogradnja kulturnega doma, bo še bolj zaživel aktivno prosvetno društvo, prav gotovo pa tudi cela krajevna skupnost.

Da bi stopili v korak z razvitejšimi območji in pri tem ne bili odvisni od drugih, bodo delavci, kmetje in občani to potrdili na referendumu za III. samoprispevek 7. decembra letos.

MATEJA PODJED

KALOBJE - V prvi vrsti bo treba urediti cesto Jezerce-Kalobje, ki je celo v lepem vremenu težko prevozna.

ŠENTVID PRI PLANINI - Nov kulturni dom v Šentvidu je v veliki meri tudi plod solidarnosti krajanov.

29. NOVEMBER

IZ MAKEDONIJE V CELJE

Kje je vas Mojaci, ki ima komaj okoli 240 prebivalcev in je od Celja oddaljena 1200 kilometrov?

Kje je mesto Vrapčište, ki ima okoli 7600 prebivalcev in je od Celja oddaljeno 100 kilometrov več kot Mojaci ali natanko 1300 kilometrov?

Vas in mesto sta v Socialistični republiki Makedoniji. Mojaci v občini Kočani, Vrapčište v občini Gostivar.

Iz vasi Mojaci je prišel v Celje na službeno vojaškega roka 6. oktobra dvaindvajsetletni TODOR NIKOLOV (rojen 6. septembra 1958), iz mesta Vrapčište pa 7. oktobra devetnajstletni OSMANI KUJTIN (rojen 1961).

Zdaj bosta dobro leto občana Celja, kot vsi ostali fantje, ki nosijo titovke in se v sodobno opremljenih vojaških kabinetih, učilnicah in na poligonih usposablajo za čuvanje svobode in branjenje domovine.

Todor Nikolov ima doma očeta Jovana in mati Jelico, brata Spirova in sestri Stevko in Anko. Medtem, ko mati skrbi za domače ognjišče pa oče Jovan dela v edini krajevni delovni organizaciji Kmetijski zadrugi »Moše Pijade«. Okoli Mojacev ni drugega kot prostrana riževa polja. To je njihov kruh. Tudi Todor, ki je zdaj v Celju, je pomagal pri spravljaju riža. Pa čredo tridesetih ovc je pazil in zato edini izmed štirih otrok ni nikoli sedel v šolske klopi. Pazil je ovce in hodil od hiše do hiše ter pomagal. Revno je tam doli, edino bogastvo je riž. Ko je šel Todor v vojsko je osemindesetletni oče ovce prodal, ker jih ni imel kdo čuvati. V vasi ni šole. Otroci se hodijo učiti abecede in sestavljati številke v tri kilometre oddaljeni Gorni Podlog, kjer je osnovna šola Goce Delčev.

Todor je zdaj v Celju, v vojašnici »Jožeta Meniha-Rajka«. Prvič je šel od doma, saj razen v svoji republiki ni bil še nikjer. Zdaj pa čez Srbijo in Hrvaško v kar 1200 kilometrov oddaljeno Celje v Slovenijo. »Prišel sem med prijatelje. Vsi so me lepo sprejeli in nimam domotožja. Dvakrat sem že tudi bil v mestu,

Nikolov Todor

ki mi je všeč. Pa pisati bi se rad naučil v vojski, vsaj toliko, da bi zadnje pismo pred odhodom domov sam napisal, kdaj pridem.»

Ali se je črnopolti, simpatični, drobn Todor kljub temu, da ne zna pisati, že javil očetu, materi, bratu in sestram?

»Sem. Prijatelj mi je napisal pismo. V njem sem vse pohvalil in jih toplo pozdravil.»

Nasmejal se je in zobje beli kot riž, ki lepša njegov kraj in daje kruh, so zaplesali v tokrat sončnem jesenskem novembru...

Osmani Kujtim je od Celja oddaljen še sto kilometrov več, kot Todor Nikolov ali natanko 1300 kilometrov! Osmani je v Gostivaru končal srednje tehnično šolo in je po poklicu strojni tehnik. Oče Mutalip je zaposlen v šoli, mati Rabija je gospodinja v hiši, ki so si jo zgradili leta 1972, brat Mevep hodi v gimnazijo, se-

Osmani Kujtim

stra Nakšija pa je učenka 3. razreda osnovne šole.

»Ko sem dobil poziv za vojsko in določen kraj, kjer bom služil vojaški rok, sem se razveselil. Celje! Poznal sem ga! Ze prej sem bil večkrat v Sloveniji, med drugim sem tudi delal v zreškem Uniorju od konca lanskega leta do junija letos, potem pa sem se vrnil domov, ker mi je oče dobil novo delovno mesto. V zreškem Uniorju sem bil zelo zadovoljen. In takrat sem obiskal Slovenske Konjice, Maribor, Celje... V vojsko sem šel torej tja, kjer sem že bil!«

Osmani je najprej sodeloval v pogovoru s Todorom, zdaj pripoveduje o sebi, svojih konjičkih, svojem kraju...

»V Vrapčištu, kjer sicer stanujem, imamo precej organizacij združenega dela, šole, kinodvorano, sodobne trgo-

vine, nogometni klub Murgovec, ki nastopa v vardarski regiji. Sam sem član tega kluba in zanj že štiri leta igram. Sem levi branilec. Tudi v vojski bom igral nogomet, seveda v prostem času in če bo za to priložnost. Letos, 25. julija, smo igrali tudi proti Trepči, ki nastopa v II. zvezni ligi. Edini konjiček mi je nogomet! Nič drugega.»

Osmani pove, da je največ njegovih Vrapčištanov zaposlenih v organizacijah združenega dela, sicer pa v kmetijstvu pri njih prednjači proizvodnja tobaka. »Če je prijatelj Todor obdan z rižem, sem jaz s polji tobaka. Vsako leto aprila zasadimo korenine, maja vse skupaj razsadimo v vrste, avgusta pa začnemo s trganjem in pobiranjem. Tobak sušimo na klasični (obešanje na zidove in druga gospodarska poslopja) in sodobnejši način (s paro). Zasebni kmetje se s tem ukvarjajo, so pa kooperanti tovarne v Tetovu, kamor tobak prodajajo.»

Osmani Kujtim se je iz 1300 kilometrov oddaljenega Vrapčišta v občini Gostivar »preselil« v Celje: »Tu je zelo lepo. Vsi smo se med seboj kmalu spoznali, postali prijatelji. Bil sem že tudi v mestu in najzanimivejše je bilo v Muzeju revolucije. Prvič sem videl, kako je bilo na tem področju pred in med vojno.»

Poprašamo po prijateljih...

Osmani je kratek: »Mi vsi smo prijatelji, kajti stojimo za tovarišem Titom. Tito je s sodelavci zagotovil Jugoslavijo, mi moramo to z roko v roki in srcem v srcu braniti, čuvati kot najdragoocenejše. In če že hočete: vojaški dnevi zahtevajo maksimalno angažiranost slehernega vojaka, kar pa je drobnih prostih trenutkov sem skupaj s prijateljem Rustemom Jažarijem, diplomiranim ekonomistom iz Prištine.»

P. s.: v naši današnji reportaži smo v vojašnici »Jožeta Meniha-Rajka« iskali vojaka, ki je prišel v Celje iz najbolj oddaljenega kraja v Jugoslaviji. Našli smo Todora in Osmaniya. Vendar v celjski vojašnici je še več takih fantov iz drugega konca Jugoslavije. Vsi pa so si enotni, da jim je tu prav tako lepo, kot doma, saj Jugoslavija je eno samo veliko srce!

TONE VRABL

ANDRAŽ

OBUJANJE SPOMINOV

Pohod ob spominskih obeležjih

Krajevna organizacija Zveze socialistične mladine v Andražu je v sodelovanju z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami v kraju pripravila v soboto v počastitev 29. novembra pohod ob spominskih obeležjih iz NOB v krajevni skupnosti Andraž. Lepo vreme je privabilo na pohod poleg mladih tudi člane zveze borcev in druge. Pohodniki so nam ob tej priložnosti povedali:

LJUBA ZABUKOVNIK: »Pot, ki smo jo prehodila je bila kar dolga. Prav je, da mladi skupaj s starejšimi oživljamo spomine na NOB in ob tem spoznavamo, kako se je naš kraj vključil v osvobodilni boj. Ker je bilo vre-

me lepo, je bilo tudi hoditi prav prijetno.»

ALOJZ PIŽORN: »Spadam v s-arejšo generacijo, vendar na tako pot grem rad z mladimi. Mladi radi in z zanimanjem poslušajo pripovedi o resničnih dogodkih iz vojne in pri tem spoznavajo, da je v takšnih okoliščinah vsak posameznik pomemben.»

SIMON OGRAJENSEK: »Naša osnovna organizacija ZSMS Andraž je sklenila da bo organizirala ta pohod, saj je v naši krajevni skupnosti več obeležij, ki pričajo, da tudi naš kraj med NOB ni stal ob strani. Obenem mladi spoznavamo zgodovino na-

šega kraja ter pomebnost akcij, ki jih pripravljajo danes, da bi bili ljudje ob vojni nevarnosti pripravljeni.»

FRANC DROBEŽ: »Na našem pohodu je bilo prav veselo. Poleg tega kar so omenili že drugi, je tak pohod lepa priložnost, da se mladi in starejši krajani med seboj zblížamo in navežemo prijateljstva. Lepo bi bilo, da bi takšni pohodi tudi v naši krajevni skupnosti postali tradicija.»

T. TAVČAR

DOM

ROGAŠKA

JUGOSLAVIJA
STEKLARNA »BORIS KIDRIČ«

Pridružujemo
se čestitkam in željam

ZA DAN
REPUBLIKE

VAŠA STRAN

PISMA

NA VRSTI JE POHVALA

Seveda, boste dejali, že spet nekdo, ki kritizira čez avtobusne šoferje. Pa ste se zmotili. Zdaj želim pohvaliti šoferja, ki vozi avtobus na relaciji Vinski vrh-Celje. In zakaj si zasluži javno pohvalo? Zato, ker je v njem zavest, da moramo tudi potniki z avtobusne postaje Opoka, priti pravočasno v službo. Temu šoferju ni težko stopiti na zavoro, izstopiti iz avtobusa in pokasirati pri zadnjih vratih, nato pa se zopet vrniti za krmilo. Naj zapišem, da se to ni zgodilo samo enkrat, marveč večkrat.

Torej zgled, ki je vreden posnemanja!

ANICA MASTNAK, Opoka

UREDNIŠTVO: Vašemu veselju in priznanju se pridružujemo. Da bi zgledi vlekli.

KAJ JE S CESTO ŠENTVID-PLANINA?

Ob vznožju znanega Bohorja leži prijazna vasica Šentvid pri Planini. V nekdanji osnovni šoli že več let stanujejo v času trajanja zvezne mladinske delovne akcije brigadirji. Krajani jih imamo radi, saj pridejo k nam z namenom, da bi nam pomagali. Kljub temu, da so v minulih letih že veliko naredili, je ostalo še dosti neresenih nalog, in to prav blizu njihovega doma. Med dru-

gim bi potrebovali tudi boljše ceste.

Občinski skuščini Šentjur smo predlagali, da bi brigadirji skupaj s cestno skupnostjo že letos rekonstruirali cesto Šentvid-Planina, ki je zaradi velikih klancev zelo težavna. Zvedeli smo, da smo bili s tem predlogom za letos prepozni. Sprjaznili smo se s tem in si rekli: bomo pa na vrsto prišli prihodnje leto.

Ko pa smo čitali načrt dela cestne skupnosti Šentjur za 1981. leto, te naše ceste nismo našli. Sprašujem, kako so mogli izpustiti ta objekt, saj je dobro znano, da živimo v hribovitem predelu, oddaljeni od centrov in boljših cest. Pozabljamo tudi na delež, ki so ga dali ljudje tega območja med NOB.

Naša mladina odhaja od nas, naše travnike in njive prerašča grmovje. Mesa in mleka primanjkuje.

Naj še navedem, da je znašal izdatek za prevoze brigadirjev iz naselja na razna delovišča nazaj okoli osemdeset starih milijonov dinarjev. To bi seveda odpadlo, če bi delali v bližini naselja. Tudi preskrba z vodo v brigadirskem domu je slaba. Pa bi se je dalo rešiti.

MIRKO KOVAČ
Šentvid 12, Planina

UREDNIŠTVO: Pismo je tu, vprašanje tudi. Prosimo odgovorne na skupščini občine Šentjur, oziroma izvršni svet, da z odgovorom pojasni, kako je s cesto Šentvid-Planina. Hvala za odgovor.

KAJ JE Z JARKOM V KOLMANOVI ULICI?

Na pismo M.G. pod tem naslovom v Novem tedniku 13. novembra 1980, bom skušal odgovoriti na kratko. Opis stanja in vzroki nastanka zalivanja kleti v nekaterih hišah v Kolmanovi ulici, so dokaj v redu opisani. Pisec ima končno prav, če take za-

deve objavi. S tem bomo skušali razčistiti relacije, najpomembnejše pa je, da se reši njegov problem. To pa je tudi želja Krajevne skupnosti Aljažev hrib, kateri se skuša naprtiti vsa odgovornost.

Osnovni interes krajevne skupnosti je, da skuša zadovoljiti potrebe krajana, da živi v urejenem in zdravem okolju. Na pobudo naše KS je bil pred dvema leti sprejet sklep Skupščine občine Celje o izselitvi stanovalcev iz Čreta prav zaradi neprimernih življenjskih pogojev. Izseljevanje poteka počasneje kakor smo predvidevali, vendar pa je KS vedno vztrajala pri zahtevi, da morajo biti zagotovljeni osnovni življenjski pogoji prebivalcev dokler so še na tem območju.

Napako na kanalizaciji je skupina krajanov prijavila na KS Aljažev hrib. Kanalizacije in ulice niso v upravljanju in vzdrževanju krajevne skupnosti. Krajevna skupnost nima pravice posegati v komunalne objekte, ker za to ni pooblaščen, niti nima strokovnih kadrov in sredstev. Za izvrševanje teh del so pooblaščen posamezne delovne organizacije.

Po prvem pismu smo bili prepričani, da je zadeva urejena. Po obilnem jesenskem deževju pa je ponovno nastal problem zalivanja kleti v Kolmanovi ulici. Na podlagi pisma M.G. smo zadevo javili Občinski komunalni skupnosti. V prisotnosti pisca M.G. ki je prišel k meni v službo, sem telefonično obvestil občinske inšpekcijske službe in štab za civilno zaščito Celje. Po njihovem navodilu sem moral ponovno obvestiti Občinsko komunalno skupnost. Od tod smo dobili pisemni odgovor. Na tem področju je delala Enota Občinske komunalne skupnosti pri rušenju zgradb in tam naj iščemo »nadaljnega krivca.« Tu se torej začne običajna pot - iskanje odgovornega ali pristojnega, kar pa naj išče krajan, ali kakor je zadnje čase vse bolj aktualno, če se kaj zatakne -

rešila bo krajevna skupnost. Vse preveč prenašamo strokovna dela od profesionalnih organizacij na neprofesionalne in neplačane delavce v KS.

Postavljamo vprašanje odgovornosti na podlagi zadolžitve, ki jih imajo posamezne interesne skupnosti ali izvajalci določenih del, komunalna podjetja, katerim so dane v upravljanje tudi komunalne naprave.

V konkretnem primeru je zadeva dokaj jasna. Pri gradnji magistrale vzhod je bil določen poseg v obstoječo kanalizacijo. In posledica je zalivanje kleti v Kolmanovi ulici. Upravljalca kanalizacije je bil gotovo pri tehničnem prevzemu in bi takrat moral opozoriti na nepravilnost. Ko se je zadeva (bržkone napaka, opomba uredništva) izkazala v deževnem obdobju, se pravi po tehničnem pregledu, bi upravljalca še vedno lahko dokazoval povzročeno škodo na njegovih napravah in tako odpravil napako na račun povzročitelja, in ne iz tako revnih sredstev kanalizacije. Preveč bi bilo pisanja, če bi se dotaknil še drugih primerov tudi na ostalih področjih.

Uredništvu Novega tednika, ki predlaga sodelovanje, pa je potrebno najprej poučevanje, saj le s pristopom boljšim se izboljša stanje. Spoznati bo treba, da s prispevkom, lastnim po navadi, gradimo krajevne ceste, drugače ulice se financirajo v sredi mesta. Izselitev Čreta v tisku ste pohvalno pritrdili, zakaj vam zdaj je žal, da v drugo leto izseljenem Čretu asfalta nismo položili.

Smo iz kritike pohvalo spet dobili, saj vidi se, da cesto spet smo naredili, pa se bomo še naprej trudili, saj kdor je delal, nikoli nismo ga hvalili.

Predsednik sveta KS
SLAVKO MARINČIČ

UREDNIŠTVO: Najprej hvala za odgovor. Moramo pa zapisati, da nekaterih vaših misli ne moremo prav razumeti. Res ne vemo, kam

AMADEUS POROČA

EVOLUCIJSKA

Je človek bil nekoč drugačen. Nabiral sadeže je lačen, za polži stikal in za žužki, ob loku, sulici in puški razvil se v bitje mesojedo. Renče zdaj varje svojo skledo. Ni več kotlet za božji lon, kot bil je zober, al'bizon.

merite. Tudi tistega ne razumemo, da je uredništvu NT potrebno najprej poučevanje.

Omenjate kritiko, ki bi jo naj dobili za delo. Na začetku pa dajete piscu prav, da je odprl problem in se strinjate, da je treba razčistiti relacije. Zakaj potem tak konec v pismu?

Krajan je napisal pismo in med drugim omenil tudi KS Aljažev hrib. Ne bomo ponavljali. Pismo je bilo objavljeno. Menimo, da je ravnal prav, še posebej, ker se je obrnil na svojo krajevno skupnost, ki s svojim delom »skuša zadovoljiti potrebe krajana...« Vedeli smo, da nimate sredstev, niti kadrov, še manj pristojnosti, da bi rešili ta problem. Toda, pokazali ste pot, kako ga je treba rešiti in kje je grešni kozel. Zato, in po vaši zašlugi, ki ste odkrili relacije, se zdaj obračamo na Komunalno Celje in temeljno organizacijo za kanalizacijo in seveda tudi na Občinsko komunalno skupnost - Enota za urejanje in vzdrževanje stavbnih zemljišč, kako je s to zadevo. Zakaj upravljalca kanalizacije ni opozoril na storjeno napako?

In še to, na objavljeno pismo M.G. smo dobili tudi dve dopisnici, prav tako iz Čreta, v katerih anonimni ljudje, opozarjajo na rušenje hiš na tem predelu in kje bodo dobili nove lokacije? Torej spet vprašanje. Kdo bo nanj odgovoril?

In ne čisto nazadnje: strinjamo se z vašim opozorilom o odgovornosti posameznih interesnih skupnosti, izvajalcev del itd. Kot da smo nanjo pozabili. Tako se namreč obnašamo. Tudi ta primer je za to dokaz.

PO POLŽEVO IN NAPAČNO

Meseca marca 1979 je Občinska komunalna skupnost - Enota za upravljanje in urejanje stavbnih zemljišč v Celju napačno izplačala 78.000 din za meni odvzeto nacionalizirano zemljo. Že v aprilu 1979 sem posredoval zaradi napačnega izplačila. O tem imam vso potrebno dokumentacijo, medtem, ko prejemnika omenjenega zneska nimata niti potrdila, ki bi kazal na upravičenost do tega denarja.

Denar bom gotovo dobil (morda ste ga že, opomba uredništva), saj črno zaenkrat še ni beo, vendar je zaradi poslovanja po polževo napačno izplačan denar izgubil že 50% na vrednosti. V Delu, 7. novembra letos, so napisali na drugi strani, da so se cene v oktobru, v primerjavi s istim mesecem lani, povečale za 36,1%. Torej je v primerjavi z marcem inflacijska stopnja še večja. S kakšno pravico bodo meni izplačali le polovico vrednosti, ki ga je imel ta denar lani, medtem, ko so vsi drugi, ki so dobili denar marca lani, dobili za 50% več kot bom jaz. In s kakšno pravico bosta prejemnika tega denarja vrnila le 50% - no vrednost? Kaznovan bom torej jaz, in to zaradi napake, ki je nastala v OKS - Enoti za upravljanje in urejanje stavbnih zemljišč Celje. Zakaj?

EDO LORGER
Breg 24, Celje

UREDNIŠTVO: Kako je s tem problemom? Odgovorite, prosimo! In hvala Enoti za upravljanje in urejanje stavbnih zemljišč že vnaprej za pojasnilo primera, ki ga opisuje podpisani avtor pisma.

IZ ŽIVLJENJA IN DELA DELAVCEV V OBRTNEM SEKTORJU

PROBLEMI SO, A NE NEREŠLJIVI

Bliža se konec leta, leta, ki nam bo pokazalo, kako uspešni smo bili v naših prizadevanjih na vseh področjih našega dela, pa čeprav smo mi delavci zaposleni pri obrtnikih razmeščeni po delovnih mestih celotnega Celja. Letos smo se preko sindikata naše osnovne organizacije že dokaj dobro organizirali, začeli smo koristiti sredstva za izobraževanje, spoprijeli smo se s težko stanovanjsko problematiko, naredili prvi korak na področju obveščanja, ki nam ga je omogočil Novi tednik, čeprav še v malem številu, smo organizirano in poceni letovali in se preko strokovnih ekskurzij seznanjali z novostmi našega poklica. Toda problemi, ki so pred nami, so še veliki, vendar ne neresljivi in ob čedalje boljšem sodelovanju z obrtnim združenjem, bomo tudi te prepreke premostili in se v vseh pogledih izenačili z delavci v združenem delu. Tako je bila na pobudo Občinskega sveta ZSS Celje, Združenja obrtnikov in naše osnovne organizacije sklicana 16. oktobra 1980 »okrogla miza«, kjer smo izmenjali izkušnje o problemih obrtniš-

tva v občini Celje. Veliko je bilo tudi govora o socialni varnosti delavcev o odnosih med obrtnikom in delavcem, o delovni disciplini, kot tudi o problemih obrtnikov in času stabilizacije. Ob nakazanih problemih so bile nakazane tudi rešitve, pri katerih bomo seveda morali sodelovati mi delavci kot tudi sami obrtniki.

Kot nadaljevanje tega posveta pa je Medobčinski svet ZSS sklical posvet sekretarjev osnovnih organizacij sedmih občin, na katerem je bil prisoten predstavnik Republiškega odbora sindikata delavcev zaposlenih pri obrtnikih. Ugotovljeno je bilo, da osnovne organizacije v sedmih občinah razen Zalca in Celja so sicer ustanovljene, vendar zelo slabo delujejo in predvsem ne opravljajo to, za kar so bile ustanovljene. Iz podatkov o zaposlenosti je bilo ugotovljeno, da v sedmih občinah je zaposleno pri obrtnikih 1850 delavcev in da se morajo zato sindikati aktivno vključiti v razreševanje problematike, s katero se srečujejo ti delavci. Prav tako se je potrebno dogovoriti o načinu delovanja

sklada in sodelovanjem z Obrtnim združenjem. Prisotni so ugotovili, da so v večini primerov, tam kjer osnovne organizacije ne delujejo, medsebojni odnosi med delavci in obrtniki slabi.

Premalo je pogovorov in dogovorov. Problemi nastajajo pri letnih dopustih, plačilu nadurnega dela. Povečali so se odpusti z dela, delavci ne poznajo določil kolektivne pogodbe. Povečuje se odsotnost z dela, alkoholizem, delavci se preveč zavedajo pravic ne pa tudi dolžnosti. Ravno tako je bilo ugotovljeno, da vse institucije, ki naj bi zaščitile delavca, delujejo prepočasno, delavci imajo v zvezi s postopki preveč poti, oz. porabijo za urejevanje takih zadev preveč časa. Zato so sklenili, da je treba zaradi boljšega sodelovanja med osnovnimi organizacijami v sedmih občinah in zaradi oživitve le-teh ustanoviti še v letošnjem letu konferenco osnovnih organizacij na

nivoju sedmih občin, ki bo med drugim usklajevala delo osnovnih organizacij, skrbela za enotno reševanje stanovanjskih problemov v vseh sedmih občinah, omogočila regijsko izobraževanje ter preko skupnega glasila obveščala delavce v sedmih občinah.

O teh problemih so bili informirani tudi predsedniki občinskih svetov ZSS, ki so dali vso podporo za ustanovitev konference. Zadovolili so predsednika Medobčinskega sveta ZSS Ivana Kramerja in sekretarja Občinskega sveta ZSS Marjana Jeranka za tehnično pripravo izvedbe konference. Toliko za sedaj.

Še kratki informaciji: Ponovno obveščamo vse delavce, člane sindikata, zaposlene pri obrtnikih, da deluje pri Občinskem svetu ZSS Celje, Gledališka 2, brezplačna pravna pomoč vsak ponedeljek od 14.30 do 15.30 ure.

Bliža se praznik Dan republike, ki se bo letos praznoval v soboto, nedeljo in ponedeljek. V kolikor boste opravljali zaradi potrebe obratovalnice te dni delo, se vam to delo obračuna kot delo na dan državnega praznika, sicer se šteje kot državni praznik samo ponedeljek.

VSEM DELAVCEM IN NJIHOVIM
OBRTNIKOM ČESTITAMO ZA DAN
REPUBLIKE 29. NOVEMBER!

LEOPOLD VREČKO

Prvi dan za tem, ko bi mu nazdravili za njegovo 73-letnico, je ugasnilo življenje Škofljana Leopolda Vrečka, pretekli četrtek (20. t.m.) pa smo njegovo izmučeno telo položili k večnemu počitku na vojniškem pokopališču.

Vsi prapori krajevnih družbenopolitičnih organizacij, polnoštevila gasilca četa, poslovilna beseda in pesem, predvsem pa množica sovaščanov, prijateljev in znancev od blizu in daleč, ki se je zgrnila okoli njegovega groba, so bili zadnji pristni izraz spoštovanja in hvaležnosti za pokojnikov vseskozi nesebični in požrtvovalni prispevek v dobrobit sovaščana, krajevne skupnosti in naše družbe sploh.

Kot sin narodno trdne kmečko-delavske družine Florijana Vrečka, se je pokojnik oblikoval v predvojni napredni sredini kmečkih fantov in deklet, sokolev, pevcev in igralcev, svoj nazor pa kalil med celjskimi cinkarniški topilničarji. Okupator ni Vrečkovih, ne njega ne bratov in sestra, spregleda. Na bivši Vrečkovi hiši je plošča v spomin 1942 ustreljenemu talcu Alojzu in še trem članom Vrečkove družine, preminulim v okupatorjevih uničevalnih taboriščih; prav tako je rajnik Poldi - tako smo ga klicali - okusil okupatorjev bič, brce in zapor. Po osvoboditvi se je zaposlil v tovarni volnenih odev Škofja vas, kjer je dočkal upokojevit. Vsa leta sem v letošnje poletje, ko ga je bolezen priklenila na bolniško posteljo, smo ga srečevali kot prednega družbenega delavca, vedno pripravljenega za delo in pomoč posamezniku in organizaciji.

Z njegovo smrtjo je Škofja vas izgubila zvestega in izjemno delavnega krajana, soseska vedrega družabnika, družina pa ljubečega moža in očeta. G.G.

SLOVENSKE KONJICE

KMETIJSTVO USKLAJENO

V opuščeni hlevih bodo skladišča

Kar precej pogovorov, pričevanj in dokazovanj je bilo potrebno, preden so v konjiški občini uskladili potrebe po večji proizvodnji hrane z možnostmi. Kmetijska zadruga, oziroma njena temeljna organizacija Lastna proizvodnja, tako v temeljih družbenega plana občine za obdobje 1981-85 predvideva začetek izsuševanja zemljišč od Slovenskih Konjic proti trasi hitre ceste in Konjiški vasi od ceste Tepanje-Dražava.

V naslednjih petih letih nameravajo osušiti 90 hektarjev zemljišč, poleg tega pa odkupiti od kmetov 60 hek-

tarjev. Z zložbo zemljišč bodo tako pridobili 150 hektarjev, nameniti pa jih nameravajo pridelovanju polščin za potrebe živinoreje, manjši del pa za vinograde. Namen je drugačen, kot je bil prvotno. Najprej so na novo pridobljena zemljišča namreč nameravali nameniti za svinjerejo. V načrtih za čas do leta 1990 nameravajo osušiti še za 200 hektarjev zemljišč in zgraditi tudi hleve za govedo. Težnje po govedoreji v Lastni proizvodnji niso v Konjicah nič novega. Pred desetimi leti so že imeli hleve in v njih 100 glav živine, pa se menda ni splačalo, zato

so jih opustili. Sicer pa jim bodo tudi ti hlevi še prav prišli - v njih bodo uredili skladišče za hrambo embalaže. V naslednjem srednjeročnem obdobju bodo zgradili tudi novo skladišče za stroje.

Za vse predvidene investicije bo potrebnih 100 milijonov dinarjev. No, poleg že omenjenih bodo med njimi tudi manjša dograditev in izboljšave v vinski kleti, pa 70 hektarjev novih sadovnjakov - delno posodobitve starih nasadov in 70 hektarjev vinogradov, od katerih bo 50 hektarjev na sedanjih sadjarskih površinah.

MILENA B. POKLIČ

SADJARJI IMAJO DELO

Sneg, ki je obetal zgodnjo in dolgo zimo, je skopnel in v zadnjih dneh nas razveseljuje sonce, ki so ga še najbolj veseli kmetovalci. Ta čas je zdaj tudi najbolj primeren za sajenje sadnega drevja. S pridom ga je izkoristil tudi znani sadjar Anton Jelen, ki prodaja sadike iz svoje skrbno urejene drevesnice. V Sentlju, kjer smo ga pred dnevi obiskali, nam je povedal marsikaj zanimivega o svojem delu. Kar s petnajstimi sortami jabolk se lahko pohvali Anton Jelen, pa tudi več sort češenj, breskev in sliv.

Vsakemu kupcu rad tudi svetuje, saj so njegove izkušnje na področju sadjarstva zelo bogate. Ni vseeno, kako je mlado drevesce posajeno.

T. TAVČAR

NOVI tednik

KOMENTAR

TEPE NAS RAZDROBLJENO PRIDELOVANJE

Med našimi poročili o pomanjkanju živine, pšenice, sladkorne pese, in še nekaterih kmetijskih pridelkov naletimo kdaj pa kdaj tudi na vesti o velikih presežkih takega blaga v zahodnoevropskih državah. Kako tam lahko pridelajo toliko? Naši kmetovalci so prepričani, da je to moč doseči le z visokimi odkupnimi cenami. Primerjave cen pa tega ne potrdijo.

Kmet v Zvezni republiki Nemčiji dobi za kilogram mladega pitanega bika okrog 3,50 marke - 1 marka je okrog 1500 dinarjev - kar v dinarjih ni nič več, kot plačajo nekateri naši odkupovalci za enako žival. Avstrijski kmet dobi 24 do 25 šilingov - 1 šiling je 2,15 din - in za najboljšega mesnatega prašiča do 23 šilingov, slabši pa so tudi cenejši od 20 šilingov. Za liter dobrega mleka dobi avstrijski kmet le malo več kot 3 šilinge.

Pri takih cenah - lahko bi jih primerjali še v drugih državah - avstrijski kmetje spijajo ne le dovolj, temveč za domače potrebe preveč prašičev. Imeli so preveč živine, čeprav je bila lani in še v prvi polovici tega leta odkupna cena prašičev pod 20 šilingov za kilogram. Preveč imajo tudi drugega mesa in mleka, masla. Država omejuje kmetijsko proizvodnjo s predpisi, da kmetje ne smejo graditi hlevov, ki bi presežali določeno število stojišč. Tudi za perutnino. Kdor hoče zgraditi pitališče piščancev, ki bi bilo večje kot za 20.000 kljunov, mora dobiti posebno dovoljenje ministrstva za kmetijstvo. Pri kokoših nesnicah velja omejitev na 10.000 kljunov. Odkupna cena jajc pa je bila v začetku novembra 1 do 1,50 šilinga, na tržnici v Gradcu pa so jih prodajali po 1,80 do 2 šilinga.

Kaj torej spodbuja ali sili avstrijske kmete, da pri takih cenah redijo toliko živine? Menda ne nagajivost do države ali delavcev, češ, zdaj pa pokupite vse, kar vam nudimo. Od izgub v kmetijstvu - pri nas radi pravimo: večja proizvodnja - večja izguba! V čem je torej njihova skrivnost? Ali ne v veliki proizvodnji? Z njo si kmetje menda bolj zvečajo dohodke kot z zatevno po višji ceni.

Za primerjavo vzemimo mleko. Avstrija je trikrat manjša od Jugoslavije, tako po površini kot številu prebivalcev, v številu kmetov pa je razlika še večja, pa so lani prodali mlekarnam 2.168.000 ton mleka, vsi jugoslovanski živinorejci pa le 1.405.000 ton. Ker cene ne morejo zvišati, si želijo zvečati dohodke z večjo prirejo. Enako pri prašičih, perutnini in drugem. Povedati pa je tudi treba, da kmetijska zemlja v Avstriji ni razdrobljena tako kot pri nas.

Iz tega bi lahko sklepali, da je našim kmetom bolj potrebna ustrežnejša organizacija kmetijske proizvodnje kot še nadaljnje zvišanje odkupnih cen. To je tudi nujno za boljše življenjske razmere naših kmetov in oskrbo delavcev z živili, izkušnje pri sosedih pa kažejo, da je uresničljivo.

JOŽE PETEK

MLADI PIŠEJO

NA RAZPOTJU

Sedim in zrem skozi okno. Ne vem, kaj naj počnem. Nenadoma mi šine v glavo vprašanje, kam bom odšla po končani osnovni šoli in zakaj? Da, kam in zakaj? Mislim, da je to ena mojih najtežjih odločitev v življenju. Pa ne samo moja, ampak nas vseh. Vseh, ki hodimo v zadnji razred osnovne šole. »Ali se bom odločila pravilno?« - se vprašujem. »Ali mi potem ne bo žal?« - Marsikdo od nas se tako vprašuje. Kam? Na pedagoško gimnazijo? Zakaj? Zato, ker me veseli poklic učiteljice. Toliko zamisliti je že bilo, a sem vse zavrgla. Ko sem bila še majhna, sem si želela postati turistični vodič. Potem me je zanimal poklic fizioterapevtke. Očarana sem bila s tem poklicem, ko sem hodila v bolnico na razgibalne vaje in podobno. Gledala sem fizioterapevtke, kako so štele, kazale vaje in podobno. Ne, te želje nisem naprej uresničevala. Sedaj nameravam iti na pedagoško gimnazijo in upam, da bom pri tej odločitvi ostala. Kdo ve?

Kam in zakaj? Odločitev je res težavna. Če se odločiš narobe, te to spremlja vse življenje. Le če se odločiš prav, ti bo v življenju lepo in tudi poklic, ki si se zanj odločil, boš z veseljem opravljal. Najbrž ni malo takih, ki so se odločili narobe. Toda vedno manj jih je. Sedaj imaš celo vrsto ljudi, ki ti lahko svetujejo pri izbiri poklica. Prej teh ljudi ni bilo in vsak je bil prepričan samemu sebi. Res, da je

nam mladim, ki zdaj stojimo pred to težavno odločitvijo, vsaj malo laže kot prejšnjim generacijam.

»Osem let si imela čas za odločitev, pa se še sedaj nisi odločila, kaj bi rada postala,« bo marsikdo od vas pomislil ob tem spisu. Da, res je. Toda, ko sem bila še v nižjih razredih, o tem sploh nisem razmišljala. Sedaj pa gre zares. Vsakdo od nas si bo v trenutku, ko se bo odločil za poklic, začrtal svojo življenjsko pot. Pravilno ali ne? Kdo ve?

Upam, da bodo vsi mladi po svetu, ki se srečujejo in se še bodo srečali s to življenjsko preizkušnjo, našli svoj življenjski cilj ter uresničevali li svojo srečo v življenju.

MANCA KLEPEC, 8. a.
Prva osnovna šola, Celje

ZBIRANJE STAREGA PAPIRJA IN KOSTANJA

Vedno hujši je boj za obstanek. Ljudje si pomagamo na različne načine, da bi najboljše opravljali svoje dolžnosti. Mnogi ljudje umirajo od lakote in nečistoče, zato so po naši domovini organizirali solidarnostne akcije, da bi s tem pomagali svojim »bratom« po vseh celinah. Različne države pestijo tudi vojne, zato ljudje v velikih množicah umirajo.

Zato smo še lansko leto v vseh šolah organizirali zbira-

nje starega papirja, odpadnih steklenic in starega železa...

Na naši šoli smo se za take akcije odločili tudi na začetku letošnjega šolskega leta. Organizirali smo zbiranje starega papirja in divjega kostanja. Iz kostanja naši strokovnjaki pridobivajo zdravila. To nalogo smo učenci naše šole z veseljem sprejeli in se nanjo skrbno pripravili. Odpravili smo se v park in gozd, naše vreče pa so se napolnile, kakor bi trenil. Izkazali so se posamezniki pa tudi posamezne razredne skupnosti. Vsaka razredna skupnost, od prvega do osmega razreda, je zbrala najmanj 100 kg kostanja. Nekateri pa so to vsoto povečali na 400 kg. Seveda nismo ostali praznih rok kajti dobili smo tudi plačilo. Za kg kostanja si dobil kar 7 dinarjev. Nekoliko manj vestno smo se izkazali pri zbiranju papirja.

Tudi mi mladi lahko pomagamo in prispevamo po svojih močeh k stabilizaciji, ki je zelo pomembna za našo domovino. Zavedamo se in ponosni smo, da nam starejši zaupajo in da se lahko izkazemo.

Zavedamo se tudi, da smo s to akcijo morda rešili na tisoče življenj. Želimo si, da ne bi bilo človeka, ki bi bil praznih ust in ki ne bi imel prostora, kamor bi se zatekel v najtežjih trenutkih. Zato vsi ljudje, ki smo srečni in živimo v miru, želimo, da bi tudi tisti, ki nimajo tega, bili srečni in bi živeli enako kot mi - v miru, svobodi, v domovini, ki jo ljubimo.

MELITA ŠENDLIGER, 7. c.
Prva osnovna šola, Celje

IZLET NA RESEVNO

Bilo je hladno in megleno jutro, ko smo se zbirali pred šolo. Nemirno smo prestopali po dvorišču in čakali na odhod. Pred nami je bila dolga pot na Resevno. Končno smo bili vsi, tako da smo lahko krenili. Pot nas je še nekaj časa vodila po dolini skozi Šentjur in Hruševce. Hodili smo hitro, se umikali avtomobilom in se seveda glasno pogovarjali. Nato se je pot začela vzpenjati, naš korak pa je postal počasnejši. Tudi zgovorni nismo bili več tako. Pač pa smo opazovali naravo. Gozd je bil ves pisan, kmetje so spravljali z njiv koruzo in druge pridelke. Zelo smo se razveselili, ko nas je še pod vrhom pozdravilo toplo jesensko sonce. Na Resevni smo se najprej ustavili pri spomeniku, kjer sta pokopana partizana Cvetka Jerin in Dušan Lah. Pionirji so položili k spomeniku cvetje in prižgali svečke.

Nato smo posedli kar po tleh in pridno praznili vrečke, v katerih smo imeli malico. Na jasi smo se še nekaj časa igrali. Nabirali smo tudi kostanj. Kar prehitro nas je tovarišica opozorila, da se bo treba vrniti domov.

NATALIJA MLINARIČ, 3. d.
OŠ Franja Malgaja, Sentjur

NARAVNE IN KULTURNE ZNAMENITOSTI NAŠEGA KRAJA

Sentjur je kraj, kjer živim že od rojstva. Tu hodim v šolo, tukaj imam svoje starše in

prijatelje. Dobro ga poznam, zato vas vabim, da si ga ogledate.

Leži v Celjski kotlini. Zjutraj ga pogosto prekriva siva megla. Ko se dvigne, se pokažejo bližnji hribi, ki se bleščijo v soncu. Na zahodni strani Šentjurja leži hrib Rifnik. Izkopanine na njem nam povedo, da so tudi pri nas nekoč živeli Kelti in Iliri.

Središče Šentjurja je bil nekoč Zgornji trg, ki se danes imenuje po skladateljih Ipavcih. Ohranjena je še hiša, v kateri je živela njihova družina. Tukaj so snemali tudi televizijsko nadaljevanje o teh pomembnih močeh, ki so pripevali zares bogat delež k zakladnici slovenske glasbene umetnosti.

Če gremo proti središču Šentjurja, pridemo najprej do šole. Ta je bila zgrajena že v začetku tega stoletja. Ker pa se naš kraj razvija, je postala šola premajhna. Zato so pred štirimi leti dogradili nov del. Naša šola nosi ime po koroskem borcu Franju Malgaju, ki je bil tudi naš rojak. Pred šolo stoji spomenik v spomin žrtvam iz NOB. V bližini je kulturni dom, kjer imamo proslave in druge prireditve.

To je le skromen opis znamenitosti našega kraja. Sicer pa se Šentjur venomer spreminja. Vesel sem, da sem tu doma in upam, da bom, ko bom odrasel, tudi jaz pomagal pri graditvi in nadaljnjem razvoju našega kraja.

ANDREJ ZALAR, 5. c.
OŠ Franja Malgaja, Sentjur

NAŠ RAZRED

Naš razred ima 32 učencev. Nekega dne smo iz razreda opazovali dva zajčka Nataša je vstala in zavpila: »Zajčki!« Res sta bila zunaj dva zajčka. Jedla sta repo. Eden je bil rjav, drugi pa bel. Kar pet minut smo ju opazovali. Bilo je veselo.

TANJA ŽABKAR, 3. b.
OŠ Primoža Trubarja, Laško

MOJA SKRB ZA ČISTO OKOLJE

Za čisto okolje skrbim tako, da ne odmetavam papirja in smeti okoli sebe. Za to so postavljeni koši za odpadke. Nasadov in drugih stvari, ki so v naravi, tudi ne smem uničevati.

MARJETKA MERNIK, 2. b.
OŠ Zreče

TEKMOVANJE V KROSU

V oktobru smo imeli v Podčetrtku tekmovanje v krosu. Tekmovali so najboljši tekači vseh šol v šmarnski občini. Tekmovanje je sprva potekalo brez motenj. Nekje sredi tekmovanja pa se je neka deklica urezala z razbito steklenico. Njeno obrezano nogo je bilo kar grozno pogledati. Uboga deklica se je namreč urezala ravno na žilo in kri je zato močno tekla. Takoj je pritekla medicinska sestra. Očistila ji je rano, nato pa jo obvezala. Deklico so nato odpeljali domov.

Domov smo se vračali veseli, saj smo imeli dva občinska prvaka.

KAROLINA HOSTNIK, 6. r.
OŠ Lesično

MOZIRJE

VEČ ZA TURIZEM

Za naložbe združena sredstva

Velik je zalogaj, ki so ga uvrstili v predlog dogovora o temeljnih družbenega plana občine za naslednje srednjeročno obdobje. Tudi na turističnem področju. To je tudi znak, da dobiva ta gospodarska panoga v mozirski občini vse bolj vidno, da ne zapišemo prioriteto mesto, čeprav v dokumentu uporabljajo tudi to besedo. Sicer pa je zares skrajni čas, da porinejo turistični voz naprej. Zdajšnji zaostanek, tudi v številu nočitev (v zadnjih desetih letih so padle za okoli 50%), govori, da bo treba v prihodnje več konkretnih akcij, tudi naložb, kajti brez njih ne bo šlo. Tudi v času, ko sredstev za investicije ni veliko. Toda, ker je na dlani, da bodo te naložbe kmalu vračale denar, bi bilo škoda, če bi jih zavirali še naprej.

In prav na tem področju se kaže nova kakovost. V občini se zavedajo, da je turizem domena vsega gospodarstva, torej tudi industrije, gozdarstva, kmetijstva, trgovine, gostinstva, obrti... skratka vseh ljudi. Zato bo tudi gospodarstvo kot celota sodelovalo z združevanjem sredstev pri novih naložbah.

V predlogu dogovora ne opozarjajo samo na povečanje in izboljšavo prenočitvenih zmogljivosti, prav tako restavracijskih, marveč tudi na izboljšanje trgovine, na vključevanje novih kmetij v turistično življenje in še in še.

V naslednjih petih letih bodo na območju Logarske doline, Solčave in Luč pospeševali zlasti izletniški tu-

rizem. Tudi stacionarni. Načrtujejo ureditev camp prostora v logarski dolini in ureditev nekaterih nujnih objektov.

Na območju Ljubno-Golte-Mozirje bo dograjen rekreacijski center. V dolini načrtujejo izgradnjo več novih objektov, med njimi tudi nov hotel v Mozirju s sto posteljami. Z njim naj bi odprli vrata v dolino tudi tujemu gostu.

V Zadrečki dolini naj bi se razvijali predvsem manjši gostinski obrati, prav tako kmečki turizem itd.

Predvidevajo, da bodo v naslednjih petih letih z izgradnjo hotela v Mozirju, s postavitvijo najmanj desetih brunaric v Logarski dolini in s pomočjo kmečkega turizma dobili na novo okoli 430 novih ležišč, sicer bi pa naj za vse to in druge naložbe, tudi za camp v Logarski dolini, prav tako za Golte itd. zbrali okoli 255 milijonov dinarjev. Seveda pa pri tem računajo, da bodo za nadaljnjo izgradnjo Golt dobili sredstva tudi iz regijskih virov.

M. BOŽIČ

Člani izvršnega sveta celjske občinske skupščine bodo razpravljali tudi o turizmu v občini. Pismeno poročilo o stanju, uspehih in problemih pa sta za sejo skupaj pripravili Poslovna skupnost za turizem ter Celjska turistična zveza.

Poročilo je razgrnilo nekaj zanimivih podatkov, ki so posegli tudi v

CELJE: IZVRŠNI SVET O TURIZMU

leta pred drugo svetovno vojno. Sicer pa je tudi razprava potrdila, da gre za turizem, ki ima v mestu ob Savinji dolgoletno tradicijo, prav tako v občini.

Tu seveda prednjači Dobrna, kjer segajo začetki zdaviliškega turizma v 1542. leto. V Celju pa se je začelo turistično življenje 1858. leta, ko je začel nastajati mestni park, medtem je bilo olepševalno društvo, predhodnik današnjega turističnega, ustanovljeno 1871. leta.

MB

SREČANJE V KUHINJI!

MAMI DAJE PREDNOST

Boris Mavec je vodja kuhinje »Pri mostu«

Borisa je delo v kuhinji zamikalo že kot otroka. Mama je spoznala to njegovo nagnjenost in ga še bolj spodbujala. In ko je odrasel, je večkrat opravil zadnja dela in pripravil kosilo za vso družino.

Zato ni naključje, če se je po končanem obveznem šolanju odpravil v celjsko gostinstvo šolo in se vpisal med kuharje. Tri leta šolanja in dela, tri leta novih spoznanj, da je tudi delo kuharja pomembno, lepo, zanimivo...

Kot kvalificirani kuhar je Boris Mavec, doma iz Celja, najprej krenil v Portorož in delal tri leta v kuhinjah najbolj znanih hotelov. Znova korak naprej, nove izkušnje, novi pogledi. Kuhinja ga je osvajala vse bolj in tako se je 1976. leta vpisal na Zvezni center za napredek gostinstva v Opatiji in si po dveh semestrih šolanja pridobil naziv visokokvalificiranega kuharja.

Seveda med tem še vojaški rok in potem pot domov, v Celje. Nekaj časa je delal v kuhinji Majolke, od avgusta 1978. leta pa je vodja kuhinje v restavraciji Pri mostu.

»Vodim ekipo desetih ljudi. Moja skrb je predvsem organizacija dela, sestavljanje jedilnikov, potem še posebna naročila... Dela dovolj, nikoli ga ne zmanjka...«

»Ali doma tudi kuhate?«
»Ne, ta skrb je prepuščena mami, sicer pa se doma udeležujem le tedaj, kadar gre za posebne dogodke.«

Boris ima 26 let. Tudi žena dela v istem kolektivu, samo ne v kuhinji, marveč kot na-

takarica. Doma pa je majhna hčerka, na katero pazi stara mama. Zlate stare mame!

Pred kratkim je bil Boris tudi v Titovem Velesu. Tam je v motelu Lozar pripravil slovenska jedila, da bi tako ob predstavitvi Celja, tudi na kulturnem in drugih področjih, opozoril na slovensko kuhinjo.

»Delo je bilo zanimivo, tudi zaradi izrednega sprejema, ki smo ga bili deležni. Uspeli smo v vsem, saj nam je hitro zmanjkalo materiala, ki smo ga tudi prinesli iz Celja. Največje zanimanje je bilo za gobe, prekajene krače, pečenice, za razne juhe in kaj bi še pravil. Enkratno!«

»Učila vas je mama, zdaj ste visokokvalificiran kuhar. Kdo je zdaj boljši v kuhinji, vi ali mama?«

»Mami dajem še vedno prednost!«

M. BOŽIČ

KAJ JE TURISTIČNA TAKSA?

Ni naključje, če so na zadnji plenarni seji Celjske turistične zveze veliko razpravljali tudi o turistični taksi, ki je že nekaj let kamen spotike, saj se turistični delavci in organizacije ne morejo strinjati, da gre ta denar tudi za krpanje občinskih proračunov, ne pa v namene, za katere se zbira.

Očitno bo zdaj, zlasti po zaslugi Turistične zveze Slovenije, konec dilem, kaj je turistična taksa in kdo naj dobi ta denar. Gre za dejstvo, da turistična taksa ni davek na bivanje gostov v določenem kraju, marveč le prispevek za storitve, ki jih turisti dobivajo, pa jih ni mogoče zaračunati posebej. Zato bo v Sloveniji sklenjen poseben dogovor o koriščenju turistične takse in njenem vračanju v turistično dejavnost.

Gre za pomembno odločitev in za korak, ki bo odpravil veliko negotovanje, ki je vladalo povsod tam, kjer so občine doslej zadrževale ta denar in ga uporabljale za druge namene, ne pa turistične.

MB

emona hoteli ljubljana

hotel evropa celje

titov trg 4

hotel - 189 ležišč

restavracija - od 7.-24. ure - prijetna

glasbena spremljava

bistro - od 6.-22. ure

vsem poslovnim sodelavcem
in občanom iskreno čestitamo
za dan republike

★★ 29. NOVEMBER

Ljubljanska banka Splošna banka Celje

ZREČE, NAJLEPŠI TURISTIČNI KRAJ

HOTEL PLANJA NA ROGLI VABI

Turistična zveza Slovenije je letos izvedla široko tekmovanje med turističnimi kraji v počastitev 75-letnice. Zaključek tekmovanja, ki je zajelo 220 turističnih krajev pod določenimi kriteriji, je bil, da sta najlepša kraja ZREČE in LUČE, za kar gre zasluga posameznikom in organizacijam, v prvi vrsti UNIORJU, ki si prizadeva, da bi bil turizem v Zrečah in tudi na Rogli čim boljši, kvalitetnejši in da bi opravljal vse funkcije, ki jih po svojem značaju mora opravljati. Gre tudi za zdravstvene, kulturne, vzgojno-izobraževalne in rekreacijske objekte.

Naj ob tej priložnosti omenimo, da bo v Zrečah v prihodnjem letu gotov stadion ter trim steza, predvidevajo pa tudi gradnjo tenis igrišča – skratka vrsta športnih objektov, ki bodo še bolj

zaokrožili zreško turistično ponudbo.

Za praznik republike pa

UNIOR

bo otvoritev novega hotela na ROGLI – PLANJA v vrednosti 15 starih mili-

jard in 29. novembra bo že možen obisk v hotelu Planja, sončenje na čistem gorskem zraku in morda tudi smuka.

Sedaj še nekaj besed o novem hotelu in o novi cestni povezavi na Roglo. Le-ta je 7 kilometrov krajša, srednji del poti je na novo urejen in razširjen, zadnji del poti pa poteka po novi trasi in vzpon je dosti blažji kot v spodnjem delu. Skupaj meri

torej cesta na Roglo iz Zreč 16,3 kilometra. Nov hotel Planja, na vi-

šini 1500 metrov, ima:

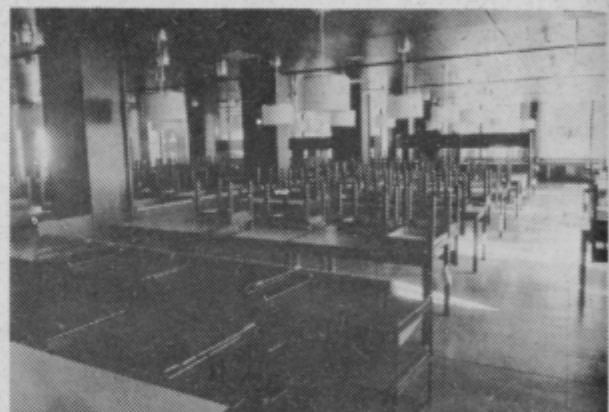
- 100 ležišč
- okoli 450 sedežev
- 2 samopostrežni liniji s kapaciteto 1000 obrokov na uro
- bazen 15x5 metrov
- sauni s tuši
- trim sobo
- 1 večjo dnevno sobo za goste.

Do novega leta bo predvidoma prilagojena in restavrirana kočica, kjer bo dodatnih 30 ležišč.

In kako je s smučanjem? Na Rogli so zlasti pripravljene proge in tako so že pripravljene 3 pentlje tekaških prog. Njihove dolžine so: 35 km, 7 km in 11 km.

Vlečnice na Rogli sprejmejo sedaj okoli 3000 smučarjev na uro. Torej ne bo več čakanja v vrsti.

Za konec še vabilo na Roglo in v nov hotel Planja ter prijetno smuko vam želimo.

aero

TOZD GRAFIKA

TESNO SODELOVANJE Z DRUGIMI

Razvoj grafične industrije bo imel v celjski občini v obdobju 1981-1985 prioritetni položaj. Najpomembnejšo vlogo v razvoju grafične industrije pa ima Aero - TOZD Grafika, ki načrtuje za prihodnjih pet let investicijsko naložbo v vrednosti okrog milijardo dinarjev. Z uresničitvijo te naložbe bo omogočena proizvodnja te TOZD na eni lokaciji, možna bo proizvodnja vseh vrst obrazcev in dokumentacije, ki jo potrebuje današnji informacijski sistem, omogočena bo tudi tiskarska obdelava na skoraj vse načine.

Realizacija investicije (izvajali jo bodo v fazah) bo povečala proizvodnjo letno za 13 odstotkov, medtem ko se bo zaposlenost povečevala po 3,5-odstotni stopnji.

V skladu s cilji in nalogami novega srednjeročnega načrta predvideva ta TOZD letno rast izvoza po 23,5-odstotni stopnji, tako da bi konec leta 1985 dosegel vrednost 114 milijonov dinarjev. Uvozili bi največ opreme, medtem ko bo uvoz surovin in reprodukcijskega materiala manjši.

Z uresničitvijo planirane proizvodnje bi TOZD v petletnem obdobju podvojila celotni prihodek in dohodek, medtem ko bi bruto akumulacija po predvidevanjih znašala 199 milijonov dinarjev. Leta pa bo v pretežni meri namenjena za odplačilo obveznosti od kreditov in za enostavno reprodukcijo.

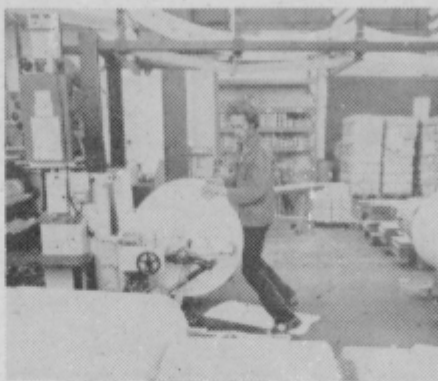
TOZD Grafika je že v tem srednjeročnem obdobju tesno sodelovala s tiskar-

nami po Sloveniji in v drugih republikah. To sodelovanje nameravamo še okrepiti z dohodkovnim povezovanjem in s samoupravnim sporazumevanjem.

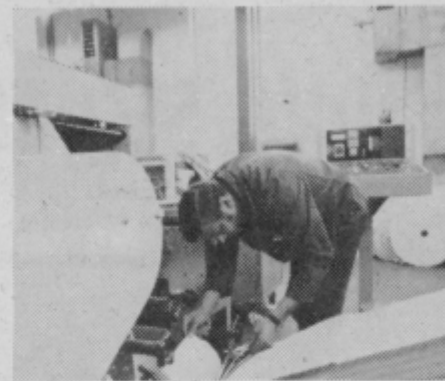
Trenutni proizvodni program Aero - TOZD Grafika je zelo širok in lahko trdimo, da praktično ni grafičnega izdelka, ki ga v tej ali drugačni tehniki ne bi mogli izvršiti. Naš proizvodni program obsega tri osnovne skupine.

Široka paleta obrazcev za vse tehnike in načine obdelave.

Sodobna oprema omogoča izdelavo obrazcev v večbarvnem tisku, po želji vroče karboniziranje, nevtraliziranje po-

Namestitev novega zvitka papirja ter tiskanje neskončnih obrazcev

trebnih površin, številjenje s kontrolo, različnimi perforacijami in programiranim lepljenjem.

Med številnimi obrazci za ročno obdelavo omenimo čeke, nakaznice, račune, dobavnice, prevzemnice v listih, sotih, blokih v enojniku ali kopijah.

Za računalniško obdelavo pa izdelujemo praktično vse vrste obrazcev, ki jih sodobno računalništvo zahteva, vključno z najnovejšimi dosežki, kot so data mailer obrazci in obrazci za optične čitalce. Obrazce tiskamo večbarvno v standardni izvedbi ali pa posebnem naročilu. Lahko so v zloženkah, zvitkih ali v polah.

Samolepilne etikete za sodobno in racionalno poslovanje v industriji, trgovini, zdravstvu, zaščiti, transportu, šoli in kot pripomoček v gospodinjstvu ali kot dekorativni element.

Izdelujemo netiskane etikete v rolah in polah na različnih materialih, za ročno ali strojno nanašanje s posebnimi etiketirnimi aparati.

Tiskamo jih v vseh tehnikah tiska v večbarvnem tisku.

Termolepilne in obesne etikete so namenjene predvsem živilski in konfekcijski industriji.

Sodobna opremljenost tiskarne omogoča kvalitetno izdelavo turističnih in komercialnih večbarvnih prospektov in katalogov, za katere pripravljamo tudi oblikovne rešitve.

Tiskamo leposlovne, šolske in tehnične knjige.

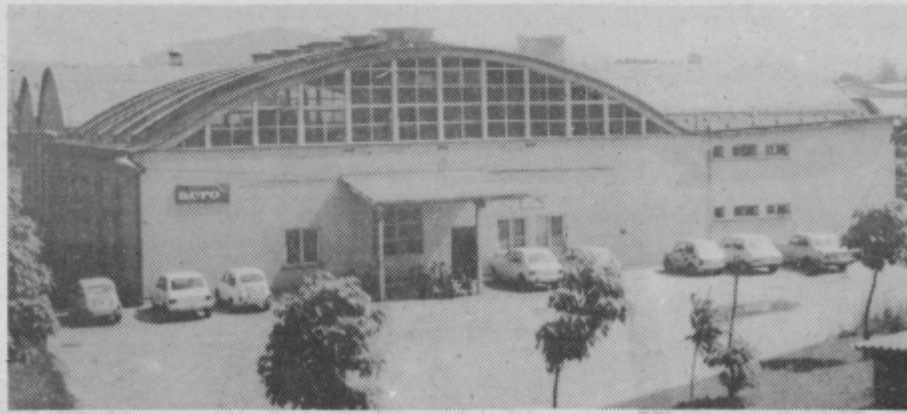
Na področju časopisnega tiska pa razna tovarniška glasila.

Izdelujemo hranilne knjižice, letalske vozovnice in etikete za signiranje prtljage.

Za športno napoved in loto tiskamo stavne lističe, za ekspresno loterijo pa srečke, ki so zaradi varnosti igre izdelane v posebnih pogojih.

Za potrebe prehranske industrije in trgovine izdelujemo večbarvne potiskane papirje za zavijanje.

Seveda, to ni vse in hiter razvoj, posebno pa nova naložba, bosta pospešila kvalitetno rast TOZD Grafika.

Obrat »Neskončni tisk«

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA **TEKO** P.O. 63000 CELJE, GUBČEVA 2

V Veleblagovnici **T** smo pripravljene na jesen in zimo. Z nakupom pri nas - si prihranite čas!

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO POTOVANJE

36

PRIČEVANJE

Nekega dne sem šla neki svoji znanici za pričo. Za kaj je šlo, se ne spominjam več. Vem le, da sem molče prisostvovala mnogim srečanjem s sodniki. Za to sem dobila pet dolarjev, moja znanica pa mi je vrhu tega še ponudila, da mi posodi denar za vožnjo na Japonsko, za kar sem ji še danes hvaležna. Za Japonsko sem imela že od doma priporočila, prepričana pa sem bila, da bom z znanjem jezikov toliko zaslužila, da se bom preživljala. Iz San Francisca se smeš peljati na Havaje samo z ameriškiimi ladjami, s Havajev na Japonsko pa samo z japonskimi - taka je določba, ki bogati ladijske družbe, potnike pa osiromaši.

Spet sem vzela najcenejši vozni listek - in to za vzhodnjaki parnik, ki je imel štiri razrede: prvega, drugega, srednjega in tretjega. Samo po sebi se razume, da sem se z izposojenim denarjem peljala v tretjem razredu.

Najbrž sem bila zaradi dveletnega pomanjkanja, skrbi, strahot in težkega študija, ki sem se z njim poleg zaslužkar-skega dela ukvarjala, zelo izčrpana - še nikoli mi namreč ni bilo tako težko pri duši, ko sem se spuščala v spodnje ladijske prostore, kot tokrat. Že samo duh po gnilobi, žarkem olju, izbljuvkah, ki so jih izbruhali ljudje z morskoboleznijo, in znoj človeških teles, ki ti je zavel nasproti, je bil strašen. Nad odprtino, ki je vodila v ladijske globine, bi morali zapisati tele besede:

»Vi, ki vstopate, pustite zunaj vsako upanje!«
Preden sem stopila v kabino, sem pustila svoje upanje zunaj. V trikotni kabini so bila ležišča - bila so tri ali štiri - toda nobene odeje, nobene rjuhe, nobene blazine, nič, razen golih desk. Na pol nora ženska nedoločljive rase je neprestano tekala v kabino in iz nje. Služabnik, ki ni znal

niti besedice angleško, je prinesel v oškrbani skodelici brez ročajev zelen čaj. Začela sem jokati.

Honoluluški prijatelji so bili zelo ljubeznivi. Kljub mojemu upiranju so me vtaknili v obleke z moderno linijo, in mi potisnili na glavo s fantovsko pričesko krščanski klubuk - vsaj prepričani so bili, da je tak - in me ovesili z lejji, da sem bila videti kot potujoča cvetlična kraljica. Cvetlične vence, ki jim pravijo lei, dajejo vsem, ki odhajajo. Izdelani so deloma iz dišečih rož, deloma iz svile ali zvitega krep papirja, deloma iz rdečih fižolov, ki prinašajo srečo. Zdjaj sem kot zlomljena cvetka v vsej krasoti sedela na postelji, ki ni imela drugega kot trde deske, in z rokami objemala eriko.

Deske vsaj nje niso tiščale.

Precej časa je poteklo, preden so me poklicali k večerji. Sedela sem čisto sama pri majhni leseni mizici. Vame sta zasanjana in brez veselja strmela dva nezabeljena krompirja, vodeno zelje pa je s svojim sumljivim vonjem pomnoževalo vonjave, ki so bile okoli njega. Vzdolž stene so se odpirala vrata v kabino za ladijsko moštvo, v jedilno shrambo in umivalnico, nasproti mene pa je bil, opremljen z ladijskim znakom, ki je predstavljal sidro, na pol odprt hudo važen, ne pa tudi zelo okusen prostor, in se mi režal.

Zaradi japonskega pojmovanja odnosov med spoloma so me ločili od moških potnikov - bili so trije - in ko sem videla njihove žalostne, nedostopne obraze, sem jim bila za to hvaležna. Jesti v tako zatohlem ladijskem hodniku v ponosni samoti nepredelano sočivje s kosom usmrajene mesa ni bilo prav nič privlačno, in vse, kar sem bila storila, je bilo, da sem odšla na krov in tam v nekem kotu jokala naprej.

»Ste bolni?« me je nenadoma vprašal mornariški častnik in se sklonil nadme.

»Ne, hvala!« sem odgovorila in poskušala biti videti zadovoljna in pogumna.

»Ste iz prvega?« me je spet vprašal, ker so ga najbrž premetili nova obleka in lepi venci in morebiti tudi tisto, kar je pričelo o moji duhovni pripadnosti določenemu razredu. Tedaj sem mu seveda povedala, da potujem v tretjem.

Častnik je odšel, jaz pa sem sedela na robu lopute na krovu in premišljevala o tem, kako čednost - ki jo v leposlovnih knjigah in v cerkvi v nedeljo med enajsto in dvajseto tako povzdigujejo - v praktičnem življenju, tako je bilo vsaj videti, nima prav nobene cene, kajti če bi bila sprejela vse ponujene svilene nogavice za moje kolenske podaljške, bi zdaj sedela v prvem. Tako pa sem - odeta v čednost in solze - sedela na preprišnem krovu za izvržke človeške družbe. Pri tem pa bi bila prav rada stavila, da sem se bila več naučila, kot vsi Janezi, ki so nad mano ob

glasbi meli s čeljustmi. Njim ni bilo treba jesti z pogledom na določeni kraj.

Kot sem že omenila, na morju sem bila komunistka. Nenadoma se me je spet dotaknil neki glas (Japonci se človeka, vsa čast jim, ne dotikajo telesno) in neki mornar mi je skrivnostno pomignil, naj mu sledim. Stopila sem v ladijske globine in prekrizarila vso ladijsko notranjščino; že se mi je začelo vrteti v glavi, ko so se odprla neka vrata in se je odgrnila neka zavesa, - in znašla sem se v zelo čedni, čisto prazni kabini iz zgoraj, na najboljši postelji z odejo, rjuhama, blazino in tako naprej - je čepela moja erika!!!

Premestili so me v srednji razred.

Tedaj sem vedela, kar sem si neprestano mislila - da so Japonci dobri.

PET MOLČEČNEŽEV

V srednjem razredu je bilo samo nekaj Japonk z majhnimi otroki, ki so imele enega otroka na hrbtu, drugega na prsni, ter pet moških, po rodu Slovanov, ki so bili videti, vsaj kar zadeva molk, kot da pripadajo trapistovskemu redu. Dan za dnem smo sedeli za isto mizo in jedli krompir in riže, ko se že rahlo zaudarjale; pozdravljali smo se po rusko, sicer pa smo v vseh živih in mrtvih jezikih trdovratno molčali. Splezala sem v posteljo k svoji eriki in med vso neudobno vožnjo ležala zdaj na hrbtu, zdaj na trebuhu. Kolikor je bilo mogoče, sem preučevala življenje na ladji in se potapljala v filozofska razmišljanja, ki sem jih prekinjala s praktičnimi poskusi; s temi sem želela razvozlati, zakaj ima benjo ali »samotni kraj« štirikotno luknjo (in zakaj ne okrogle?) in zakaj je pritrjena na eno od stranic nekoliko navznoter ukrivljena porcelanasta deska. Ker moških o tem nisem mogla kar tako vprašati, obiskovalcev pa si ne ogledati, te skrivnosti Japonske nisem mogla razkriti, šele tam so mi veliko pozneje povedali, da je ta neudobna naprava namenjena za oporo kolenom.

Nekaj dni pred prihodom na Japonsko je prišel k meni eden od petih molčečnežev in v meni porušil vero v njegovo trapistovstvo s prošnjo, naj mu prevedem ljubezensko pismo iz hrvaščine v nemščino. Hrvaščine nisem obvladala, slovenščino pa tudi pomanjkljivo, ker nisem poznala modernejših izrazov, kljub temu pa mi je znanje slovensščine pomagalo, da sem dojela smisel in - hvala bogu, vsa ljubezenska pisma so napisana po istem kopitu. Pri tem sem izvedela, da sva krajana.

Na tej vožnji sem izgubila en dan življenja, zaspala sem v petek, zbudila pa sem se v nedeljo. Toda nisem spala osemindeset ur, marveč smo prekoračili sto osemdeseto stopinjo.

NOVA DELOVNA ZMAGA V KOVINOTEHNI

NOVA SKLADIŠČA - POGOJ ZA BOLJŠE DELO

20.000 m² sodobno opremljenega skladiščnega prostora na Zgornji Hudinji v Celju

Delovna organizacija Kovinotehna je končno dočakala velik in pomemben dan, ko se bo iz več kot 170 let starih skladiščnih prostorov ob Mariborski cesti končno lahko preselila v nove, sodobne in moderne skladiščne prostore na Zgornjo Hudinjo v Celju. Novi skladiščni prostori pomenijo veliko delovno zmago kolektiva, ki si prizadeva, da bi z boljšo opremljenostjo in založenostjo nudil kupcu vse možnosti zadovoljstva. Žal je to v starih prostorih bilo onemogočeno pa tudi delavci so delali v obupno težkih pogojih. Ni bilo več možnosti za razvoj, vse skupaj so reševali s sprotno improvizacijo. Zdaj tega ne bo več in z novimi skladiščnimi prostori bodo dane vse možnosti za resnično sodobno in učinkovito poslovanje.

Večnamensko skladišče na Zgornji Hudinji v Celju bo imelo dva glavna dela:

ZAPRTO SKLADIŠČE IN POKRITO SKLADIŠČE!

Kaj vse bo v zaprtem skladišču?

Objekt je zasnovan v dveh etažah tlorisnih izmer 120 krat 60 metrov. Svetla višina pritličja je 4,65 metra, nadstropja pa štiri metre. V južnem delu skladišča so prostori namenjeni maloprodaji (razstavni prostor in skladišča) v skupni površini 800 kvadratnih metrov in skladišče lepil oziroma papirja v površini 200 kvadratnih metrov. Na vzhodni strani objekta je splelan industrijski tir, ostala tla pa so dvignjena za 1,10 metra (rampe za tovornjake). V sredini vsake polovice skladišča je tovarno dvigalo nosilnosti 3500 kiloponda in stopnišče v sklopu katerega so pomožni prostori za zaposlene in sanitarije. V podkletnem delu skladišča je zaklonišče za 200 oseb. Raster stebrov je v pritličju deset krat deset metrov. Objekt je izveden pod armirano betonsko konstrukcijo, fasada in

streha pa je montažna konstrukcija OGP Gradis.

Kaj bo v pokritem skladišču?

Locirano je vzdolž južne stene zaprtega skladišča in je zasnovano v dveh etažah tlorisne površine 40 krat 60 metrov, svetlih višin tri metre. Pritlični del je delno zaprt, etaža pa v celoti z montažno konstrukcijo OGP Gradis. Raster stebrov je v pritličju osem krat deset metrov, v nadstropju pa osem krat dvajset metrov. Na vzhodni strani hale poteka industrijski tir, ob katerem je lociran zaprt prostor za embalažo oziroma slamo. Na zahodni strani objekta je vhod v prodajo diskontnega centra s pripadajočimi pomožnimi prostori in kotlovnica. V sredini hale je dvoje stopnišče za dostop v etažo, za vertikalni transport pa služita dve odprtini v stropu. Vsi stropovi so dimenzionirani na nosilnost 2500 kilopondov na kvadratni meter.

DELOVNA ZMAGA OB NAJVEČJEM PRAZNIKU

Praznovanje Dneva republike in 30. obletnice samoupravljanja bodo delavci delovne organizacije KOVINOTEHNA združili z novo delovno zmago. V uporabo bodo predali novo večnamensko skladišče v okviru kompleksa na Hudinji, s katerim bodo pridobili približno 20.000 kvadratnih metrov opremljenega skladiščnega prostora.

Svečana otvoritev bo jutri, v petek, 28. novembra 1980 ob 11. uri. Zbor gostov bo ob 10.30 uri pred poslovno zgradbo na Mariborski cesti 7, v Celju.

Projekte za skladišča je izdelal INŽENIRSKI BIRO »ELEKTROPROJEKT« IBE Ljubljana. Dela so bila oddana na podlagi natečaja in sicer:

GIP GRADIS Poslovna enota Celje je prevzel izvajanje gradbeno-obrtniških del,

GIP GRADIS Obrat gradbenih polizdelkov Ljubljana je izdelal montažno konstrukcijo in montažo le-te,

CESTNO PODJETJE Celje pa je prevzelo izgradnjo spodnjega ustroja za industrijski tir in zunanjo ureditev ter

ŽTP TOZD Sekcija za vzdrževanje proge Celje pa izgradnjo industrijskega tira.

S pripravljanimi deli na gradbišču so začeli marca leta 1979, gradbeno dovoljenje pa je bilo izdano 7. junija istega leta. Takrat je bila podpisana gradbena pogodba, zaključen finančni krog za izgradnjo prve faze skladišč in definitiven začetek gradnje.

Večnamenska skladišča zajemajo naslednje objekte: skladiščna hala v izmeri 14.400 kvadratnih metrov, pokrito skladišče v izmeri 4800 kvadratnih metrov, torej 19.200 kvadratnih metrov skladiščnih površin,

zaklonišče za 200 oseb, industrijski tir dolžine okoli enega kilometra in zunanja ureditev.

Predračunska vrednost celotne investicije vključno z opremo in prispevki je znašala 226,9 milijonov.

Prva faza je obsegala pripravljala dela, grad-

beno obrtna dela in najnujnejšo vgrajeno Opremo v skupni vrednosti 169.906.012 din ali 75 odstotkov celotne investicije.

Druga faza pa zajema odkup dodatnega potrebne zemljišča za industrijski tir, izgradnjo industrijskega tira, najnujnejšo opremo in zunanjo ureditev potrebnih površin za normalno poslovanje skladišč. Vrednost teh del znaša 56.950.520 din.

Sredstva združujeta na podlagi posebnega sporazuma tozda Kovinotehne Skladišče in Veleprodaja in sicer po načelu, da angažira vsa prosta sredstva najprej skladišče, prevzema kredite do kreditne sposobnosti, razlike pa pokrije tozda Veleprodaja.

UČINKI INVESTICIJE

Z izgradnjo večnamenskih skladišč bo omogočeno KOVINOTEHNI sodobnejše skladiščenje in koncentracija skladiščnih kapacitet na enem prostoru. Hkrati bo zagotovljen partnerjem KOVINOTEHNE v prvi vrsti združevalcem sredstev servis skladiščenja in nemotena pretoka repromateriala in gotovih izdelkov za te.

V okviru teh skladišč bo na razpolago tozda Tehnična trgovina, to je njihovi maloprodaji, okoli 800 kvadratnih metrov prodajnih površin za tako imenovano diskontno prodajo. Z ureditvijo teh prostorov bo izboljšana ponudba blaga potrošniku z široke palete proizvodov iz programa celotne KOVINOTEHNE. V diskontnem oddelku se bodo prodajale predvsem večje količine, zlasti »vse za gradnjo« po nižjih cenah kot so detajlistične.

S to izgradnjo bo omogočeno učinkovitejšo pripravljanje blaga za odpremo oziroma dobavo kupcem in prevzem od dobaviteljev.

Poleg sodobnejše manipulacije z blagom bodo postopoma opustili skladišča na sedanjem kompleksu »Kuriva«, s čimer bo dana možnost za postopno realizacijo zazidave mestnega jedra »srce«.

Del novih skladiščnih prostorov Kovinotehne na Zgornji Hudinji v Celju med gradnjo.

Gozdno
gospodarstvo
Celje

Gozdno gospodarstvo s svojimi TOZD: Boč, Gozdnik, Pohorje, Preske, Gradnja in mehanizacija, Trgovina z lesom; Temeljnim organizacijami kooperantov (TOK): Celje, Laško, Slovenske Konjice, Kozjansko, Vranksko-Zalec, Šentjur; in DSSS

iskreno čestitata ob dnevu republike.

NEPRIPRAVLJENI VOZNIKI

Med priprave avtomobilov na zimske razmere sodi tudi zamenjava letnih gum. Iztušnje sneženje je mnoge avtomobiliste zateklo nepripravljene, zato je bilo prazni na cestah mnogo zastojev. Vulkanizer Jože Medved iz Šempetra je to nepripravljenost močno občutil v svoji delavnici. Kar vsi naenkrat bi radi zamenjali gume. Ševeda so morali počakati, saj Jože kljub temu, da je znan kot strokovnjak na svojem področju, vsem naenkrat ni mogel ustreči.

Vsekakor bi bilo morda manj slabe volje in jeze na cestah in v delavnicah, če bi na bližajočo se zimo vozniki pomislili pravočasno.

T. TAVČAR

Za ilustracijo k zapisu ob 60 letnici NK Kladiivar smo izbrali sliko, kjer je ekipa, ki je dosegla največji uspeh - uvrstitev v II. zvezno ligo po zmagi na Glaziji nad Karlovcem 2:1. Takrat se je na stadionu zbralo rekordno število gledalcev - 8000! Od leve proti desni: Marinček, Bauman, Ferme, Čoklič, Letner, Binkovski, Devčić, Hribernik, Kokotec, Perc, Perpar, Vodeb in Cafuta. Do vstopa v II. zvezno ligo sta moštvo trenirala v jesenskem delu Radko Dobrajc in spomladanskem Branko Paviša.

1. SSK CELJE - NK KLADIVAR

ČAROBNI NOGOMET

„Hej, bratje čili, židane volje...“

V nedeljo, 16. novembra 1980 so društveni delavci NK Kladiivar na Glaziji pripravili proslavo, ki bi morala biti vsaj že dobro leto prej. „Prej zato, ker rojstvo celjskega nogometa sega v leto 1919, ko so napredni Slovenci 24. aprila 1919 ustanovili I. slovenski sport klub Celje, ki je ob trdni slovenski upravi združeval vse zavedne slovenske sportnike.“ (Karl Jug: Sestdeset let nogometnega društva v Celju, spominska brošura, stran 9)

Torej je celjsko nogometno društvo ob praznovanju stelo že več kot 61 križev, kar pa sploh ni bistveno. Skromna proslava (morda je bila prav zaradi tega učinkovita?) je minila z nogometno tekmo med ljubljansko Olimpijo in celjskim Kladiivarjem ter srečanjem nekdanjih in sedanjih nogometašev in nogometnih ter drugih delavcev v dvoranji Tehničnega centra.

Cepprav smo o NK Kladiivar poročali v besedi in sliki že v prejšnji številki Novega tednika pa je prav, da nekaj dorečemo tudi tokrat iz priložnostno izdane obletniške brošure, za katero je s pomočjo sodelavcev zbral in uredil gradivo bivši Kladiivarjev nogometaš, zdaj delavec celjskega Aeru, Rudi Skedelj, pomagali pa so mu meter Jože Koželj, knjigotiskar Polde Starovasnik, klišar Slavko Kos, korektor Tisa Stor in lektorica Marjana Zupančič.

Uvod je prispeval **MARJAN PRELEC**, direktor GIP Ingrad Celje, ki je bil pokrovitelj Kladiivarjeve proslave in med drugim zapisal:

„Obdobje šestdesetih let organiziranega igranja tako množičnega in priljubljenega športa kot je nogomet, je lep in pomemben jubilej. Vsi v Celju čutimo ob tem praznovanju globoko spoštovanje, saj so pri nas redke športne panoge, ki se ponajso s tako visokim jubilejem... Tudi v delovnih organizacijah na širšem območju Celja je ta igra z žogo zelo priljubljena.“

Brskamo po jubilejni brošuri in izbiramo najzanimivejše podatke:

● 1. SKK Celje je v tekmovalnih sezonah 1921/22 do 1923/24, 25/26 do 30/31 tekmoval v I. celjski skupini ter v letih 23/24, 25/26, 28/29 in 29/30 zasedel tudi prvo mesto. V ostalih letih tekmo-

vanja je bil na drugem oz. tretjem mestu.

● Klub je vse do ustanovitve uporabljal igrišče Glazija. To igrišče je prvotno do leta 1923 imelo lego »jug-sever«, tako da je en gol stal ob Ljubljanski cesti, drugi ob bolnišnici. Za golom ob Ljubljanski cesti je bila postavljena visoka lesena ograja, tako da žoge prevečkrat niso letele na Ljubljansko cesto. Okrog igrišča so bile njive. Ob igrišču ni bilo slačilnic, le ob severni strani proti novi šoli je stala majhna lesena baraka, kjer so se ponavadi nogometaši preblekli. Ob slabem vremenu so se vsi do domačinov do gostov preoblečali v bivšem »Batičevem kopališču« ob Ipvčevci ulici.

● Prvi predsednik 1. SSK Celje je bil bančni uradnik Oskar Černelc; njegovi nasledniki pa dr. Milko Hrašovec, lesni trgovec Jože Borlak, trgovec Božidar Ravnikar...

Po vojni so se športniki zbrali že 16. junija 1945 in ustanovili društvo »Celje«, v katerem je bilo več športnih panog in iger, med njimi tudi nogomet. Novemu društvu je predsedoval Janko Wagner. Z reorganizacijo društev v celjski občini pa je že jeseni leta 1947 bilo ustanovljeno enotno sindikalno fizkulturno društvo Kladiivar, katerega prvi predsednik je bil Andrej Svetek. Društvo se je leta 1948 preimenovalo v SSD Kladiivar Celje in je to ime z novim nazivom NK Kladiivar ohranilo do danes.

Nekaj podatkov o igralcih:

Takoj po ustanovitvi kluba so za 1. SSK Celje igrali: Božič, Cizelj, Čančar, Erhartič, Hinkl, Krušnik, Kveder, Mahkovec, Ogrizek, Polakovič, Šotl, Šribar, Vrečko, Wagner.

V letih od 1924 pa vse do vojne 1941 so igrali: Polde Ahtik, Radko Dobrajc, Alfred Flis, Karel Gerdina, Ivan Gobec, ing. Anatolij Goričan, Rudi Goršek, Jože Koprivšek, Franjo Kunej, Stane Mikuš, Anton Novak, Anton Omerza, Lado Pavšar, Mirko Presinger, Riko Presinger, Herman Slamič, Čedo Stojanovič, Miloš Škerl, Avgust Špat, Božo Trufunovič, Alojz Volkar, Janko Wagner, Viljem Koren, Sandi Krajnc, Jože Lavrinc, Karel Polutnik.

Zvesti klubu so ostali naslednji preminuli igralci in športni delavci: Viktor

Brunšek, Erik Flak, Franjo Gobec, Zdravko Gobec, Franc Hilinger, Ruda Jedretič, Karel-Jokl Koprivšek, Mirko Krempuš, Franjo Krivec, Dimitar Marić, Polde Opravš, Mirko Pfeifer, Dolfe Presinger, Ferdo Skok (sicer odličan atlet!), Franc Suholežnik, Ludvik Suholežnik, Jože Veble, Franjo Zupanc, Drago Žabkar, Tone Koren, Tone Lah, Maks Stern, Jure Tofant, Franto Natek, Vladimir Mikuš.

V povojnem obdobju so na Glaziji igrali in želi lepe uspehe: Albin Bernard, Jože Čoh, Vili Cater, Jože Zidar, Mirko Firm, brata Tomšič, Milan Florenini, Franc Posinek, Vili Belcer, Vojin Božič, Karel Polutnik, Jože Pavlič, Ivan Mauar, Petelinek, Branko Stamejčić, Slavko Marinček, Cveto Mahkovec, Janko Cencen, Veličkovič, Franc Bencik.

Sledila je generacija mladine, ki je največji dosežek celjskega nogometa dosegla v sezoni 1963/64 z vstopom v II. zvezno nogometno ligo: Ivan Bauman, Lado Gobec, Jože Brežnik, Marjan Leban, Marjan Goleš, Anton Vodeb, Polde in Edo Coklič, Rudi Škedelj, Božo Perpar, bratje Kvartič, Rihard Rojnik, Ivan Pikel, Anton Perc, Ivan Hribernik, Jože Kokotec, Štefan Štor, Marjan Radič, Rajko Sildelfeld, Puba Šega, Ivan Virant, brata Cafuta, brata Zajc, Ivan Lipovšek, Vili in Erik Golob, Stanko Glasenčnik, Miro Telič, Ivan in Rihard Rataj, Oto in Laci Kujan, Peter Held, Valter Leben, Lojze Kovačič, Karel Vrnunč, Rado Šarlah, Valter Čretnik, Ignac Dvornik, Božidar Kotnik, Boris Binkovski, Zlatan Vesič, Marko Hočevar, Drago Devčić, Janko Ferme, Mirko Krajnc, Pleterški, Marjan Snedič, Muršič, Skale, Vlado Zupanc, Ernest Letner, Edvard Dobrajc, Piko Koren, Roman Seničar, Mičo Januš, Rudi Franc, Jasmijn Priganica, Franc in Vili Reberšak, Ivan Kačičnik.

K vsem tem lahko dodamo še najmlajšo, današnjo generacijo, ki pod skrbnim vodstvom poskuša vrniti Celju nekdanji nogometni sloves. V jubilejni brošuri so s teksti sodelovali Mirko Presinger, Karel Jug, Janko Wagner in s spominskim tekstom Stane Terčak. Iz zbranega gradiva je skromen delček za širšo objavo pripravil

TONE VRABL

CELJANI PONOVO TRETJI

Drugi krog državnega prvenstva se končuje. V 13. kolu so Celjani igrali proti Medveščaku v Celju namesto v gosteh, ker gostje niso imeli prostega drsališča. Tako bosta preostali dve tekmi med Medveščakom in Celjem v Zagrebu.

Vsi tisti, ki so v soboto prišli v Mestni park, so lahko samo uživali. Domačini so pokazali eno svojih boljših iger in popolnoma nadigrali goste ter zmagali s 5:1 (2:0, 3:1, 0:0). Trener Medveščaka Ivo Ratej je tudi tokrat pripravil enako taktiko kot v srečanju proti Crveni zvezdi, ko so Zagrebčani v Beogradu zmagali 8:4. Gostje so namreč igrali obrambno in poizkušali preko hitrih protinapadov doseči prednost v zadetkih. Toda pri tem niso računali na pazljivo igranje celjskih igralcev, ki so onemogočili vse prodore, vratar Tone Gale pa je bil izvrsten. To, kar ni uspelo gostom, pa je dosegel Silvo Poljanšek, ki je v dveh prodorih premagal Crnkoviča in povedel Celje z 2:0.

Po tem vodstvu Celja so se morali gosti v drugi tretjini odpreti. Sedaj pa so prišli do veljave celjski igralci drugega napada. Bratec, Lesjak in Vrtošek so skupaj z branilcem Janom dosegli še dva zadetka in vprašanje zmagovalca je bilo rešeno. V zadnji tretjini igre so sledile številne izključitve, ki so onemogočile boljše igranje. Gostje pa so dobili nekoliko več moči in so izenačili razmerje na ledu. Strelci za Celje so bili Poljanšek dva, Jan, Ograjšek in Vrtošek. Zelo dobro igranje so pri Celju prikazali tokrat v prvem delu srečanja Felc, Poljanšek, Ograjšek in Filipovič, v drugem pa Bratec, Lesjak, Vrtošek, Jan in Gale.

Celjani so na lestvici tretji in imajo 14 točk. Za točko »bežijo« Partizan in Crveni zvezdi ter za tri Medveščaku. Vodeča Jesenice in Olimpija sta se že močno odmaknili. Prihodnja tekma bo 3. decembra v Celju med Celjem in Tivolijem.

J. KUZMA

DOMAČINI ZMAGOVALCI

Marljivi člani judo kluba Celje so ponovno pripravili tradicionalno memorialno tekmovanje v spomin na ustanovitelja celjskega judo kluba in prvega mojstra juda pri nas ing. Iva Judo. Letos je nastopilo pet ekip. Zal ni bilo Impola iz Slov. Bistrice, kajti s tem bi turnir samo še pridobil na veljavi in kakovosti.

Klub temu pa smo videli nekaj izrednih borb, zlasti v dvoboju med Celjani in Mladostjo iz Zagre-

ba. Celjani so bili boljši in so v tem odločilnem srečanju zmagali 10:4. Mimo tega pa so premagali še Ljubljano 9:5, drugo vrsto Celja 12:2 in drugo vrsto Ljubljane 14:0.

V celjski ekipi smo videli izvrstne borce. Mimo mladega Cuka in rutiniranega Fabjana so tokrat presenetili Oštir, ki se razvija v odličnega borca lažje kategorije ter Imanoviča, ki je nudil državnemu reprezentantu Markaču močan odpor. Premočen je bil v svoji kategoriji tudi Anderle. Najbolj zanimiva je bila borba med Fabjanom in mnogo težjim Sojatom, v kateri je zmagal Celjan s 3:0.

V drugi celjski ekipi so se odlikovali Pungersič, Salamon, Počivalšek, Majoranc in Korošec, ki so osvojili četrto mesto z zmagom nad Ljubljano II, 8:4.

Končni vrstni red: Celje I. 8 točk, Mladost 6, Ljubljana I. 4, Celje II. 2 in Ljubljana II. brez točk.

J. KUZMA

USPELI TURNIR VETERANOV

Celjski rokometni klub Trim team je tudi letos pripravil zanimivo in že četrto odprto prvenstvo veteranov Slovenije v rokometu. Nastopilo je kar 18 ekip, ki so igrane v Zalcu in Celju. V sklepnih srečanjih so se pomerili najboljši, med njimi tri ekipe iz našega območja, in to Minerva iz Griž, Celje in Trim team.

Zmagala je ekipa Inlesa iz Ribnice, ki je prejela tudi prehodni pokal našega uredništva. Zmagovalec je namreč v četrtfinalu premagal Minervo 11:6, v polfinalu Trim team 6:5 in v finalu veterane Celja 11:10.

Celjski Trim team je v četrtfinalu premagal Sevnico 11:7 in potem v borbi za tretje mesto Ormož 15:13. Veterani Celja pa so na poti do finala premagali najprej v četrtfinalu Slovana 11:10, v polfinalu pa Ormož 12:6.

Končni vrstni red:

Inles, Veterani Celja, Trim team Celje, Ormož, Minerva, Slovan, Sevnica, Piran, Sevnica 64, Jelovica, Radeče, Nova Gorica, Slovenjgradec, Kovinar Maribor, Vipava, Trzič, Ajdovščina in Rudar Trbovlje.

Posebna komisija je izbrala tudi najboljšo sedmerko prvenstva. V njej so bili igralci Inlesa Ivan in Stane Kersnič ter Radič, Juvan (Slovan), Miškovič (veterani Celja), Povalej in Levstik (Trim team). Najboljši strellec turnirja je bil Miškovič iz Celja, najboljši igralec pa Radič iz Ribnice.

Organizacija turnirja je bila odlična. Svoj delež pa so dodali tudi odlični sodniki Jug, Dorn, Plahuta in Hlačar iz Celja, Kemperle iz Soštanja ter Hofer iz Smartnega.

J. KUZMA

NA KRATKO

PUŠNIK IN ANDERLUH VELIKO PRESENEČENJE!

Zvezni trener in selektor moške reprezentance Jugoslavije Pokrajac je določil državno reprezentanco, ki bo od 5. do 10. decembra igrala v Sovjetski zvezi na turnirju Zarja Vastoka v Tbilisiju. V reprezentanci sta tudi dva igralca Aera Celje, in to vratar Rolando Pušnik ter napadalec Stanko Anderluh. Oba pa bosta nastopila tudi v naši študentski reprezentanci od 28. decembra do 4. januarja v Franciji na svetovnem prvenstvu.

CELJANI ZNOVA ODLIČNI

Ekipa celjskih strelcev se je v Doboju udeležila turnirja »BRATSTVO JEDINSTVO«. Tekmovali so z zračno puško serijske izdelave od 400 možnih krogov. Celjani so tudi to pot zmagali in prejeli za ta uspeh dva lepa pokala, od katerih je eden prehodni, drugi pa v trajno last. Sodelovalo je 9 ekip, ki so se uvrstile po naslednjem vrstnem redu: CELJE, SARAJEVO, MARI-BOR, DOBOJ, TESLIČ, ZENICA, SLAVONSKI BOD, SKOPJE in ČUPRIJA. Celjani so imeli pred drugovrsteno ekipo Sarajeva 12 krogov naskoka. Vrstni red posameznikov: Esad Serić 374, (Doboj), Tone Jager 362, Jože Jeram 362, Kasim Djurić 361 - Sarajevo, Ervin Seršen 360 krogov itd. Za Celjane je nastopil še Marjan Dobovčnik, ki je nastreljal 355 krogov. Celjski strelci zmagujejo predvsem zaradi izredne izenačenosti ekipe.

PIONIRJI NEPTUNA ODLIČNI

Trener celjskih plavalcev Peter Podsedenešek nam je posredoval zanimive podatke o tekmovanju celjskih pionirjev v plavalnem mnogoboju Slovenije. Do sedaj so že nastopili na šestih tekmovanjih. Najboljše rezultate pa so dosegli mlajši pionirji kategorije B. Med pionirji je mladi Dejan Tešovc tretji s 1133 točkami, Borut Kramer peti 1040, Borut Zimšek enajsti 809 in Roman Hutinjski trinajsti 679 točk. Med pionirkami pa je Zana Radojčac peta 1323 točk, Katja Azman sesta 1277, Lavričeva sedma 1181 in Judita Tkavc osma 1144 točk. Najboljši pa sta v svoji kategoriji mlajših pionirk C - Mojca Anderle 1151 in Tanja Fermetin 986 točk.

J. KUZMA

NOVINARJI PRIJELI ZA PUŠKO

V Rečici pri Laškem so se zbrali na tekmovanje z zračno puško strelci iz občine Laško ter kot gostje novinarji in strelci Celja. Med novinarji je zmagal Marjan Fortin - Radio Ljubljana, med aktivnimi tekmovalci pa Celjan Tone Jager z 276 krogov. Celjani so po pričakovanju zmagali tudi med ekipami. T. J.

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA 11

Celjski železničarji vsako leto ob svojem prazniku organizirajo veliko tekmovanje v brzoturnirju. To tradicionalno tekmovanje, ki je bilo letos že šestič, privabi vsako leto znane slovenske in tudi druge šahiste.

Vprašanje: kdo je bil zmagovalec brzoturnirja ob letošnjem prazniku železničarjev v Celju?

MILENKO ŠIBAREVIČ ZVONKO MEŠTROVIČ ROBERT CEGLAR

Pravilni odgovor obkrožite, kupon izrežite, nalepite na dopisnico in pošljite najkasneje do 10. decembra v naše uredništvo. Tokrat prispeva nagrade

TTG CELJE - TTG CELJE - TTG CELJE - TTG CELJE - TTG CELJE -

KONUS

VČERAJ, DANES IN JUTRI

Integracijska gibanja, samoupravni odnosi

Razvojna in proizvodna pot delovne organizacije KONUS v zadnjih tridesetih letih je bila po razdobju povojne obnovitve obstoječih usnjarskih kapacitet tesno povezana z dinamičnim razvojem industrije v naši družbi ter pogojena s tržnimi gibanji in zahtevami v posameznih obdobjih tako doma kot v svetu. Značilnosti v razvoju so se odrazile v njenih integracijskih gibanjih v šestdesetih letih, preusmeritvah v nekaterih njenih delih v preteklem desetletju ter v izgradnji novih, modernih proizvodnih v zadnjem času, ki so ji dale nesluteno rast in današnji položaj dobro organiziran in napredno usmerjene samoupravne delovne sredine. Na njem temelje tudi načrti za delo in razvoj v naslednjem srednjeročnem obdobju.

PRVI VEČJI KORAKI

V prvih letih delavskega samoupravljanja je Konus napravil tudi prve večje korake iz svojih tedanjih okvirov v povečano proizvodnjo gornjega, podplatnega in galanterijskega usnja v Usnjarni ter se resneje pričel ukvarjati s proizvodnjo raznih izdelkov tehniške konfekcije. Kljub začetkom daleč nazaj je bilo leto 1955 tisto, v katerem je stekla organizirana produkcija umetnega usnja - konita. Upravičenost te odločitve pa je dopolnila v naslednjih letih izdelava opetnic iz tega materiala, kar je privedlo do investiranja nove kontinuirane linije za proizvodnjo konita v letu 1961.

Zametki o predelavi plastike segajo nazaj v leto 1985, ko so se pojavile potrebe, da se klasične usnjene in lesene utenzilije nadomestijo z modernejšimi, nadaljni dve leti pa sta bili potrebni, da je proizvodnja stekla. Kasneje se je na tem področju uveljavilo vse več različnih proizvodov in proizvodnja se je preusmerila na postopek ekstrudiranja.

INTEGRACIJE

V obdobju koncem petdesetih let sovпада tudi začetek procesa integracij. V letu 1959 se je iz ekonomskih razlogov Konusu priključila tovarna us-

nja v Rečici ob Savinji, ki se je potem specializirala izključno na proizvodnjo lak usnja in drobnice. Tri leta kasneje sta se iz enake pobude pridružili tudi usnjarni v Lenartu in Ljutomeru. Velika zmogljivost usnjarn in takrat že zelo prisotna nujnost vključevanja v mednarodno delitev dela, so v tem obdobju terjali, da se je tudi Konus vključil v plasiranje svojih proizvodov na tuja tržišča. Prodor na tuje trge pa je zahteval tudi napredek na področju kvalitete, specializacijo proizvodnje v posameznih enotah ter kontinuiteto dela.

Jeseni 1962 se je priključil Konusu tudi 80-članski kolektiv KOKO, ki se je s tem organizacijsko utrdil, postal finalist lastne proizvodnje usnja ter svoje izdelke usmeril v izvoz. Širok asortiman usnja in prisotnost usnjene konfekcije sta vplivala na razmah lastne trgovske mreže za prodajo na veliko in drobno ter na ustanavljanje specializiranih prodajaln. Prvo trgovino je imel Konus v Beogradu leta 1952, leto kasneje sta se pridružili še dve v Novem sadu in Ljubljani,

dve leti za tem še v Ptuj. Trgovsko podjetje Usnje iz Celja se je priključilo leta 1964.

Integracije so se nadaljevale. Konusu so se v letih 1963-1964 priključili taninki iz Majšperka in Sevnice ter usnjarna v Mirnu pri Gorici.

NOVI PROIZVODI

Ko so se v svetu pojavili na področju gonilnih jermen povsem novi proizvodi, neprimerno boljši od klasičnih, so v Konusu po licenci pričeli proizvajati večplastne ploščate jermene Extremultus. Leta 1964 so se odločili tudi za proizvodnjo lahke obuvice v Ločah, nato pa še za novo proizvodnjo talnih oblog. Proizvod so imenovali koson.

KONUS SE PREUSMERJA

V sedemdesetih letih so se spremenili pogoji gospodarjenja zaradi selitve usnjarske industrije k surovinski bazi. V Jugoslaviji so bile kapacitete za proizvodnjo usnja prevelike. Tako so v Konusu leta

1971 oblikovali nov koncept dolgoročnega razvoja delovne organizacije. Temeljil je na postopni ukinitvi izdelave usnja in v usmerjanju k proizvodnji nadomestkov za naravno usnje ter pospeševanje predelav odpadnih produktov iz naravnega usnja in nekaterih drugih proizvodov s področja kemijske predelovalne industrije ter zadrževanju konfekcijske proizvodnje na obstoječi ravni.

Opuščali so proizvodnjo krzna v Mirnu, prenehali s proizvodnjo v Rečici, opustili izdelavo podplatnega usnja. Namesto tega so pričeli z izgradnjo dveh kapitalno intenzivnih proizvodnih: Celtex in Koterm. Stekli sta jeseni 1976 in že v dobrem letu pričeli dajati načrtovane rezultate.

Najgloblje posege so izvedli v letih 1978 in 1979, ko so prenehali s proizvodnjo usnja v srži delovne organizacije - v TOZD Usnjarna v Slovenskih Konjicah, prav tako pa tudi v usnjarni v Lenartu. Sočasno so pričeli z razvijano investicijsko dejavnostjo.

RAZVOJ V NASLEDNJIH PETIH LETIH

Investicijska vlaganja v letu 1980 in nadaljevanje vlaganj v letih 1981-1985 bodo omogočila letni trend povečanja fizičnega obsega proizvodnje za 11,9 odstotkov, največ v TOZD Tehnična konfekcija, Koterm in Lahka obutev Loče. Zaradi vse bolj intenzivnih in polavtomatiziranih proizvodnih se povečuje delovna storilnost, tako da ob toliko povečani proizvodnji načrtujejo letno le 0,7 odstotno povečanje števila zaposlenih. Pri zunanjetrgovinski izmenjavi pa želijo vrednost izvoza v celotnem prihodku povečati na 20 odstotkov in doseči, da bi uvoz s konvertibilnega področja segal največ do 70 odstotkov izvoza.

V naslednjem srednjeročnem obdobju nameravajo povečati celotni prihodek za 55 odstotkov, dohodek za 42, čisti dohodek za 38, del sredstev čistega dohodka za razširitev materialne osnove dela za 79 odstotkov, ostali del čistega dohodka za sklade pa za 57 odstotkov.

INVESTICIJSKA VLAGANJA

Vlaganja, ki so omogočila preusmeritev iz usnjarske industrije in dosego dobrih poslovnih rezultatov, bodo še nadaljevali. Prihodnje leto nameravajo narediti rekonstrukcijo usnjarne v Ljutomeru, preselitev proizvodnje opetnic in posodobitev proizvodnje, modernizacijo kotlarnice, prodajno skladiščne prostore v blagovni hiši v Novem sadu in rekonstrukcijo jedilnice.

V letu 1982 bodo poleg že začelih del v letu 1981 še modernizirali proizvodnjo extremultus in program prenosnih elementov v TOZD Tehnična konfekcija. V letu 1983 predvidevajo rekonstrukcijo konita, novo proizvodnjo jermenov, razširitev programa črpalk in ventilov, čiščenje odpadnih vod, centralno skladišče in poslovno skladišče in opremo v blagovni hiši v Beogradu. V letu 1984 žele uvesti nov program v TOZD Umetno usnje, razširiti delovno enoto Netkani materiali, proizvodnjo folij v Kotermu in računalnik. V zadnjem načrtovanem letu žele še turboagregat, razširitev konfekcioniranja netkanih materialov, razvojni laboratorij in upravno zgradbo.

Za vse predvidene investicije bodo uporabili lastna sredstva za razširjeno reprodukcijo, bančne vire in inozemske kredite. Za TOZD, ki nimajo na razpolago dovolj sredstev, bodo rentabilnejše TOZD združevale preostala prosta sredstva na podlagi posebnih samoupravnih sporazumov in uveljavljale dohodkovne odnose. Za infrastrukturne investicije bodo sredstva združevale brez obveznosti vračanja.

Se je vrsta elementov, ki jih pridvidevajo za naslednje srednjeročno obdobje. Omenimo samo to, da bodo sovlagali v investicije temeljnih organizacij drugih delovnih organizacij, ki bodo povečale proizvodnjo ali pa osvojile novo proizvodnjo tistih materialov, ki predstavljajo osnovne reprodukcijske materiale za proizvodnjo TOZD Konusa. Prispevali bodo tudi sredstva za samoupravne interesne skupnosti družbenih dejavnosti in materialne proizvodnje predvidoma na stabilizacijski ravni leta 1980.

Za vso preobrazbo, ki jo je Konus doživel v preteklih desetletjih, predvsem pa v zadnjih letih, je posebej pomembno, da je bila prehojena pot mogoča samo s sočasnim razvojem produkcijskih sil in samoupravnega, družbenopolitičnega in organizacijskega sistema v delovni organizaciji. Razviti samoupravni odnosi in podpora vseh subjektivnih sil so omogočali, da so se delavci odločali zavestno za vse narekovane spremembe. Zato so tudi delovno in slovesno proslavili tridesetletnico samoupravljanja.

TRGOVSKO PODJETJE
nama
L J U B L J A N A

sestavljajo naslednje TOZD:
Veleblagovnica Ljubljana
Veleblagovnica Kočevje
Veleblagovnica Škofja Loka
Veleblagovnica Velenje
Veleblagovnica Slovenj Gradec
Veleblagovnica Ravne
Veleblagovnica Žalec in
Veleblagovnica Cerklje

V TOZD Veleblagovnica Ljubljana je še blagovnica s stanovanjsko opremo, blagovnica z živili v Štepanjskem naselju in specializirana modna prodajalna ELITA v Čopovi ulici v Ljubljani.

NAMA je torej prisotna na celotnem slovenskem prostoru, njena osnovna dejavnost je veleblagovniška, poleg nekaterih omenjenih specializiranih trgovin.

Asortiman NAME je enoten in vsebuje okoli 25.000 vrst artiklov. Ponudba je kompleksna, NAMA nudi vse za družino in dom, za stanovanje in gospodinjstvo - vse je na voljo pod eno streho.

Skupno število delavcev NAME je 1500, od tega kar 1170 delavk. Poleg tega se dodatno izobražuje v NAMI 360 učencev.

V preteklem letu je NAMA dosegla 2 milijardi 300 milijonov prometa, število kupcev v letu 1979 pa je doseglo število 17 milijonov. Skupno število prodajnih prostorov NAME je 38.279 m², od tega je neto prodajnih površin 21.118 m².

V vseh veleblagovnicah NAME so tudi restavracije, v katerih je ok. 1600 sedežev. V letu 1979 je NAMA dosegla 0,38 milijarde dohodka.

Oskrbovanje NAME je v glavnem direktno - torej naravnost od proizvajalcev v posamezne veleblagovnice.

In še nekaj o načrtih za prihodnje leto. V gradnji je prodajni center NAME v Levcu, ki bo predvidoma odprt že v prihodnjem letu. Zanj se predvideva posebna ponudba v discountni prodaji, kar pomeni, da bo moč dobiti večje količine artiklov za nižjo ceno.

Skupna površina novega prodajnega centra NAME v Levcu bo znašala 4500 m².

**KOLEKTIV NAME ČESTITA VSEM
DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM OB
DNEVU REPUBLIKE.**

DO TRGOVINA Z NAFTNIMI DERIVATI LJUBLJANA n. sol. o.
TOZD TRGOVINA NA DROBNO CELJE n. sub. o.
CELJE, MARIBORSKA 91

GRADIJO NOV BENCINSKI SERVIS

Oktober 1977 je prišlo na predlog Razvojnega centra Celje in po predhodnem sporazumu s Petrolom do predčasne rušenja obstoječega bencinskega servisa v Ulici XIV. divizije v Celju. Takratni bencinski objekt je bil lociran ob močno frekventni cesti, zato so z rušenjem takoj začeli iskati možnosti za nov, nadomestni objekt.

Možnost gradnje novega bencinskega servisa se je pojavila na Polulah. Tako se s pripravljalnimi deli končali v prvi polovici letošnjega leta in skupno z Razvojnim centrom, ki se je pri vsej stvari mnogo angažiral, »pripravljali« objekt do začetka gradnje. Gradnja je tako

že v teku, objekt pa naj bi bil predvidoma končan do konca aprila prihodnje leto.

Bencinski servis na Polulah bo zgrajen tako, da bo ustrezal vsem zahtevam sodobnega potrošnika naftnih derivatov, saj bo imel vse potrebne agregate in skladiščne kapacitete za prodajo, ki bo

lahko presegal 400 ton mesečno. Tako bo možno na tem servisu poleg naftnih derivatov kupiti tudi dodaten asortiman in avtogume.

Zanimivo je, da so pri odločanju za postavitev novega bencinskega servisa na Polulah sodelovali tudi krajanji Krajevnne skupnosti Pod Gradom in njihov potrošniški svet.

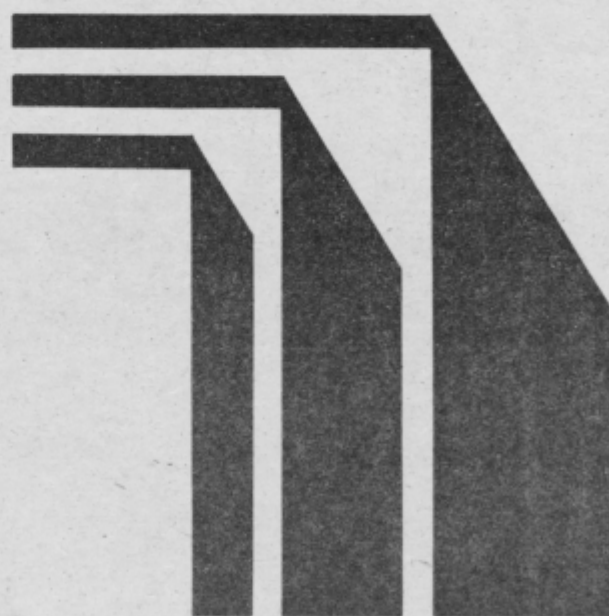
Nov bencinski servis bo brez dvoma samo dobrodošel na sicer izredno prometni cesti Celje-Zidani most. Nov objekt pa bo imel pred starim več prednosti: bo večji, sodobnejši, praktičnejši in kar je najpomembnejše - dobro bo založen z vsem tistim, kar vozniki potrebujejo za varno in prijetno vožnjo.

SREČNO OB PRAZNIKU!

DO Trgovina z naftnimi derivati Ljubljana, TOZD Trgovina na drobno Celje, čestita vsem strankam ob našem največjem prazniku Dnevu republike ter jim želi prijetno praznovanje.

ČESTITAMO

skladiščno
transportni
center
Javna skladišča
Celje

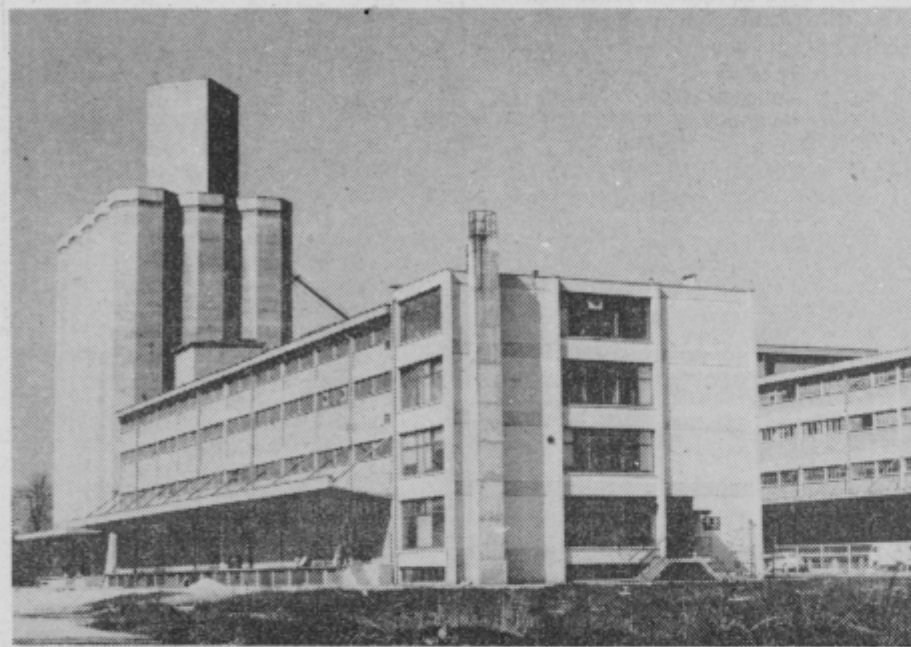
29. NOVEMBER

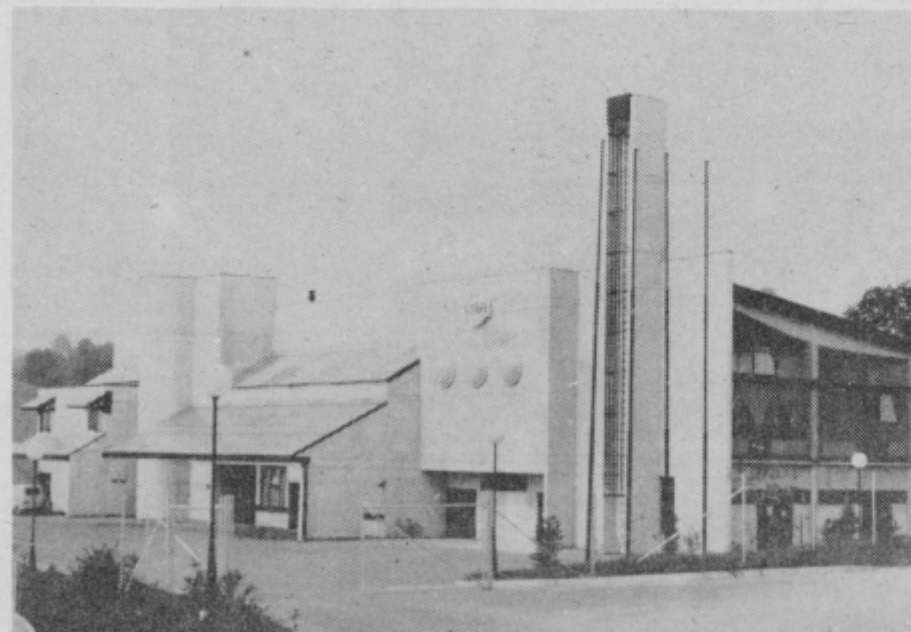
Hotel Merx v Celju

Blagovnica Merx v Šentjurju

Silos-pražarna - skladišča Merx v Trnovljah v Celju

Pekarna Merx v Rogški Slatini

NA PRAGU NOVIH NALOG IN NOVE UVELJAVITVE

Začetki veletrgovskega podjetja Merx v Celju segajo več kot trideset let nazaj, v čas, ko so nastajali kolektivi in trgovske delovne organizacije, ki so se 1958. leta in pozneje odločale za povezovanje dela in sredstev, skratka za skupno pot, za ustanovitev Merxa, ki je sčasoma postal ne le pojem trgovine, marveč še druge dejavnosti na področju preskrbe prebivalcev.

Zato je bližnja proslava dvajsetletnice Merxa in tridesete obletnice samoupravljanja le nov korak pri obujanju spominov, priložnost za oceno dosedanjega dela, zlasti pa čas za sprejemanje novih nalog. In spet je Merx tisti, ki prevzema glavni delež nalog. Zlasti v okviru nove sestavljene organizacije združenega dela, ki bo formalno in pravno zaživela prvega januarja 1981. leta.

Dne 25. novembra 1958. leta sta delavska sveta veletrgovskega podjetja »Potrošnik« in veletrgovskega podjetja »Koloniale-živila« Celje sprejela sklep o združitvi v novo podjetje z imenom Veletrgovsko podjetje MERX Celje. MERX je zaživel prvega januarja 1959. leta.

Kljub združitvi dveh kolektivov je bila materialna osnova nove delovne organizacije relativno slaba. Vseh zaposlenih je bilo 145. Ker ni bilo ustreznih in sodobnih skladišč, niti primernih tehničnih priprav, je bila kot prvenstveno sprejeta odločitev o gradnji grosističnega skladišča na Sp. Hudinji, ki je pozneje postalo jedro nadaljnjega razvoja.

Okrepitev grosističnega jedra je seveda povzročila nadaljnje povezovanje maloprodajne trgovine, saj je šlo predvsem za to, da bi izkoriščanje grosističnih zmogljivosti potekalo predvsem preko lastne maloprodajne mreže trgovin.

Tako se je 1962. leta sprožil plaz, ki se ni ustavil in je trajal vsaj v dosednji fazi razvoja in dela MERX vse do lanskega leta. Poleg Potrošnika in Koloniale-živila, ki sta se prva odločila za skupno pot pod imenom MERX se je v letih do 1979. odločilo za isti korak še 28 trgovskih in drugih delovnih organizacij širom po Sloveniji.

Razvoj, združevanja in pripojitve lahko razdelimo v dve posebni obdobji, prvo od 1959. do 1963 in drugo po letu 1968. Za prvo obdobje je bilo značilno, da so se okrog grosistične trgovine združevale enote maloprodaje. In tako je MERX že 1967. leta postal v stroki živil

tretje največje podjetje v Sloveniji.

V letih od 1962. do 1967. je bilo veliko napravljene na področju razvoja maloprodajne mreže, tako v smislu nove tehnologije prodaje, kot pri gradnji novih prodajnih zmogljivosti. V tem času je MERX zgradil več sodobnih samopostrežnih trgovin in marketov, mnoge klasične trgovine pa so bile preurejene.

Samoizbirna in samopostrežna tehnika prodaje je terjala predpakirano blago in pakiranje v določene komercialne enote. V MERXU segajo začetki embalaranja blaga v 1959. in 1960. leto. Sodobna pakirna za živilsko blago pa je bila formirana 1962. leta. Razvoj lastne embalarne je spodbudila tudi lastna pražarna kave in izdelovalnica bonbonov. Nabavljeni so bili prvi večji avtomatski univerzalni pakirni stroji, dozirna tehnika in druga oprema. V tehnologiji embalaranja je MERX dosegel evropsko raven.

Na področju kave je bila konkurenca na jugoslovanskem tržišču zelo huda, zato je MERX iskal možne rešitve za izboljšanje kakovosti praženja in mletja kave z nabavo novih strojev. Nemški proizvajalec je v tistem času izdelal za MERX največji mlin za kavo v Evropi. Pozneje je prišel še večji. Mlina še zdaj služi svojemu namenu. Uspeh ni izostal: kava MERX si je na celotnem jugoslovanskem tržišču pridobila sloves kvalitetne kave!

Z uvajanjem samopostrežne tehnike prodaje in s povečevanjem prodajnih zmogljivosti so bili doseženi pogoji za kompleksno ponudbo živil ter posebej delikates, svežega mesa, mleka in mlečnih izdelkov, sadja, zelenjave, kruha in peciva. To so lahko MERXOVE prodajne nudile na enem mestu!

Nov korak naprej je bil napravljen s prevzemom živilskih skladišč v Krškem in Brežicah. Zdaj je MERX lažje obvladoval tržišča tudi v sosednjih republikah.

Uspehi, doseženi v letih 1962 do 1967, so omogočili nadaljnja povezovanja na trgovinskem in drugih področjih med celjsko in koroško regijo. S takratno Kreditno banko Celje je bil sklenjen dogovor o financiranju razvojnega programa MERX za obdobje 1968-1972. Tako je MERX v tem času zastavil gradnjo žitnih silosov za 7800 ton žit, mlina z dnevno zmogljivostjo 80 ton, zatem hotel Merx v Celju in celo vrsto drugih trgovinskih objektov. Z

integracijami v letih 1968 in 1969 je MERX razširil svoje dejavnosti na mlinsko-prédelovalno industrijo, pekarstvo, gostinstvo in turizem. Zato je bila dopolnjena tudi firma. Od takrat dalje gre za Veletrgovsko, gostinsko, turistično in proizvodno podjetje MERX, Celje.

Spet korak naprej. Prišlo je 1973. leto, ki je potekalo v znamenju priprav na formiranje temeljnih organizacij združenega dela.

Združevanje sredstev, pojem medsebojne solidarnosti, je teklo naprej. Že 1975. leta so bili zgrajeni nekateri pomembni objekti. Tako hotel Kozjak v Radljah, blagovna hiša v Šoštanj, market v Šmartnem ob Paki, market v Dramljah in ne nazadnje nova pražarna ter embalarica. Ob teh pa je bilo zgrajenih še nekaj manjših objektov in opravljenih več adaptacij.

Četudi so se pogoji v poznejših letih za nove naložbe zelo zmanjšali, so bili tudi v zadnjih letih zgrajeni prenekateri pomembni objekti, žal pa ne vsi iz srednjeročnega programa. Zrasle so nove blagovnice v Šentjurju, Rušah, Vitanju, Novi vasi, Bevcāh v Velenju, zatem več marketov in samopostrežnih trgovin, hotel v Ravnah, motel v Šentjurju, restavracija na Hudinji v Celju, restavracija v Dravogradu, nova industrijska pekarna v Rogški Slatini, opravljena je bila rekonstrukcija mlina, kupili so pekarno Fidelinko v Velenju ter sovlagali sredstva v objekte mnogih proizvodnih delovnih organizacij živilske smeri.

MERX posluje s svojimi enotami v devetnajstih občinah, medtem ko ima v štirih počitniške domove in predstavništva.

MERX se je kot delovna organizacija 1975. leta povezal v SOZD Dobrina, zdaj pa je nosilec novih nalog v okviru nove sestavljene organizacije združenega dela, ki nosi njegovo ime, torej SOZD MERX.

Glavne naloge nove sestavljene organizacije so predvsem v zagotovitvi čim boljše oskrbljenosti prebivalcev celjskega in širšega območja s hrano. Pot do tega cilja pa bo vodila preko združevanja dela in sredstev, skupnega planiranja zaradi zagotovitve večje in bolj kontinuirane proizvodnje ter prodaje, preko skupnega nastopanja do proizvodnje in kupcev zaradi uveljavitve dolgoročnih dohodkovnih odnosov in še in še. MERX, zdaj SOZD MERX, na pragu novih nalog, nove uveljavitve!

POT V DRUŽBO

Skupščina zveze združenj za penologijo Jugoslavije, kakor tudi republiška in pokrajinska združenja za penologijo, so letos sklenili, da bo **27. september Dan službe za izvrševanje kazenskih sankcij**. Tega dne leta 1945 je bilo namreč izdano začasno navodilo o izvrševanju kazni z osnovnimi principi ravnanja do oseb, obsojenih na odvzem prostosti. Gre za human postopek z njimi in za njihovo vrnitev družbi kot prevzgojenih ljudi.

S tem je bila prekinjena praksa stare Jugoslavije o izvrševanju kazni odvzema prostosti osebam in povzročanje fizičnih in psihičnih bolezni zapornikom, brez perspektive, da se povrnejo v družbo. Tudi **minimalna pravila za postopanje z zaporniki**, sprejeta na **1. kongresu Združenih narodov** za preprečevanje zločina in za postopanje s prestopniki, vsebujejo poleg drugih tudi pravila, vsebovana v tem začasnem navodilu, kar je še en dokaz, da je bil naš sistem izvrševanja kazenskih sankcij že na samem začetku izgrajevanja zasnovan na sodobnih dosežkih penološke znanosti in prakse.

DAN SLUŽBE IZVRŠEVANJA KAZENSKIH SANKCIJ bodo delavci kazensko-poboljševalnih ustanov izkoristili predvsem za medsebojno izmenjavo izkušenj in za seznanjanje z znanstvenimi dosežki. Pregled del kazensko-poboljševalnih ustanov (na zvezni ravni), razstave del obsojenih oseb, predavanja, posvetovanja in druge oblike organizirane ob Dnevu službe, naj bi prispevale k nadaljnji afirmaciji in podružbljanju funkcije izvrševanja kazenskih sankcij kot zelo pomembne sestavine za odpravljanje kriminalitete.

Tudi **republiški in pokrajinski sekretarji za pravosodje**, so 10. julija 1980 preučili predlog Zveze združenj za penologijo Jugoslavije, ga potrdili in ocenili, da bo to pozitivno vplivalo na nadaljnji razvoj izvrševanja kazenskih sankcij.

S tem se je uresničila želja vseh penoloških delavcev v domovini, da se vloga in pomen njihovega odgovornega poklicnega dela enakovredno družbeno vrednoti, kakor dejavnost pravosodnih organov in organov za notranje zadeve, ki takšen dan že imajo ter z njim podružbljajo svojo funkcijo ter krepijo pripadnost in predanost svojih delavcev pri uresničevanju ciljev in nalog družbene samozaščite.

Tako so torej penološki delavci dobili

tudi večje možnosti in priložnosti za kritično oceno doseženega in za pogled v prihodnost, za oceno naporov in načrtovanih akcij na področju uresničevanja podružbljanja prestajanja kazni, resocializacije in pomoči osebam po prestani kazni kot pomembne sestavine naše družbene samozaščite.

PODRUŽBLJANJE KPD

Za izvajanje podružbljanja KPD so najbolj pomembni **sveti kazensko-poboljševalnih zavodov**, ustanovljeni na podlagi zakona, samoupravna organiziranost KPZ in sodelovanje obsojencev. Za izvajanje podružbljanja pa so pomembni tudi **družbeni sveti za pravosodje in izvrševanje kazenskih sankcij**, ki so se začeli ustanovljati v občinah. V njihovo dejavnost je vključeno tudi spremljanje in obravnavanje problematike izvrševanja kazenskih sankcij, organizacija pomoči obsojencem po prestani kazni in skrb za njihovo nadaljnjo resocializacijo.

Naloge družbenih svetov v občinah so, da v povezavi z izvršnimi sveti občinskih skupščin in upravnimi organi usklajujejo dejavnost vseh družbenih dejavnikov na tem področju, predvsem samoupravnih skupnosti in organizacij ter družbenih organizacij in društev. To dejavnost morajo povezovati z dejavnostjo za preprečevanje kriminalitete, zlasti mladostniške in povratništva ter spremljati izvrševanje sklepov in usmeritev skupščin družbenopolitičnih skupnosti na področju kaznovalne politike.

Svete kazensko-poboljševalnih zavodov sestavljajo zastopniki družbenopolitičnih skupnosti in organizacij, upravnih organov, OZD, SIS na področjih vzgoje in izobraževanja, zdravstva, socialnega varstva, zaposlovanja ter drugih ustreznih družbenih in strokovnih organizacij ali društev.

SAMOUPRAVNA ORGANIZIRANOST

KPZ skrbijo, da se kot družbene institucije kar najbolj samoupravno organizirajo. Med splošnimi akti, ki so jih sprejeli, so tudi tisti, ki so pomembni za urejevanje življenja in dela obsojencev. To so: hišni redi, osnove in merila o načinih odmerjanja plačila za delo obsojencev, pravila o sodelovanju obsojencev pri organizaciji in izvajanju svobodnih dejavnosti in del skupnega pome-

na, načrti zavarovanja KPZ in samoupravni splošni akti o nagrajevanju inventivne dejavnosti med delavci doma in obsojenimi osebami na prestajanju kazni.

Poleg samoupravnih splošnih aktov za potrebe delovne skupnosti je pomembno, da so v kazensko-poboljševalnem domu za mladoletnike v Celju sprejeli tudi številne samoupravne sporazume o urejanju odnosov z zunanjimi organizacijami združenega dela ter SIS na področju proizvodnje in menjave dela. Za podružbljanje izvrševanja kazenskih sankcij pa je pomembno, da se KPZ v Celju vse bolj povezuje s KS in občino, v kateri se nahaja in da obravnava tudi konkretne probleme, ki se tu pojavljajo, da se povezuje s krajevnimi in občinsko konferenco SZDL, ZSMS, kulturno-prosvetnimi in športnimi organizacijami v obliki skupnih nastopov, tekmovalij, predavanj, da se povezujejo z osnovnimi in poklicnimi šolami, navezujejo stike z OZD, delegirajo zastopnike v SIS, sodelujejo pa tudi s skrbstvenimi organi pri reševanju zaposlitve in nastanitve odpuščenih obsojencev, z organi UJV, s strokovnimi društvi in organizacijami ter s publiciranjem dela in problemov zavodov.

ZAKLJUČNE MISLI

Z revolucionarno idejo podružbljanja, izgublja zaprtost KPD nakdanji smisel in pomen, ki je bil v tem, da se obsojenci izločijo iz družbe. V naši samoupravni socialistični ureditvi se uvršča delo KPD med tiste družbene obveznosti, ki ne zahtevajo le humanega postopka z osebami, ki jim je odvzeta svoboda, ampak tudi skrb za njihovo rehabilitacijo in resocializacijo. Jamstvo za izvajanje te naloge je podano s kodeksom penološke etike, ki so ga sprejeli penološki delavci in velja za vse delavce na področju izvrševanja kazenskih sankcij.

Za uspešno uresničevanje vseh nalog na tem področju, pa bo potrebno v celjski občini čimprej pristopiti k ustanovitvi družbenega sveta za pravosodje, preprečevanje prestopništva in izvrševanje kazenskih sankcij. S tem bo zagotovljen usklajen pristop odgovornih strokovnih samoupravnih in družbenopolitičnih dejavnikov, s ciljem učinkovitejšega obravnavanja in preprečevanja mladostniškega prestopništva in drugih družbeno negativnih pojavov.

RSPOP Zapori Celje
Gospodarska enota »RINKA«

RINKA

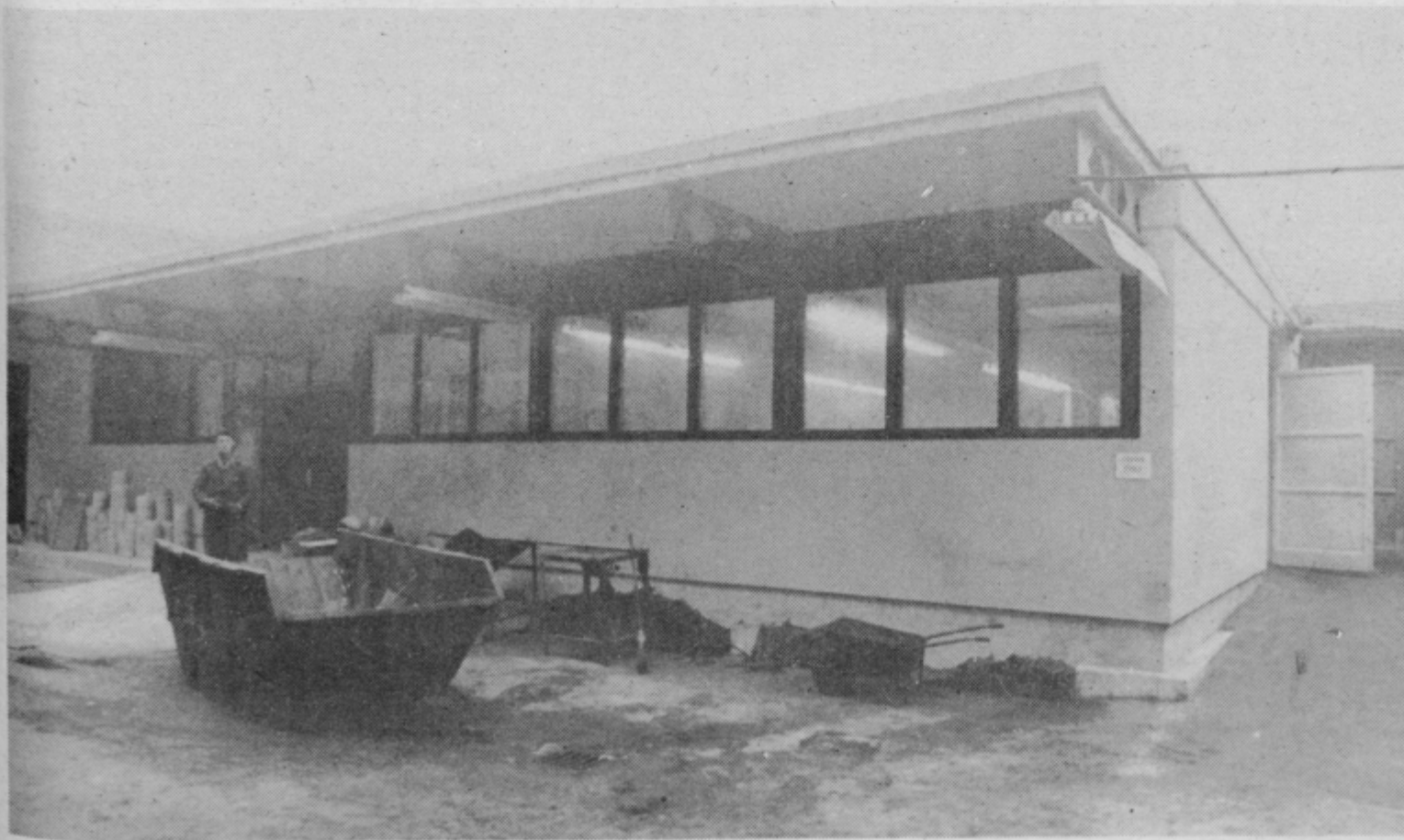
PROGRAM DELA

Sam program izhaja iz naslednjega:

- zakonskih določil
- razvojne politike začrtane v okvirnem konceptu razvoja gospodarske enote (GE)
- strokovnih usmeritev s področja izvrševanja kazni odvzema prostosti
- programa dela prevzgoje in poklicnega usposabljanja obsojencev
- sporazumov in dolgoročnih pogodb o sodelovanju z drugimi OZD

TEMELJNE NALOGE GOSPODARSKE ENOTE RINKA PA SO NASLEDNJE:

- zaposlovanje obsojencev v organiziranem proizvodnem procesu
- poklicno usposabljanje
- priprava proizvodnje in poklicno-izobraževalnega procesa
- varstvo pri delu
- določanje cen proizvodov in storitev
- preskrba materiala za potrebe GE
- prodaja proizvodov in storitev
- vzdrževanje in kontrola kvalitete izdelkov
- materialni razvoj GE in zagotavljanje sredstev za realizacijo programov dela in razvoja
- zagotavljanje pravic obsojencem
- obrambno-varnostne priprave
- izobraževanje in funkcionalno usposabljanje delavcev v GE
- spremljanje razvoja osebnosti ob delu in pri poklicnem usposabljanju
- komuniciranje med organizacijskimi enotami in z drugimi OZD
- raziskovalno delo
- sklepanje sporazumov in pogodb o medsebojnem sodelovanju z drugimi OZD
- ter varnost in zavarovanje obsojencev pri delu in učenju v gospodarski enoti RINKA.

Zaradi neustreznih delovnih prostorov je GE Rinka v letošnjem letu pridobila novo proizvodno halo, v katerih izdelujejo naslednje: Favorit, Maraton, hodalke, toaletne stolčke, nahrbtna nosila, zidna sušila (60, 80, 100 in 120 cm) ter opravljajo storitve mizarjskega in pralnega servisa. Ob delu pa izobražujejo kovinostrugarje, kovinorezkalce, mizarje, obratne električarje, orodjarje, elektrovarilce, kuharje in kurjače parnih kotlov.

TRGOVSKO PODJETJE

moda

CELJE, PREŠERNOVA 7

poslovalnica

manufaktura**V MANUFAKTURI na
Cankarjevi ulici 1**

*je izredno lepa izbira
metrskega blaga za plašče
ter blago »bukle in moher«
za krila in kostime – modnih barv.*

*Velika je tudi izbira preprog
in posteljnih garnitur za spalnice,
zavese in dekorativnega blaga.*

Vabljeni v Manufakturo!

ZA VAS SKRBI „**moda**“ CELJE

Za stanovanje je potrebno varčevati

Skoraj ni družine, ki bi lahko z lastnimi sredstvi kupila stanovanje ali zgradila hišo, zato bi vas želeli seznaniti z možnostmi namenskega varčevanja za stanovanje pri temeljnih bankah združenih v Ljubljansko banko.

Varčujete lahko z rednimi mesečnimi pologi ali z enkratnim pologom.

Varčevati je potrebno vsaj dve leti.

Pravico do posojila za stanovanje si lahko pridobite tudi s prodajo

prihranjenih deviznih sredstev in vezavo njihove dinarske protivrednosti ali z vezavo dinarjev.

Če se odločite varčevati za stanovanje ali hišo z rednimi mesečnimi pologi, dobite npr. po štirih letih na privarčevani znesek kar 200 % posojila in še 40 % za ohranjanje realne vrednosti hranilne vloge.

Na vsa vprašanja o varčevanju vam bodo odgovorili v vaši banki.

Ljubljanska banka

**GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE
LJUBLJANA**

**TOZD
GRADBENA
ENOTA
CELJE**
n. sol. o.

ISKRENE
ČESTITKE
OBČANOM
ZA

DAN REPUBLIKE

OGLASI

PRODAM

PQ ZELO konkurenčni ceni prodajamo dnevno sveža domača kokošja jajca. Doma vsak dan ter ob sredah in sobotah na tržnici. Vinter, Lopata 55, Celje.

MESNATE prašiče za zakol, težke od 100-130 kg prodam. Hranjenje z domačo hrano. Lopata 55, Celje.

LADO 1200, 1. 74, ugodno prodam za kredit - 7 SM. Ogled tudi čez praznike. Klukej Jože, Ljubljanska 27, Celje.

UNIVERZALNO stružnico 1500 mm prodam. Ogled možen vsak dan do 20. ure. Jurak Mirko, Prihova 23, 63331 Nazarje.

HYDROPAK Gorenje prodam. Udrih, Parižlje 11 b, Braslovče.

STENSKO OBLOGO bar 55 m² prodam. Krajšek Vili, Škofja vas 63.

POL hiše s polovico gospodarskega poslopja, sadovnjak, del njive in zazidalno parcelo prodam v Spodnjih Grušovljah.

TELICO brejo prodam. Rezar Franciška, Glinsko 1, (pri Ljubčeni).

KOMBINIRAN štedilnik, hladilnik in kuhinjske elemente prodam. Inf. dobite popoldan pri Kremžar, Jurčičeva 11, Celje.

2000 kom. rabljene cementne opeke (karo) ugodno prodam. Špes Anton, Trnovlje 4.

DOBRO ohranjeno peč za centralno kurjavo poceni prodam. Inf. vsako pop. pri Zapašek, Trubarjeva 87.

DOMAČE rdeče vino z brajd prodam za 20 din liter. Špilak Franc, Celovška 16, Nova vas, Celje.

SPALNICO dobro ohranjeno prodamo. Ogled od 17. ure popoldan naprej, Kočenina, Travniška 7.

1700 kom. strešne opeke trajanke - čokoladne barve prodam. Ponudbe pod: »DOBAVA TAKOJ«.

NEMŠKE ovčarje 8 tednov stare, odlična vzreja, ugodno prodam. Štore 3, tel. 770071 popoldan.

NEŠKROPLJENA obrana jabolka prodam. Cena 10 din. Mlakar Anton, Kostrivnica 20, Šentjur pri Celju, tel. 28 392.

KOMBINIRANO hojco s sedežem ugodno prodam. Inf. vsak dan popoldan od 15. ure dalje na tel. 26 173.

NAŠKROPLJENA jabolka, kanada, kosmač, jonatan, mušanci prodam. Strašek Ludvik, Tratna, Grobelno.

ČRPALKO za vodo (hidrofor) pro-

dam. Rovšnik Ivica, Zg. Gorče 22, Braslovče.

100 W ojačevalec neptun, kitaro melodija ter trajno gorečo emo 5 peč ugodno prodam. Geršak Vlado, Podgorje 63, Celje.

Za škodo 100 Š prodam, nove puše, bate in svornike - 18 mm za 2000 din. Zupanc Jože, Primož 22, Šentjur pri Celju.

KOMBINIRAN štedilnik plin-elektrika prodam. Tel. 28 056.

PARCELO za vikend na turistični točki blizu Atomskih Toplic, vodovod, elektrika na parceli, dostop z vsakim vozilom, prodam. Resni kupci naj se javijo pri Plevniku Feliksu, Hajnsko 23, Pristava.

VW kombi prodam ter ami 8 za rezervne dele brez motorja. Baloh Božo, Valentiničeva 76, Laško.

KLINKER ploščice 33 m², druga kvaliteta prodam. Košec, Glinsko 7a.

ENOSTANOVANJSKO hišo, takoj vseljivo prodam na Polzeli. Marija Šuster, Polzela 220.

TRAKTOR Tomo Vinkovič 18 KS s priključki (plug, brana) prodam. Kranjc Mirko Rifnik 22, Šentjur.

OPREMO za dnevno sobo ugodno prodam. Tel. dop. 24 310, pop. 24268.

MOTORNO žago jonseredes, Mopet registriran do 13. 9. 81 prodam. Ogled od 7. do 12. ure. Cesta ob Hudinji 10, Vojnik.

ELEKTRIČNI štedilnik ugodno prodam. Inf. na tel. 22068.

2 FOTELJA, mizo, kavč ugodno prodam. Tel. 26 608.

AMI 8 prodam. Letnik 75, registriran, za 18.000 din. Boštjan, Ojstriška vas 7, Tabor. Doma v nedeljo do 8. ure in ponedeljek popoldan.

EMO peč na olje in 180 l olja zaradi selitve prodam. Cokan Danica, Gotovlje 96, Žalec.

GARAŽO pri restavraciji Ojstrica prodamo. Tel. dopoldan 22948.

KUPIM

MAJHNO hišo z vrtom kupim. Šifra: "106".

OPEL kadett karavan novejšje izdelave od 74 do 78 kupim, plačam v gotovini. Navedite ceno in stanje avta in točen naslov. Lupše Ivan, Gubno 41, Lesnično 63261.

LJUBITELJI PSOVI! Kupimo mladega psa z rodovnikom (zaželjen nemški ovčar, lesi ali doga). Cenjene ponudbe na naslov Vrtnarstvo Turk, Zg. Pobrežje 2; Rečica od Savinji.

V CELJU ali okolici kupim dvosobno kakršno koli stanovanje. Šifra »RESEN KUPEC«.

NAKLADALKO rabljeno 15 m²-17 m² kupim. Steblovnik Anton, Podgora 4, Šmartno ob Paki.

PIANINO kupim. Poklicati na tel. 28510 od 6. do 14. ure. Razen sobote in nedelje.

R-4 kupim letnik 73 dalje, lahko z manjšo okvaro. Franc Kostanješek, Dekmanca 32, 63256 Bištrica.

STANOVANJA

MLADA mamica z otrokom išče v Celju ali bližnji okolici večjo sobo ali stanovanje, lahko neopremljeno. Gre v pomoč tudi starejšim. Šifra: »ZELO NUJNO«.

MLAD ZAKONSKI par išče neopremljeno sobo v Celju ali okolici, plača v naprej. Šifra: »SOLIDNA«.

ZARADI težav s prevozom išče sobo v Celju delavka z visoko izobrazbo. Šifra: »ZAČASNA REŠITEV«.

MLAD ZAKONSKI par z 2-letnim otrokom nujno išče garsoniero, enosobno stanovanje ali dvosobno stanovanje v Celju, za obdobje enega leta. Šifra: »DOBER PLAČNIK«.

MIRNO, značajno dekle išče garsoniero ali sobo s posebnim vvhodom v Celju ali bližnji okolici. Šifra: »NOVEMBER«.

MLADA družina išče stanovanje v Celju. Kos Tatjana, Stanetova 21, Celje.

ZAMENJAM dvostanovanjsko hišo v tretji fazi za enostanovanjsko. Hiša je delno vseljiva z nekaj zemlje, nahaja se v bližini šempetra v Sav. dolini. Zamenjam na relaciji Žalec-Levec ali Hudinja-Vojnik. Mlakar Leopold, Ločica 62, Polzela.

RAZNO

V ČETRTEK 20. 11. 1980 sem na relaciji Dečkova cesta-Ostrožno izgubila denarnico z 1700 din in osebno izkaznico. Poštenega najditelja prosim, da mi jo vrne, proti nagradi na naslov: Kozolec Dragica, Ul. bratov Kresnikov 29, čret, Celje.

ODSTOPIM vrstni red za katrc. Inf. po tel. 24 046, vsak dan razen sobote.

VABIMO k sodelovanju zastopnike za prodajo knjig po Sloveniji. Pogoji osebni avto in uspešen v prodaji. Robič Danijel, Čopova 9, Celje.

NUJNO iščemo prostore za predstavništvo ELEKTROTEHNE, predstavništvo Celje Kersnikova 9, Celje ali tel. 22162.

VRSTNI red za golfa odstopim. Ponudbe pod: »JANUAR, februar 1981«.

IŠČEM inštruktorja za strojniške predmete - III. letnik TŠ. Šifra: »POMOČ«.

INŠTRUIRAM matematiko za srednje šole. Oblakova 24, tel. 26 849.

OBRTNIKOM vodim poslovne knjige. Šifra: »VESTNA«.

FANT 25-76 nekadilec, nealkoholik, pošten, s poklicem, novo hišo in službo, želi spoznatidekle za zakon, staro od 20-27 let. Šifra: »POZNAVA SE«.

BRALCEM DELA in NOVEGA TEDNIKA sporočamo, da lahko na oglasnem oddelku Novega tednika v Celju, na Trgu V. kongresa 3a, naročijo:

- mali oglas
 - osmrtnico
 - zahvalo
- tako za dnevnik Delo kot za Novi tednik!

TOZD ZOBOZDRAVSTVO Celje,

objavlja urnik skozi vse leto in sicer:

dežurna zobozdravstvena služba je na TOZD ZOBOZDRAVSTVO CELJE, II. nadstropje. Sobota od 14. do 19 ure, nedelja in državni prazniki od 9. do 18. ure.

Iščemo opremljeno družinsko stanovanje za tujega strokovnjaka za določen čas (6 mesecev).

Plačilo po dogovoru.

Ponudbe pošljite na naslov: Podjetje za ptt promet Celje, Titov trg 9, Celje.

Razpisna komisija pri »Dimnikarstvu« Celje

razpisuje na podlagi 118. člena Statuta DO prosta dela in naloge

vodje računovodstva

Pogoji:

- višja ali srednja šolska izobrazba ekonomske smeri in najmanj 5 let delovnih izkušenj na takem ali podobnem delovnem mestu
- moralno politična neoporečnost

Imenovanje velja za dobo štirih let.

Pismene vloge z dokazili o izobrazbi poslati v 15 dneh po objavi razpisa na naslov »DIMNIKARSTVO« CELJE, Židanškova 3 s pripisom za razpisno komisijo.

HMEZAD NOTRANJA TRGOVINA TOZD VELEPRODAJA

Žalec, Celjska cesta 7

Komisija za delovna razmerja objavlja naslednja dela in naloge

1. vodja prodaje v DE obrtna kooperacija

Pogoji:

- visoka ali višja strokovna izobrazba komercialne smeri in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj.
- Poizkusno delo je tri mesece.

2. trgovski potnik v DE obrtna kooperacija

- enega delavca za območje severovzhodne Slovenije z delom Hrvatske
- enega delavca za območje južne Slovenije z delom Hrvatske

Pogoji:

- srednješolska izobrazba komercialne ali ekonomske smeri ali VKV trgovinski delavec in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj.
- Poizkusno delo je tri mesece.

Kandidati naj pošljejo prošnje in dokazila o izpolnjevanju pogojev v roku 15 dni po objavi kadrovske službi DO Hmezad Notranja trgovina Žalec, Celjska cesta 7.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi in boleči izgubi dragega očeta, starca očeta in brata

JAKOBA NAGLIČA

posestnika iz Jankove pri Vojniku,

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem znanecem za izrečena-sožalja, in vsem, ki so ga spremlili njegovi zadnji poti ter mu poklonili mnogo lepega cvetja. Posebno zahvalo pa izrekamo govorniku Slavku Lipovskemu sosedu, za ganljive besede, izrečene pri odprtem grobu, do mačim pevcem za ganljive žalostinke in domačemu duhovniku za opravljene pogrebne svečanosti.

Dragega pokojnika bomo ohranili v trajnem spominu.

Zalujoči:

Družina Naglič, sestre Vizjak Rozi, Majger Elizabeta, Slemenšek Marija, Prekoršek Anica, brat Ciril in svak Drago Sejč z družino.

Jankova pri Vojniku, dne 18. novembra 1980.

Izletnik Celje

Obveščamo cenjene potnike, da bo 2. 12. 1980 pričela obratovati nova lokalna linija SENTJUR-CELJE in obratno.

Istočasno bo delno spremenjen vozni red mestne avtobusne linije ŽELEZNIŠKA POSTAJA-ŠTORE.

Vozni redi so objavljeni na avtobusnih postajališčih, na voljo so pa tudi pri službi informacij na novi avtobusni postaji.

kovinotehna

TOZD VELEPRODAJA

objavlja prosta dela in naloge

VODJE PRODAJNEGA CENTRA v Ljubljani

Pogoji:

- višja izobrazba ekonomsko-komercialne ali tehnične smeri
- 4 leta delovnih izkušenj
- organizacijske in poslovne sposobnosti
- primerne družbeno-politične in moralne lastnosti

Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za zasedbo prostih del in nalog, naj pošljejo pismene vloge z dokazili v 15-dneh po objavi na naslov: Kovinotehna Celje, Meriborska c. 7, Kadrovsko-socialni sektor.

SIGMA ŽALEC KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA TOZD ZABUKOVICA

VABI k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih delovnih opravil in nalog:

1. Vodenje skladiščne službe

2. 2 KV kleparja za DE Vrbje

POGOJI:

Pod 1 se zahteva srednja šola z dvoletnimi del. izkušnjami - komercialne smeri na podobnem delu ali trgovska šola z 4-letnimi del. izkušnjami na podobnem delu

Pod 2 se zahteva ustrezna poklicna šola z dvoletnimi delovnimi izkušnjami.

Delovna organizacija ima ustrezne delovne prostore zagotovljeno družbeno prehrano in ugodne prometne zveze do temeljne organizacije. Osebni dohodki so v skladu s samoupravnim sporazumom o skupnih osnovah in merilih za razporeditev čistega dohodka in delitev sredstev za OD Sigma Žalec.

Kandidati morajo imeti poleg splošnih pogojev navedenih v objavi odslužen vojaški rok.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v 10-dneh po objavi na naslov: SIGMA ŽALEC, kadrovska služba Pečnikova 1, Žalec.

SLOVENIJALES LIK »SAVINJA« CELJE

o. sol. o., Mariborska 116, Celje

Komisija za delovna razmerja TOZD za energetiko in vzdrževanje objavlja naslednja prosta dela in naloge:

VODENJE ENERGETIKE IN POMOČ PRI VODENJU

Za opravljanje navedenih del morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- višja izobrazba elektro smeri
- dve leti delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah
- moralnopolitična primernost

Kandidati naj svoje pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v kadrovske službe delovne organizacije v petnajstih dneh po objavi oglasa.

TV SPORED

NEDELJA, 30. 11.

8.00 POROČILA (Lj)
 8.25 ZA NEDELJSKO DOBRO JUTRO - Od vsakega jutra raste dan JESENICE (Lj)
 9.00 ČEBELICA MAJA (Lj)
 9.25 BELI KAMEN, švedska otroška nadaljevanka (Lj)
 9.55 KDO BO ZMAGOVALEC, češki dokumentarni film (Lj)
 10.15 BJÖRN BORG, francoski dokumentarni film (Lj)
 10.35 D. Marković: VRNITEV OD PISANIH, TV nadaljevanka (Lj)
 10.55 TV KAŽIPOT (Lj)
 11.35 MOZAIK (Lj)
 12.00 KMETIJSKA ODDAJA (Zgb)
 12.30 JUGOSLAVIJA, DOBER DAN! (Zgb)
 13.00 POROČILA (do 13.40) (Lj)
 13.15 NAGON PO SAMOOHRANITVI, dokumentarni film (Lj)
 13.45 POROČILA (Lj)
 14.00 CORDILLERA BLANCA, dokumentarni film (Lj)
 14.25 VOJNA IN MIR
 14.55 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
 15.00 KOŠARKA CZ: PARTIZAN (Bgd, Lj)
 V odmoru PROPAGANDNA ODDAJA
 19.24 TV NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.30 VELIKO MESTO (Lj)
 19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 19.30 POZDRAV IZ TOLMINA, dokumentarna oddaja (Lj)
 20.00 V ZNAMENJU (Lj)
 20.20 ŠPORTNI PREGLED (Zgb)
 PONEDELJEK, 1. 12.
 8.00 POROČILA (Lj)
 8.05 MINIGODCI V GLASBENI DEŽELI (Lj)
 8.20 ZBIS - S. Makarovič: POLH SI SPOSDI HRUŠKO (Lj)
 8.35 DIMNIKARČEK SE POTEPA PO SVETU (Lj)
 8.45 KLESAR IN SINOVA, otroška oddaja TV Sarajevo (Lj)
 8.55 POLETAVČEK, otroška oddaja TV Beograd (Lj)
 9.15 L. Norgaard: VZPON MADSA ANDERSENA, TV nadaljevanka (Lj)
 9.25 DELAJ Z GLAVO: O spomenu, izobraževalna oddaja (Lj)
 9.55 PO SLEDEH NAPREDKA (Lj)
 10.25 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
 10.55 POROČILA (do 12.00) (Lj)
 11.30 VRTEC NA OBISKU: Dežela cvetličnih lončkov (Lj)
 11.45 ŽIVALSTVO AVSTRALIJE, zadnji del poljudnoznanstvene serije (Lj)
 11.55 FESTIVAL "REVOLUCIJA IN GLASBA": D. Božič: XIV DIVIZIJA (Lj)
 12.15 DNEVNIK PODRUŽIČNE

SOLE, japonski film (Lj)
 17.55 POROČILA (Lj)
 18.00 3-2-1, SMUKI (Lj)
 19.10 RISANKA (Lj)
 19.15 CIK CAK (Lj)
 19.24 TV NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 I. Cankar: LEPA VIDA, predstava SLG Celje (Lj)
 21.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 21.50 V ZNAMENJU (Lj)
 22.05 MINIATURE: Memento Guernica (Lj)
 TOREK, 2. 12.
 9.00 TV V ŠOLI (Zgb)
 10.00 TV V ŠOLI (Bgd)
 16.15 ŠOLSKA TV: Tehnika in upodabljanje, Živa voda (Lj)
 17.15 POROČILA (Lj)
 17.20 DIMNIKARČEK SE POTEPA PO SVETU (Lj)
 17.30 PISANI SVET (Lj)
 18.00 PRVO SREČANJE SLOVENSkih TAMBURAŠKIH SKUPIN (Lj)
 18.30 OBZORNIK (Lj)
 18.40 OBRAMBA IN SAMOZAŠČITTA (Lj)
 19.10 RISANKA (Lj)
 19.15 CIK CAK (Lj)
 19.24 TV NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 20.00 AKTUALNA ODDAJA (Lj)
 20.55 B. Ibanez: TRSJE IN BLATO, TV nadaljevanka (Lj)
 21.45 V ZNAMENJU (Lj)
 22.00 PIRANSKI GLASBENI VEČERI (Bach, Ivančić) (Lj)
 SREDA, 3. 12.
 9.20 TV V ŠOLI (Zgb)
 10.00 TV V ŠOLI (Bgd)
 16.10 Val d'Isere: SMUK za ženske, posnetek (Lj)
 17.15 POROČILA (Lj)
 17.20 ZBIS - S. Makarovič: HRČKOVA POGAČA (Lj)
 17.35 KULTURNO DOKUMENTARNA SERIJA: Ukročeno oko (Lj)
 18.05 PRIMORSKA POJE, 3. del (Lj)
 18.40 OBZORNIK (Lj)
 18.55 NE PREZRITE (Lj)
 19.10 RISANKA (Lj)
 19.15 CIK CAK (Lj)
 19.24 TV NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 20.00 FILM TEDNA JUNAKOVE PUSTOLOVŠČINE, tunizijski film po filmu pogovor o festivalu v Kartagini (Lj)
 22.20 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 22.25 V ZNAMENJU (Lj)
 22.40 625 (Lj)
 ČETRTEK, 4. 12.
 9.00 TV V ŠOLI (Zgb)
 10.00 TV V ŠOLI (Bgd)

14.20 ŠOLSKA TV: Tehnika in upodabljanje, Živa voda (Lj)
 15.15 POROČILA (Lj)
 15.20 Val d'Isere: VESESLALOM za ženske, posnetek (Lj)
 16.25 HOKEJ OLIMPIJA: JESENICE, prenos (Lj)
 v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 v drugem odmoru OBZORNIK (Lj)
 18.40 ZELENI OBLAKI, I. del mladinske serije TV Novi Sad (Lj)
 19.10 RISANKA (Lj)
 19.15 CIK CAK (Lj)
 19.22 TV NOCOJ (Lj)
 19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 V ŽIVO (Lj)
 21.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 21.35 V ZNAMENJU (Lj)
 21.50 GLASBENI MAGAZIN (Lj)
 PETEK, 5. 12.
 8.55 TV V ŠOLI (Zgb)
 10.00 TV V ŠOLI (Bgd)
 10.55 Val d'Isere: SMUK za moške, prenos (do 12.30) EVR (Lj)
 14.55 TV V ŠOLI - ponovitev (do 16.00) (Zgb)
 15.55 POROČILA (Lj)
 16.00 Val d'Isere: SMUK za moške, posnetek (Lj)
 17.05 PRAVLJICE IZ LUTKARJEVEGA VOZIČKA (Lj)
 17.30 PAN TAU, češka otroška serija (Lj)
 18.00 DOMAČI ANSAMBLI: Ansambel SLOVENIJA (Lj)
 18.30 OBZORNIK (Lj)
 18.40 IZOBRAŽEVALNA ODDAJA: V KRALJESTVU ZLATOROGA (Lj)
 19.10 RISANKA (Lj)
 19.15 CIK CAK (Lj)
 19.24 TV NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 KAR BO, PA BO! zabavno glasbena oddaja (za JRT) (Lj)
 20.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 21.00 V ZNAMENJU (Lj)
 21.15 WASHINGTON ZA ZAPRTIMI VRATI, TV nadaljevanka (Lj)
 22.45 NOČNI KINO
 SOBOTA, 6. 12.
 8.05 POROČILA (Lj)
 8.10 VRTEC NA OBISKU: Dežela cvetličnih lončkov (Lj)
 8.25 DIMNIKARČEK SE POTEPA PO SVETU (Lj)
 8.35 PISANI SVET (Lj)
 9.05 L. Norgaard: VZPON MADSA ANDERSENA, TV nadaljevanka (Lj)
 10.55 Val d'Isere: VESESLALOM za moške, prenos 1. teka EVR (Lj)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. STORILA BOM TO - NECA FALK
2. CALL ME - BLONDIE
3. COPRNICNA - TATJANA DRE-MELJ
4. ANDREA - FABRIZIO DE ANDRÉ
5. THE WINNER TAKES IT ALL - ABBA

KUPON za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____
 izvajalec _____
 Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Anton Motoh, Skofja vas 7
 Borut Gostecnik, Rakovlje 1, Braslovce

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
 Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
 Vsakič nagrada mala plošča.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. ZAPOJ MI PTIČICA PESMICO - AHAČIČ
2. NEVIHTA V ZAKONU - MIHELIC
3. OJ SAVINJA - VESELI HME-LJARJI
4. NA VSEH STRANEH SVETA - SLAK
5. LUČI SLOVENJ GRADCA - ŠTIRJE KOVAČI

KUPON za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____
 izvajalec _____
 Ime, priimek, naslov _____

PROMETNE NESREČE

šča, je opazil, da z desne vozi osebni avtomobil - voznik ANTON BREČKO, 25, in Kranjčice. Da bi preprečil trčenje, je voznik Melanšek še povečal hitrost, misleč, da bo Brečko ušel. Brečko pa se je zalezel v desno stran avtobusa in osebni avtomobil je odbilo ter obrnilo, pri čemer so iz vozila padli voznik, njegova žena in leto dni star sin ter se vsi težje poškodovali.

VZTRAJEN TRAKTORIST

18-letni ANTON SLATINŠEK iz Križevca p. i Konjicah se je odpravil v gozd spravljat smrekove hlude. Ko je privezal k traktorju tri hlude, je bilo to pretežno in traktor se je, s sprednjim delom začel dvigovati. Slatinšek pa je še kar vztrajal, dokler se traktor ni prevrnil in Slatinška pokopal pod seboj. Hudo ranjenega so prepeljali v celjsko bolnišnico.

NESREČA NA ČRPALKI

Nepreviden je bil voznik tovarnjaka VINKO PADEŽNIK, 27, iz Lahomška, ki je pripeljal po gorivo na črpalko v Laškem. Ko je nameraval odpeljati, pa je zapeljal preveč v desno in s kesonom podrli agregat za mešanico in ga uničil, tako da je škoda za 100.000 dinarjev.

TRČILA NA Odstavnem PASU

Iz Celja proti Dramljam je vozil tovarnjak VINKO FEVŽER, 35, iz Mlač pri Ločah. Ko je pripeljal v Žepino na odstavnih pas, je za njim po tem pasu vozil tudi voznik osebne avtomobila FRANC ČATER, 41, iz Šmiklavža, ki je zaradi oslabelosti (ima sladkorno bolezen) spregledal vozilo pred seboj in trčil v zadnji levi blatnik. Čater si je pri tem zlomil dvoje reber in ima pretres možganov.

Nepreviden PEŠEC

Skozi Sodno vas je vozila v koloni tudi voznica osebne avtomobila ŠTEFANIJA TURK, 23, iz Ješovca. Na kratki razdalji je pred seboj zagledala na desni strani pešca SILVA KOVAČIČA, 21, iz Sodne vasi. Kovačič je hodil nepravilno po svoji desni strani in tik pred Turkovo zavil še v levo, tako da ga je le-ta zbila. Pešec je obležal nezavesten in po prevozu v celjsko bolnišnico so mu odvzeli kri zaradi suma vinjenosti.

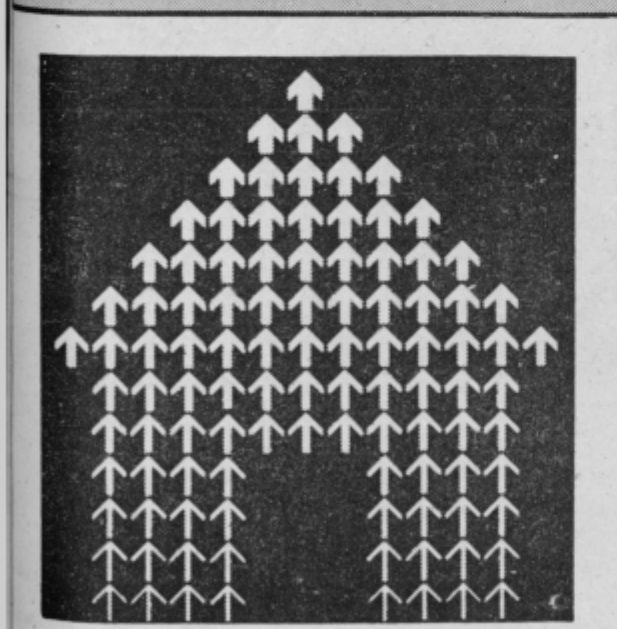
PRETESNO PREHITEVANJE

Tudi ta nesreča je bila v Savini. Voznik osebne avtomobila JOŽE MOLČNIK, 18, iz Potoka je namreč dohitel osebni avtomobil, ki ga je vozil FRANC VOĐOVNIK, 19, iz Žlabora. Prišel ga je prehitevati, pa tako tesno, da je zadel Vodovnikovo vozilo, ki ga je odbilo v telefonski drog. Pri nesreči sta se poškodovala sopotnika v Vodovnikovem avtomobilu, škoda pa je za 20.000 dinarjev.

ŠE NEPOJASNJEN VZROK

V semaforiziranem križišču v Šentjuru sta trčila avtobus in osebni avtomobil. Zakaj je do nesreče prišlo, še ni jasno, saj si izjave udeležencev nasprotujejo in je bilo potrebno pregledati semafor. Voznik avtobusa NIKOLAJ MELANŠEK, 29, iz Mežice namreč trdi, da je gorela zelena luč in ko je bil v sredini križi-

prodajni center hudinja

Če gradite, obnavljate, popravljate, nas vsekakor obiščite. Veseli bomo vašega obiska, poskušali vam bomo svetovati in omogočiti ugoden nakup.

prodajni center hudinja bo kmalu odprt

kovinotehna
 tozd tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED

OD 27. 11. DO 3. 12. 1980

ČETRTEK, 27. 11.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30 V živo, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 28. 11.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Mladi mladim, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 29. 11.: NI SPOREDA

NEDELJA, 30. 11.: NI SPOREDA

PONEDELJEK, 1. 12.: NI SPOREDA

TOREK, 2. 12.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Iz krajevnih skupnosti, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Odmevi, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 3. 12.: 8.00 Poročila 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Domači ansambli, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

UTRINKI S POTI PO SKANDINAVIJI

LEPOTE IN ZANIMIVOSTI OSLA

Po dobro prespani noči v spalniki, smo v nedeljo 6. julija ob 9. uri izstopili na žel. postaji v Trondheimu, ki je po velikosti tretje največje mesto na Norveškem. Mesto leži na obeh bregovih reke Nidele, ki se izliva v globoko zajedeni Trondheimski fjord. Katedrala v mestu je najmočnejša in najlepša v celotni severni Evropi, mesto pa je zelo lepo in snažno, kot vsa skandinavska mesta.

Ves popoldan smo se z vlakom vozili po izredno lepi in razgibani gorski pokrajini s prelepimi gozdovi, delno ob rekah, na katerih je vrsta elektrarn, mimo lepih gor-

dabljal. V spominu mi je ostala skulptura matere, kateri sedita na hrbtu dva otroka, katerima služijo kot vaje materine kite - mati je na vseh štirih kot konj. Izraz lic razigranosti otrok in notranjega zadovoljstva matere je enkratno.

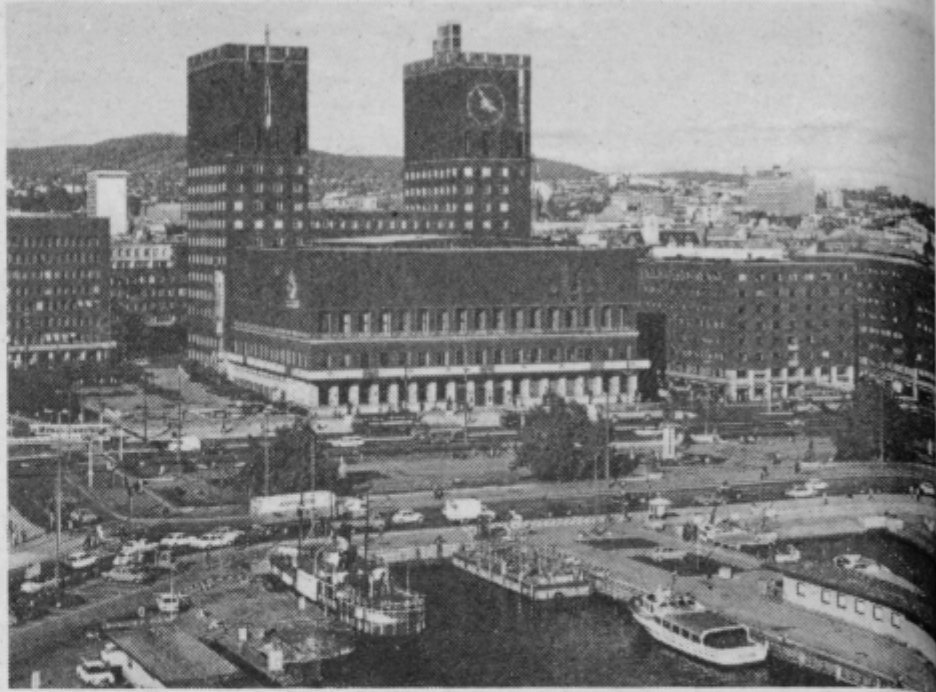
Smučarska skakalnica, Holmenkollen od katere pelje iz mesta posebna železnica je pojem smučarskih skakalnic v svetu, saj so tu pričeli s tekmovanji že leta 1883. Veliki skakalci Birger in Sigmund Ruud so bili tam v petdesetih letih redni gostje naše Planice. Nasploh so Norvežani mojstri v smučarskih skokih.

Norveška je domovina velikih polarnih raziskovalcev, med katerimi bi omenili le dva in sicer Fridtjofa Nansena in Roalda Amundsen. Ob ogledu muzejev, v katerih so razstavljene vikingske ladje, polarno raziskovalna ladja »Fram«, kar po naše pomeni »Naprej« in splavov KONTIKI in RA, smo doumeli, da so Norvežani v vsej zgodovini bili in so še res velik pomorski narod. Fridtjof Nansen je s smučmi prekriziral Grenland, z ladjo Fram

pa je zaplul v severno ledeno morje, odkoder je s še enim spremljevalcem s pasjo vprego pripotoval do 86° severne zemljepisne širine - do tečaja ni več mogel. Ladja Fram je služila tudi raziskovalcu Roaldu Amundsenu, ki je z njo odplul v morja južne zemeljske polovice, kjer je v Rossovem morju zasidal ladjo Fram in se z dvajsetimi sanmi, ki jih je vlekel 52 eskimskih psov, napotil še s štirimi člani ekspedicije na Južni tečaj, ki ga je dosegel leta 1911. in kamor je kot prvi človek zapičil norveško zastavo.

Thor Heyerdahl je s svojim splavom Kontiki odplul iz Peruja v Polinezijo, drugi pa s splavom Ra iz Maroka v Afriki v Srednjo Ameriko. O teh svojih ekspedicijah je Heyerdahl tudi napisal knjige.

Našo dvanajstdnevno potovanje po skandinavskih deželah smo v Oslu končali. Z vsem kar smo videli, in doživeli smo bili izredno zadovoljni. Pohvaliti moramo tudi brezhibno organizacijo turistične agencije Kompas in vodiča Franja Lazarja iz Maribora.

PIŠE: **12 ERNEST REČNIK**

skih kmetij, večjih in manjših naselij vse do Osla, glavnega mesta Norveške. Posebnost mesta je, da zavzema zeleni pas tri petine, zazidani pa sta le dve petini celotne površine.

Ogled Osla, za katerega smo imeli dan in pol časa, je bil izredno zanimiv. Vsem članom skupine je ostal v izredno lepem spominu park, ki ga je s svojimi kiparskimi deli ustvaril velik kipar Vigeland. Trideset let je veliki mojster kiparstva ustvarjal ta park v katerem vas izredno pritegnejo Stadiji človekovega življenja od rojstva do smrti, razvoj otroka, krog življenja itd. Vigeland je zelo ljubil otroke, zato jih je tudi neštetokrat upo-

»POMAGAMO« REPREZENTANTOM

Dvorana Golovec že dolgo ni bila tako polna kot v ponedeljek, ko je bil v njej koncert z naslovom »POMAGAMO«. Ves čisti dobiček s te prireditve je šel namreč za jugoslovansko smučarsko reprezentanco, ki se, kljub izrednim uspehom, še vedno srečuje s pomanjkanjem sredstev za treninge in tekmovanja.

Solidarnost naših ljudi se je še enkrat pokazala v vsej svoji veličini. Tako nastopajoči, ki so svoj honorar odstopili reprezentantom, kot številni obiskovalci v dvorani Golovec so primaknili svoj delež k uspehu koncerta.

Ker bomo o tej prireditvi več pisali v prihodnji številki naj omenimo, da so v ponedeljek v dvorani Golovec nastopili: New Swing Quartet, Tatjana Dremelj, Janko Ropret, Ditka Haberl, Pepel in kri, Dvanajsto nadstropje, Milanka Bavcon, Nataša Dolenc, Vili Vodopivec, Dare Milič, Marjan Kralj, Tone Fornezzi-TOF, Marta Pestator in seveda člani reprezentance.

F. P.

PET MINUT, PETDESET DINARJEV!

Da lahko marsikateri dana prišteješ, če greš od trgovine do trgovine, je že znano. Da pa lahko prihraniš pri nakupih za novoletno jelko skoraj petdeset dinarjev v slabih petih minutah, pa najbrž ne vedo vsi.

Smo v času, ko mnogi kupujejo okraske in luči za jelke ob bližajočem se Novem letu. Seveda jih mnogi kupijo šele takrat, ko jih gledajo na pultu v prodajalni ali v izložbi. Le malokdo pa si vzame čas, da bi za tak »malenkost« pogledal za no v nekaj trgovinah. Pa izplača. Za dvajset lučk marate na primer v blagovnici odšteti 233,18 dinarjev, v prodajalni Elektrotehne pa samo 186,36 dinarjev. V obeh primerih gre za enak izdelek uvožen iz Kitajske.

Pa naj še kdo reče, da se poplača pot od trgovine do trgovine. V opisanem primeru razdaljo med obema trgovinama prehodimo v manj kot petih minutah. Razlika v času je nadvse dobro poplačana.

MILAN BREČIČ

KONDOR JE VZLETEL

V nedeljo so maloštevilni a marljivi člani OO ZSM Polzela priredili zabavno glasbeno popoldne. Pred bito polno dvorano pretežno mlade publike so se predstavili Atomi, Breški fantje, samsla Kondor in Sidro skupina Pam iz Celja.

V vseh ansamblih so prevladoval kitare in bobni, malo starejši breški mladinci so, s harmonikama v programu vnesli nekaj sprememb. Najboljšo zasedbo so imeli Atomi, najboljše uigostnost pa je pokazal kvintet Sidro. Kondor je uspešno napravil prve korake in vzletel. Prijetno je delovala Pam skupina iz Celja z akustičnimi kitarama in pevko.

Polzelska dvorana je bila hna, Izvajalci so jakost zvočnih priredil tako, da so instrumenti zveneli ubrano in delovali prijetno. Skoraj dvoletni program je bil nagradjen s bučnimi aplavzi.

Mladi so ponovno dokazali, da so delavni in prizadani, ni, kljub skoraj nemogočemu pogojem za delo.

VILI VYBIH

DOM

ALI ŽE VESTE ...

VINSKI OČENAŠ

V kleti Josipa Guliša, bivšega kovača iz Braslovja v samoborskem območju je zapisano tudi besedilo tako imenovanega vinskega očenaša. Takole se glasi: »Oče naš, ki si v kupi, pridi v grlo naše, pridi k nam tvoj duh, bodi dobre volje, kakor doma, tako v kleti. Kruha našega vsakdanjega daj nam danes kakor tudi jutri. In ne odpusti nas od polne čaše, kakor se tudi mi ne odpuščamo od vinske majolike. In osvobodi nas od vsakega zla, ki bi vinskemu želodcu lahko kaj hudega storilo. Amen za vse.«

LESENA VERIGA

Mestni muzej v Križevcih je nameščen v zanimivi stavbi iz 17. stoletja, v kateri je bila leta 1796 odprta prva lekarna v Križevcih. V muzeju je razstavljena tudi lesena veriga, ki jo je naredil kmet iz bližnjih Mokric. Veriga ima 40 členov, izrezljana pa je iz lipovine. Vlado Srimšek, direktor muzeja, vam bo pokazal še druge zanimivosti, ki jih v muzeju ne manjka.

MATOŠ KOT ŽUPAN

V Samoboru je nekaj časa živel tudi Antun Gustav Matoš, kar potrjujejo številni dokumenti. Moral bi postati celo samoborski župan. »Toda jaz nisem Samoborec, nihče me kot pritepenca ne bi želel videti na županskem sedežu,« se je branil Matoš. »In kdo bi poznal vse te zakone? Jaz sem samo literat.«

Matoš je še naprej ostal Matoš - pisatelj, kronist svojega časa pa tudi Samobora, kamor je zelo rad prihajal in ga imel zelo rad.

PROTI RIBAM IZ RIBARNICE

Ko so imeli v Prijepolju delavske športne igre, se je v središču mesta pojavil plakat z naslednjo vsebino: OB PRILOŽNOSTI DELAVSKIH ŠPORTNIH IGER SE PRIREJA TUDI TEKMOVANJE PRIJEPOLJSKIH RIBIČEV NA LIMU - PREPOVEDANO JE V ŽEPIH PRINAŠATI RIBE IZ SAMOPOSTREŽB. GOSPODINJE, PRAVITE PONVE, PEKLO SE BO. KOMISIJA ZA DELAVSKE IGRE. Tekmovanje je uspelo. Ribiči so upoštevali predpise: rib niso prinašali v žepih, ampak v konzervah.

USPELA 8. REVIJA V LIBOJAH

Tudi osma revija narodno zabavnih ansamblov je uspela tako, kot vse prejšnje. Prišlo je 23 ansamblov in vokalnih skupin ter posameznica, ki so v veliki večini prav vsi pokazali zvrhano mero glasbenega znanja in vednih, prijetnih melodij. Bila je to prava parada domačih pesmi in napevov, kjer so se v dveh koncertih, od katerih je vsak trajal po skoraj tri ure, vrstili ansambli iz vseh koncev slovenije: iz Izole in Pirana pa Brežic, Zagorja in Dobja, pa Šoštanja, Velenja in Vojnika, Celja, Griž, Žalca, Polzele in še kod. Tudi tokrat je bila organizacija revije odlična, vsi ansambli, ki so ob koncu obeh koncertov zaigrali skupaj »Od Celja do Žalca« pa so obljubili, da prihodnje leto ponovno pridejo na 9. revijo, ki bo 22. novembra. Organizator je bila DPD Svoboda Liboje, pokrovitelj Keramična industrija Liboje, soorganizatorji pa Kulturna skupnost Žalec in Zveza kulturnih organizacij Žalec. Pred revijo so spregovorili Darko Suler, Zoran Razboršek in Janez Meglič.

Obširneje bomo o reviji pisali v prihodnji številki Novega tednika ter seveda objavili tudi več zanimivih fotografij. Na zgornjem posnetku pa so fanfaristi, člani domače godbe na pihala, ki vsako leto s fanfarami naznanijo začetek prireditve, ki je že dodobra osvojila slovenski glasbeni prostor.

TONA VRABL
Foto: TONE TAVČAR